4

20

10

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

עיון מונגל עד תאריך

2020

תבדיקה ושמת בתאריך

מסמכים
כולל מסמכי
ארה"ב ברה"מ
השוואות

נפתח: 68 ג"מ

נסגר: 70 ו"ו

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: מסמכים -כולל מסמכי ארה"ב - ברה"מ השוואות

מזהה פיזי חצ-7312/4

מזהה פריט: 000n9n2

כתובת: 2-120-1-9-5

תאריך הדפסה 17/12/2018

חץ
משרד החוץ

נאום רוג'רס מ-9.12.69	הצעות מיסקו מ-28 באוקטובר 1969	"גייר העבודה" מהרש 1969	נושאים
			1. גבולות
"The boundaries from which the 1967 war began were established in the 1949 Armistice Agreements and have defined the areas of national jurisdiction in the Middle East for 20 years. Those boundaries were armistice lines not final political borders. The rights, claims and positions of the parties in an ultimate peaceful settlement were reserved by the Armistice Agreements. The Security Council Resolution neither endorses nor precludes these armistice lines as the definitive political boundaries." However, it calls for withdrawal from occupied territories, the non-acquisition of territory by war and for the establishment of secure and recognized boundaries. We believe that, while recognized political boundaries must be established and agreed upon by the parties, any changes in the pre-existing lines should not reflect the weight of conquest and should be confined to unsubstantial alterations required for mutual security. "It would require withdrawal of Israeli armed forces from UAR territory to the international border between Israel and Egypt which has been in existence for over half a century.	"The parties would agree on the location of the secure and recognized boundary between them which would be shown on a map or maps approved by the parties which would become part of the final accord. "The UAR and Israel would ... agree to respect and acknowledge ... each other's right to live in peace within secure and recognized borders... "agreement ... on the final disposition of Gaza - the former international boundary between Egypt and the mandated territory of Palestine would become the secure and recognized boundary between Israel and Egypt.	"withdrawal of Israeli forces to secure and recognized boundaries... "The boundaries to be established under a just and lasting peace are intimately related to important security considerations for both sides. Rectification from pre-existing lines should be confined to those required for mutual security and should not reflect the weight of conquest. "Special arrangements should be considered for Gaza.	
			2. [illegible]
"The only framework for a negotiated settlement was one in accordance with the entire text of the UN Security Council Resolution ... it is carefully balanced, it provides the basis for a just and lasting peace - a final settlement - not merely an interlude between wars.	"Israel and the UAR ... confirming their obligations under Security Council Resolution 242 of November 22, 1967 and expressing their readiness to implement it in good faith in all of its provisions...	"That the parties accept Security Council Resolution 242 and state their willingness to implement it in all of its provisions in accordance with paragraph 3 of the resolution.	

"... it (the S.C. Resolution) provides a basis for a just and lasting peace - a final settlement - not merely an interlude between wars. "... our policy is to encourage the Arabs to accept a permanent peace based on a binding agreement ... "A peace agreement between the parties must be based on clear and stated intentions and willingness to bring about basic changes in the attitudes and conditions which are characteristic of the Middle East today. "First there should be a binding commitment by Israel and the UAR to peace with each other, with all the specific obligations of peace spelled out.	"... a final and reciprocally binding accord on ways of implementing Security Council Resolution 242 of November 22, 1967 to establish a just and lasting peace. "The parties, in reaching a final accord (contained in a final document or documents) on a package settlement ... "The final accord would be recorded in a document which is to be signed by the parties and immediately deposited with the UN... From the moment of deposit, the document would become binding on the parties and irrevocable.	"The objective should be a just and lasting peace based on agreement between the parties. "The question of Israeli withdrawal is intimately linked with a contractual commitment to peace from the Arabs.	3.
"The boundaries from which the 1967 war began were established in the 1949 Armistice Agreements and have defined the areas of national jurisdiction in the Middle East for 20 years. These boundaries were armistice lines, not final political borders. The rights, claims and positions of the parties in an ultimate peaceful settlement were reserved by the Armistice Agreements.	-	-	4.
"... the specific obligations of peace spelled out. Including the obligation to prevent hostile acts originating from their respective territories.	"Both parties would undertake to do all in their power to ensure that acts of hostility and belligerency whether by Government agencies, personnel or private persons or organizations will not originate from and are not committed from their respective territories.	-	5.

6.

"We agreed that the major powers ... should cooperate to assist the Secretary-General's representative, Ambassador Jarring, in working out a settlement in accordance with the Resolution of the Security Council of the UN of November 1967.

"Israel and the UAR ... agree that their representatives, under the auspices of Ambassador Jarring, will follow the procedures the parties utilized at Rhodes...

"That the parties agree to exchange substantive views indirectly under the auspices of Ambassador Jarring..

"... the detailed provisions of peace should be worked out under Ambassador Jarring's auspices, utilizing the procedures followed ... in 1949 at Rhodes.

7.

"... we cannot accept unilateral actions by any party to decide the final status of the city. We believe its status can be determined only through the agreement of the parties concerned which in practical terms means primarily the Governments of Israel and Jordan, taking into account the interests of other countries in the area and the international community. We do, however, support certain principles which we believe would provide an equitable framework for a Jerusalem settlement.

Specifically we believe Jerusalem should be a unified city within which there would be no longer restriction on the movement of persons and goods. There should be ~~short~~ open access to the unified city to persons of all faiths and nationalities. Arrangements for the administration of the unified city should take into account the interests of all its inhabitants and of the Jewish, Islamic and Christian communities. And there should be roles for both Israel and Jordan in the civic, economic and religious life of the city.

"Jordan should have a defined role, civil, economic and religious in Jerusalem which would remained a unified city. Arrangements would be made to assure the interests of all religions.

"The detailed provisions of peace ... should be worked out between the parties under Ambassador Jarring's auspices, utilizing the procedures followed ... in 1949 at Rhodes... A principle objective of the Four Power talks should be to help Ambassador Jarring, engage the parties in a negotiating process under the Rhodes formula.	"Israel and the UAR ... agree that their representatives, under the auspices of Ambassador Jarring, will follow the procedures the parties utilized at Rhodes.	"That the parties agree to exchange substantive views indirectly under the auspices of Ambassador Jarring, without prejudice to engaging a more direct process at an appropriate stage. We believe that it will not be possible to reach a settlement without more direct Arab-Israeli contact at some point.
"... the goal is the establishment of a state of peace between the parties instead of the state of belligerency which has characterized relations for over 20 years.	"The state of war and belligerency between Israel and the UAR would be terminated and a formal state of peace would be established between them, and both parties would refrain from acts inconsistent with the state of peace and the cessation of war. In particular: 1. No aggresive act by the armed and other other forces, land, sea or air, of either party would be undertaken or threatened against the people or the armed forces of the other. 2. Both parties would undertake to do all in their power to ensure that acts of hostility and belligerency whether by Government agencies, personnel or private persons or organizations will not originate from and are not committed from within their respective territories. "The UAR and Israel would mutually agree to respect and acknowledge ... each other's right to live in peace within secure and recognized borders free from threats or acts of force.	-

10. נסיגת כוחות		
"To call for Israeli withdrawal ... without achieving agreement on peace would be partisan towards the Arabs, to call on the Arabs to accept peace without Israeli withdrawal would be partisan towards Israel. ... our policy is ... to urge the Israelis to withdraw from occupied territory when their territorial integrity is assured. "We believe troops must be withdrawn as the resolution provides. "... in the context of peace and agreement on specific security safeguards, withdrawal of Israeli forces from Egyptian territory would be required.	"The parties ... would determine a timetable and procedures for withdrawal of Israeli armed forces from UAR territory occupied during the conflict of 1967 to boundaries to be delineated in accordance with point 2 ...	"A just and lasting peace will require withdrawal of Israeli forces to secure and recognized boundaries in the context of peace arrived at by agreement between the parties. ... "The question of Israeli withdrawal is ultimately linked with a contractual commitment to peace from the Arabs and specific provisions for guarantees.
11. הכרה בריבונות טריטוריאלית		
"... our policy is - to urge the Israelis to withdraw from occupied territory when their territorial integrity is assured as envisaged by the Security Council Resolution.	For purposes of ensuring the territorial inviolability of the parties and guaranteeing the security of recognized boundaries the parties ... would work out an agreement. ...	
Respect for sovereignty and obligations of the parties to each other must be made specific.	"The UAR and Israel would mutually agree to respect and acknowledge each other's sovereignty, territorial inviolability and political independence and each other's right to live in peace within secure and recognized borders free from threats or acts of force.	
12. ערבויות		
		"The form of settlement must be contractually and reciprocally binding and may involve international participation as part of an overall guarantee of its terms.

13. פליטים

"There can be no lasting peace without a final settlement of the problem of those Palestinians whom the wars of 1948 and 1967 have made homeless. This human dimension of the Arab-Israeli conflict has been of special concern to the United States for over twenty years. During that period the United States has contributed about 500 million dollars for the support and education of the Palestine refugees. We are prepared to contribute generously along with others to solve this problem. We believe its just settlement must take into account the desires and aspirations of the refugees and the legitimate concerns of the Governments in the area. The problem posed by the refugees will become increasingly serious if their future is not resolved. There is a new consciousness among the young Palestinians who have grown up since 1948 which needs to be channelled away from bitterness and frustration towards hope and justice.

The parties would agree to abide by the terms of a just settlement of the refugee problem as agreed upon in the final accord between Jordan and Israel - and to participate as Ambassador Jarring may deem desirable in working out the terms of said settlement. It would be understood that the accord between the UAR and Israel would be paralleled by an accord between Jordan and Israel - which would include agreement on a just solution of the refugee problem.

"An overall settlement must provide for a solution of the refugee problem. A refugee settlement should provide for the exercise of free choice by the refugees between resettlement with compensation and repatriation under consideration and controls acceptable to the two sides. The parties should agree to a mechanism which can work on this problem for an extended period.

14. שטחים

"... the safeguards (between Israel and UAR) relate primarily to ... the need for demilitarized zones as foreseen in the Security Council resolution...

"... There should be demilitarized zones and related security arrangements more reliable than those which existed in the area in the past.

"In the context of peace (between Israel and UAR) - including, inter alia, agreement between the parties on the establishment of demilitarized zones ....

"... the parties - would work out an agreement on a) zones to be demilitarized and procedures for ensuring their demilitarization.

"Certain critical areas should be demilitarized.

15. שטחים - הסדרה בהסכמה שלום, סחר עם מדינות)

"... navigation rights in the Suez Canal and in the Straits of Tiran should be spelled out.

"... these safeguards relate primarily to the area of Sharm-el-Sheikh controlling access to the Gulf of Aqaba. ...

"... the parties ... would work out an agreement on ;;.B) practical security arrangements in the Sharm-el-Sheikh area to assure freedom of navigation through the Straits of Tiran...

"Free navigation for the ships of all nations, including Israel, in the Suez Canal as well as the Gulf of Aqaba must be assured. Special arrangements will be required for Sharm-el-Sheikh.

	"The parties would agree and the Security Council would reaffirm that the Straits of Tiran is an international waterway and that the principle of free navigation of vessels of all countries including Israel applies to the Straits of Tiran and the Gulf of Aqaba. "The UAR would affirm that, in its exercise of sovereignty over the Suez Canal, the ships of all nations, including Israel, will have the right of freedom of navigation without discrimination or interference.		
"We agreed that the major powers - the United States, the Soviet Union, the United Kingdom and France, should cooperate to assist the Secretary-General's representative, Ambassador Jarring, in working out a settlement in accordance with the resolution of the Security Council of the United Nations of November 1967. We also decided to consult directly with the Soviet Union, hoping to achieve as wide an area of agreement as possible between us. "... we knew that nations not directly involved would not make a durable peace for the peoples and Governments involved. Peace rests with the parties to the conflict. The efforts of the major powers can help, they can provide a catalyst, they can stimulate the parties to talk, they can encourage, they can help define a realistic framework for agreement, but an agreement among other powers cannot be a substitute for agreement among the parties themselves.	(הנייר הנו תצעת ל"נייר עבודה" אמריקאי-סובייטי משותף. בגוף הנייר לא מדובר על תפקיד ל-2 או ל-4).	(הנייר כולו הנו "נייר עבודה" שנמסר על ידי ארה"ב לבציגי שלום המעצמות למזכ"ל האו"ם וליאריבג על המקסתיה לגבי הדרכים והאמצעים להשגת הסדר במז"ת. בגוף הנייר לא מדובר על תפקיד ל-4 ול-2).	שיחות ה-4 וה-2

"... the US position is that implementation of the overall settlement would begin only after complete agreement had been reached on related aspects of the problem.	"... implementation of both accords (between Israel and UAR and between Israel and Jordan) would begin only after agreement had been achieved on the entire package.	There should be an agreement between the parties on all elements of a settlement before implementation of any part of the package begins.

משרד החוץ
10. VII. 1970

אל: ו. המעיל
הסבלה

מחוך: ג'רוסלם פוסט

'RUSSIAN PLAN A SMOKESCREEN'

By YA'ACOV BEN-ISRAEL, Jerusalem Post Correspondent

UNITED NATIONS. — Israel's U.N. Ambassador, Mr. Yosef Tekoah, said here yesterday that the monstrously inflated reports of a new Soviet peace plan had been designed to serve as a smokescreen to cover up for the intensified Russian military involvement in the Middle East.

The open Russian admission that the latest proposals — published in a London embassy bulletin — represented no substantive change in basic policy should be taken at its face value.

Mr. Tekoah said that the London leak indicated that Russia's final objective for a political settlement was still an end to belligerency and not, as erroneously reported, actual peace. Also, the Kremlin remained adamant in its insistence on an Israeli withdrawal to the June 4, 1967, lines, despite the lack of a specific reference to withdrawal boundaries in the latest proposal.

Mr. Tekoah is expected to meet with U.N. Secretary-General U Thant early next week. The Secretary-General told a press conference in Geneva this week that he saw "certain new and concrete elements" in "the new Soviet proposals."

Our Diplomatic Reporter adds:

The Director-General of the Foreign Ministry, Mr. Gideon Rafael, said last night that the Soviet plan was aimed at endangering the security, existence and independence of Israel and entrenching Soviet domination in the Middle East.

Interviewed on Israel Broadcasting, he said there was nothing new in the plan, and that the Russians had chosen to publish it now "in order to disguise their military support for Arab warmongers."

The plan was in line with Soviet policy since June 1967. The Russians spoke of the "liquidation of the results of Israeli aggression," but what they wanted to do was to cancel out the results of the war forced on Israel by her Arab neighbours, "whose aggressive aims were so accurately defined by President Nixon a few days ago."

Mr. Rafael said it was not up to the Russians to lay down the lines for a settlement. This was the duty and right of the states involved in the conflict, who had to establish peace conditions at the negotiating table.

אל : ר. הרשמ

הסברה

על המיומר

משרד החוץ

10. VII. 1970

תגובת משרד החוץ:

התוכנית הסובייטית – לא לשלום כי אם לערעור קיומה של ישראל

„התכנית הסובייטית שפורסמה היום אינה תוכנית לשלום, כי אם תכנית לסיכון קיומה, בטחונה ועצמאותה של מדינת ישראל" — אמר אמש מנכ"ל משרד החוץ, גדעון רפאל, בראיון בתוכנית „היום הזה" ברדיו.

רפאל נשאל, האם אין הרושם שנתקבל הוא, שהרוסים רוצים לח־זור [illegible]ולות הרביעי ביוני ולהח־זיר [illegible] הפליטים תמורת משהו ש־אינו שלום ותמורת הבטחות מילו־ליות והסדרים שבעבר הוכח ש־שוויים כקליפת השום.

על כך השיב: „אין זה רק ה־רושם, אלא אנו יודעים שזה משקף את המדיניות הסובייטית. ה־תוכנית הסובייטית, שהתפרסמה היום, אינה מפתיעה, כי קוויה ה־כלליים וניסוחיה היו ידועים. היא משקפת נאמנה את המדיניות הסו־בייטית, בה דוגלת בריה"מ מאו־קיום מלחמת ששת הימים, אשר מכונה בשפה של מעצבי ומציגי המדיניות הסובייטית כ„חיסול תו־צאות התוקפנות הישראלית של 1967".

מסך־עשן לחדירה צבאית

רפאל הוסיף, כי בריה"מ חו־תרת לביטול תוצאות המלחמה ש־נכפתה על ישראל על־ידי שכניה הערביים, אשר את מגמתם התוק־פנית הגדיר באופן קולע לפני ימים אחדים הנשיא ניקסון. אך בריה"מ איננה דוגלת בחיסול ה־סיבור [illegible]גרמו למלחמה. התוכנית הסוב[illegible]ת אינה מיועדת לחסל ל־צמיתות את הסיכסוך בין מדינות ערב לישראל, אלא להפקיעו לעת־מצוא. היא איננה תוכנית להש־לטת השלום בין ישראל למדינות ערב, אלא להבטחת שליטתה של בריה"מ במזרח התיכון. לדעת רפ־אל בחרה בריה"מ במועד הנוכחי לפירסום תוכניתה על מנת להל־ביש את תמיכתה בזירה הצבאית למחרחרי המלחמה הערביים ב־איצטלה של שוחרי שלום. הפירסום הוא מסך־עשן — להסתיר מעיני העולם את הצבת הטילים הסו־בייטים ולהסוות את הפעילות של הטייסים הרוסיים במצרים.

רפאל נמנע מלהיכנס לפרטי ה־תוכנית בציינו: „אנו סבורים שלא על בריה"מ להתוות את הקווים והניסוחים והתנאים של ההסדר, אלא חובה זו, הייתי אומר אפילו

(המשך בעמ' 2)

תשובת משרד־החוץ

(סוף [illegible])

הזכות הזו, מוטלת על המדינות המעורבות במישרין בסיכסוך. על אותן מדינות שנפגשו בשדה ה־קרב לחפש את הדרך לשולחן ה־מו"מ ובמו"מ זה יקבעו הן כ־מדינות עצמאיות וריבוניות את פר־טי השלום, את התוכן והתנאים של היחסים ושל השלום שצריך לשרור בינן לבין עצמן".

התוכנית — נסיגה

כתבנו המדיני בירושלים מוסיף: משקיפים מדיניים בבירה מטי־לים ספק בכך אם אמנם מדובר פה בגירסה האחרונה של ההצעות הסובייטיות, הנדונות כעת ב„שי־הות הארבע" בניו־יורק, ואשר הד־לפתן לפני מספר שבועות ע"י גו־רם ישראלי עוררה מורת־רוח לא רק בחוגים אמריקניים, אלא גם אצל נציג ישראל באו"ם, השגריר י. תקוע, אשר דיווחו הסודי גרם בדיעבד להדלפה הירושלמית.

מכל־מקום יצויין, כי — על־כל־פנים לפי הפירסום הבלתי־רשמי — אין בגירסה הלונדונית זכר ל־„מצב של שלום" או להכרה מצד מדינות ערב בישראל, ואם אמנם גירסה זו היא יותר מאוחרת מה־גירסה הניו־יורקית, הרי יש בכך משום נסיגה.

משרד_החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר

אל : המשרד

מס' 317

מאת: ביו יורק

בשלח: 242100 יוני 70

מ י ד י

סודי ביותר.

מנכל, קומיי, רבין(הועבר).

שלי 316.

להלן הנוסח הסובייטי.

PARAGRAPH 3 PART 2:

FROM THE MOMENT OF DEPOSIT WITH THE UN OF THE CONCLUDING DOCUMENT OR DOCUMENTS THE PARTIES SHALL REFRAIN FROM ACTS CONTRADICTING THE CESSATION OF THE STATE OF WAR AND THE ESTABLISHMENT OF THE STATE OF PEACE, IN ACCORDANCE WITH PARAGRAPH 10 AND 11, WITH THE UNDERSTANDING THAT, JURIDICALLY, THE CESSATION OF THE STATE OF WAR AND THE ESTABLISHMENT OF THE STATE OF PEACE WILL BEGIN AT THE MOMENT WHEN THE FIRST STAGE OF THE WITHDRAWAL OF ISRAELI TROOPS FROM THE TERRITORIES OCCUPIED DURING THE CONFLICT OF 1967 ENDS.

PARAGRAPH 11 PART 2:

THE ARAB COUNTRIES, RARTIES TO THE SETTLEMENT, AND ISRAEL MUTUALLY AGREE - TO RESPECT AND RECOGNIZE THE SOVEREIGN TERRITORIAL INTEGRITY, INVIOLABILITY AND POLITICAL INDEPENDENCE OF EACH OTHER AND THEIR MUTUAL RIGHT TO LIVE IN PEACE IN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS WITH OUT BEING SUBJECTED TO THREATS OR USE FORCE. TO DO ALL THAT IS NECESSARY TO ENSURE THAT ANY ACTS OF BELLIGERENCY OR HOSTILITY, WITH USE OF FORCE OR THREATS OF FORCE AGAINST OTHER PARTY, WILL NOT ORIGINATE FR_OM AND ARE NOT COMMITTED FROM WITHIN THEIR RESPECTIVE TERRITORIES. TO REFRAIN FROM INTERVENING DIRECTLY OR INDIRECLY IN EACH OTHERS DOMESTIC AFFAIRS FOR ANY POLITICAL, ECONOMIC, OR OTHER REASONS.

עד כאן.

תקוע

[illegible] רוהמ3 מנכל3 אלון דיין לוריא בזית קומיי מירון הדס מצפא מאום ב רט אמן

תא/ק

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר

מס' 316

אל : המשרד

מאת: ניו יורק

נשלח: 242100 יוני 70

מ י ד י

סודי ביותר.

מנכל. קומיי. רבין(הועבר).

שיחות הארבע. מפי יוסט על פגישת הצציגים הראשיים היום בראשות שצרפת.

מאליק הגיש נוסח בשאלת מהות השלום (מבריקים בנפרד). זה הנוסח שנמסר לפני זמן מה על ידי הסובייטים בוושינגטון ועתה הוגש רשמית במסגרת הארבע.

מאליק ציין שההצעה הסובייטית באה בתגובה לבקשות הצציגים האחרים להגדיר בצורה מפורטת יותר עמדת בריתם בעניין השל ום.

נציגי ארהב, צרפת ובריטניה קדמו בברכה הגשת ההצעה הסובייטית אולם לא נכנסו לדיון עניני לגביה.

ארהב לא הגישה הצעותיה שנמסרו בימים האחרונים לנו ולערבים מאחר ואין היא רוצה לשלבם בדיוני הארבע. עם זאת יוסט התייחס באופן כללי להצעות אלה ואמר שמטרתן TO GET THE PARTIES TALKING ON AT LEAST A MINIMUM BASIS THAT IS ON PEACE AND WITHDRAWAL

ארהב מעוניינת אמר, בפגישה להמשיך לדון במסגרת הארבע בכל הנקודות שבהחלטת 242 . כן היוזמה האמריקנית איבה סותרת דיוני המעצמות.

מבלי למתוח ביקורת ממש, הגיבו נציגי צרפת ובריתם שהיוזמה האמריקאית איבה מרחיקה לכת במידה מספקת וחיובי, ביחוד לאור חומרת המצב שהארבע יתקדמו בגבוש נוסחאות בשתי השאלות הב"ל - שלום ונסיגה וביתר הנקודות שבהחלטת נובמבר. בטוני סקירתו הקצרה אמר לי יוסט שארהב מעוניינת כעת לתת שהות לצדדים להגיב על הצעותיה. גרם כדי לא ליצור רושם של עקיפת הארבע הסכימה שהסגנים יפגשו שוב ב-26 והנציגים הראשיים ב-1 ביולי.

תקוע

שוחח3 רוהמ3 אלון דיין מנכל3 לודיא גזית קומיי מירון הדס אליאב/מאום ב

אליצור/מצפא רם אמן

תא/קל

סודי ביותר
לסכוחב בלבד

המטה הכללי
אגף מודיעין

1 ינו' 70
דף 1 מתוך 15 דפים
העתק 9 מתוך 13 העתקים

אל: [illegible]

לקט מודיעין מיוחד מס. 2

התשובה הסובייטית להצעה האמריקאית
משה"ח, 27 דצמ' 69

1. ב-23 דצמ' 69 הגיש השגריר דוברינין לרוג'רס מסמך תשובה לגרסת 28 אוק' של ההצעות האמריקאיות להסדר מצרי-ישראלי (אולי כללו, כזכור, לראשונה הגדרת הגבול המבדמורי של סיני כגבול הסופי והמוכר בין שתי המדינות וכן עניין "בוסחת רודוס", כאב-מיפוס של ההליכים שעל הצדדים לאמץ לבחול ה-סו"מ שצריך להוביל להסכמה ביניהם). מרעז הגשת התזכיר הסובייטי איבר מקרי, ויש להניח שבקבע מראש על בסיס שקולים שקובלת הקשורים בקיום ועידת הפסגה הערבית בראבאט. באותו יום לא ידעו עדיין על כשלון הפסגה.

2. בבגוד למצופה, אין המדובר בהצעה סובייטית בגדית אלא בתגובה ישירה ומפורשת למסמך האמריקאי. קרוב לוודאי שהדבר משקף רצונם של הסובייטים:

א. לקבוע שתכניתם-הם מיובי 69 שירוה וקיימת ללא שיבוי ושהם רואים בה רק בסיס לניר משותף אמריקאי-סובייטי. זו התפתחות סובייטית-מצרית בבסוחים קודמים ובסיוע לבצר עמדותיהם ע"י הפגנת אי-בכונות לכל שיבוי בבסוחים אלה.

ב. על בסיס הבטיחה האמריקאית בסוגיה המרכזית של הגבולות, "לבצל הצלחה" ולהבהיר לארה"ב שאם רצונה להגיע להסכם עם ברה"מ, עליה להמשיך ולהתקדם לקראתה.

3. האמריקאים הגדירו את המסמך הסובייטי כשלילי ובבטיחה מהבחה שהושגה קודם לכן, ואפילו מעמדות שקבלו בעבר בתכנית הסובייטית מיובי. ואכן, בתשובתם דוחים הסובייטים את הצעת רודוס, שוללים עצם הגישה המאפיינת את ההצעה האמריקאית (שתפקיד המעצמות הוא "רק" להתוות הבחירות ומשאירות מרחב למו"מ בין הצדדים בסוגיות הקובקרטיות ושההסדר צריך להיות מבוסס על הסכמה בין הצדדים) ומסתיגים אחד אחד מכל סעיפי התכנית האמריקאית. יתר על כן, הם מגלים הפעם בארפן ברור למדי את דעתם, שיש להסתפק בשלב זה בכך "שהעסקה" תביא להפסקת מצב המלחמה. כיבון מצב של שלום (לפי הגרסה האמריקאית) היא אמנם ממרתן המרוהרת של המעצמות, אך אין לפרש זאת חד משמעית במסמך ההסדר שירגש לחתימת הצדדים בבפרד. בהקשר זה מרעע שהמעצמות יתעלמו ביבויים מהצד הפרוצדוראלי (החסר חשיבות כביכול), וימקדו את המאמץ להגיע ביניהם להסכמה מפורשת בסוגיות העביבות.

טופס 6395

סודי ביותר
למכותב בלבד

דף 2 מתוך ..... דפים

העתק ..... מתוך 13 העתקים

4. יצויין שהסובייטים מגדירים את ההצעה האמריקאית מ-28 אוק' כבעלת אופי חד-צדדי למובת ישראל. כידוע שהם קובעים, לאור זה, שאיבם רואים בה יסוד מספיק למסמך סובייטי-אמריקאי משותף, הרי שהם שוללים בכך אוטומטית את התכנית האמריקאית מ-18 דצמ' להסדר ירדני-ישראלי, הנבויה על אותם יסודות.

מאידך מדגישים הסובייטים את נכונותם ויעניבם בהמשך הדו-שיח בין-מעצמתי בשאלת משבר ה-מזה"ת, ואת הצורך הדחוק בהשגת הבנה בין הגדולים - נוכח ההחרפה המסוכנת של המצב באזור. דגש זה הוא בימוי:-

א. לחשש הסובייטי מהתלקחות רבתי, כשהם מבקשים לדחות התסבכות בלתי רצויה באמצעות עצם קיום הדו-שיח.

ב. למגמה רוסית לעודד סחף בוסף בסוחים האמריקאיים.

5. כנספח ללקט זה מצורף ביתוח מפורט של התשובה הרוסית.

א.ב.

סודי ביותר

בספח ללקט 461/69

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
1.	בלבד		
	(1) במוסקבה גלמדו בקפדנות ההצעות האמריקניות החדשות להסדר ה-מזה"ת. לצד הסובייטי כבר הייתה הזדמנות להביע הערכתו הכוללת על התכנית האמריקאית החדשה. אנו מאמינים שבצורתו הנוכחית המסמך הוא בעל אופי חד צדדי לטובת ישראל. בכמה מקביעותיו יש אף סיבוי לעומת העמדה שבוקמה קודם לכן ע"י הצד האמריקאי. לאור זאת התכנית האמריקאית מ-28 אוק' איבה יכולה להקל למציאת דרכים לפתרון המצב ב-מזה"ת.		(1) כבר בסעיף הראשון דוחים הסובייטים דחיה כוללת את המצע האמריקאי להסדר ישראלי-מצרי.
	(2) המצב ההולך ומתדרדר באיזור ה-מזה"ת הנגרם הן ע"י התוקפנות הישראלית הנמשכת נגד מדינות ערב השכנות והן ע"י סרוב ישראל למלא אחר הסעיפים של החלטת מועבי"ם מ-22 נוב' 69, מחייב צורך בנקיטת צעדים דחופים להשכנה מיידית של שלום צודק ויציב באיזור זה.		(2) (3) בסעיפים אלה משמעות מדינית ברורה. הם מבהירים כי:- א. חרף שלילת התוכנית האמריקאית מוכנים ומעוניינים הסובייטים להמשך דיאלוג ברה"מ-ארה"ב ובקיום מסגרת התיעצויות ה-4.

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה	ה ע ר ו ת
	(3) בנסיבות אלה, יוצאת ברה"מ כנעבר בעד הפעלת מאמצים פעילים ומתמידים מצד ארבע המעצמות החברות הקבועות של מועבי"ט במטגרת מגעים דו צדדיים ומרובעים במטרה למצוא דרכים מוסכמות אהדדי להסדר מזה"תי. באשר להערותיהן לגבי תוכנה של ההצעה האמריקאית מ-28 לאוקטובר - הן כמכלול והן בחלקיה השונים - הרי שבסיסית הן כלהלן:		ב) מטרת פעילות זו היא לבלום את ההתדרדרות למלחמה ב-מזה"ת ע"י הסכמה בין המעצמות להכתיב את ביצוע החלטת מועבי"ט על ישראל.
2.	תפקיד המעצמות בהתווית הסדר		
	(1) אין אנו רואים יסוד מספיק למסמך סובייטי-אמריקאי משותף. אין אנו שוללים כמובן את הרעיון של עיבוד משותף של מסמך כזה ובצורה מקוצרת כך שיכיל כאילו "ניסוחים ניטרליים", דבר שמשמעותו העיקרית - במה שנוגע לעיבוד הסכם על אספקטים בסיסיים של הפתרון - למגעים בין הצדדים דרך השגריר ראריג. עם זאת גישה זו היא במיוחד בלתי מוצדקת בנסיבות הנוכחיות, כאשר המצב	(1) (2) סעיפים אלה שוללים את עצם הגישה האמריקאית המתגלמת בהצעה, שהרעיון המרכזי בה הוא שצריך להשאיר לצדדים עצמם מספיק מרחב ל-מו"מ ביניהם בכל אחת מהסוגיות המהותיות. לדעת הסובייטים תפקיד המעצמות הוא להתוות תוכנית ביצוע לפרטיה ורק תכנית מפורטת כזו יהיו מוכנים לראות כבסיס לניר משותף אמריקאי-סובייטי. התשובה הרוסית מדגישה בקודה זו גם בצורת עריכתה. בניגוד למסמך האמריקאי שהקדים בקביעה כי על הצדדים להכנס	

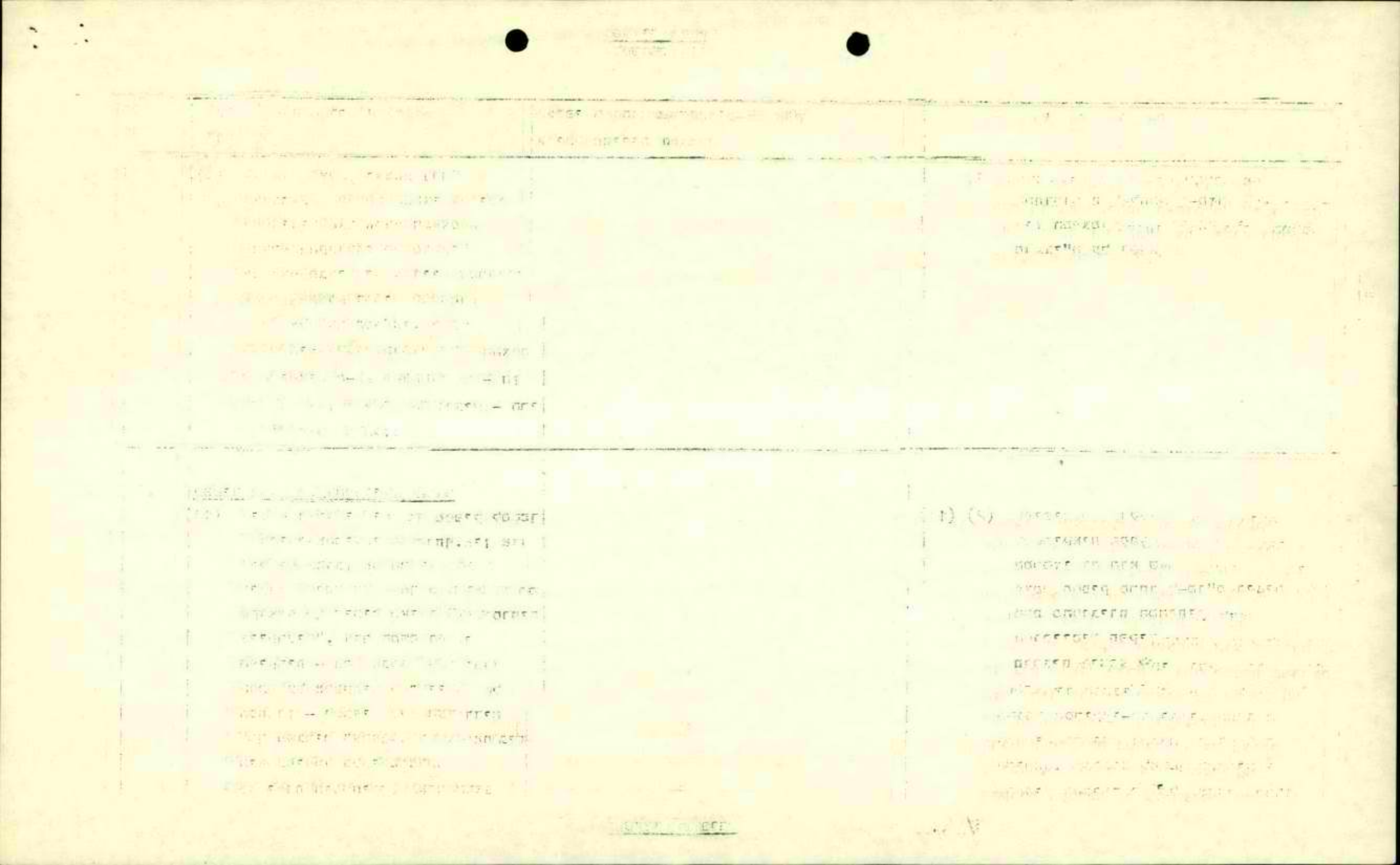

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התגובה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
	ב-מז"ת הוחמר ביותר כתוצאה מעכוב ההסדר באשמת ישראל.		ל-מו"מ נוסח רודוס בחסות האו"ם, הרי שהסובייטים מתייחסים קודם למעיפים האופרטיביים ודוחים לסוף המסמך שלהם את ההתייחסות לנוסח רודוס ולתפקיד האו"ם.
(2)	לפי הבנתנו ממרת מסמך משותף סובייטי-אמריקאי חייבת להיות התוויה מספיק מפורטת, ככל האפשר יותר, של מהות האספקטים היסודיים של ההסדר ה-מז"תי. יהיה זה חסר תקדים לוותר על עבודה שכבר בעשתה בעיבוד עמדות מוסכמות של מדינותינו, כפי שמשתמע מהצעת ארה"ב עתה, ולהגביל את עצמנו ל"נושאים ביישוריים" בלבד.		
3.	בעית הבטיחה		
(1)	המיוחה האמריקאית החדשה, כבעבר, איבה מצייבת דבר אודות מהות בעית המפתח של ההסדר, דהיינו, בסיבת הכוחות הישראליים מהשטחים הערביים הכבושים (כלומר בהקשר להסדר ישראלי-מצרי בסיבה מכל חצי האי סיני ומרצועת-עזה). ההצעה רק מצייבת שהצדדים עצמם יקבעו לוח זמנים וסדר בסיבת	(1) הצדדים, בהגיעם להסכם סופי (שיכלול במסמך סופי או מסמכים) על הסדר חבילה על בסיס עקרונות היסוד, יקבעו לוח זמנים לבסיבת הכוחות המזוייבים הישראליים ממרחוריה מצרית שבכבשה בסכסוך 67 לגבולות שיותרו בהתאם למפורט להלן, וכן יקבעו תכנית מוסכמת להגשמה משולבת של כל שאר	(1) בשאלת הבסיבה, מטעמת התגובה הסובייטית היא חזרה על העמדה היסודית אשר:- א. שוללת כל קשר בין בסיבה לבין גבולות (כפי שעושים האמריקאים) בשל מרכזיותה בעיניהם של הבסיבה כתנאי מוקדם (בבחינת "הסרת התוקפנות") לכל הסדר. ב. קובעת בסיבה סוטאלית לקוי ה-4 יובי דבר המקיף כמובן גם את עזה, המהווה

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התגובה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
	הכוחות המזוייגים הישראלים לגבולות מוסכמים מראש. אבו רואים פה אפילו נסיגה מסויימת של הצד האמריקאי מעמדותיו הוא כפי שווארטסו, לגו מקודם מאחר ובקודות 1 ו-2 של המסמך האמריקאי מ-15 יולי 1969, לדוגמא, מגדירות במפורש מתי תתחיל נסיגת הכוחות הישראליים וכמה זמן בערך תארך.		קטגוריה נפרדת בהצעה האמריקאית. ג. דורשת קביעת תכנית בסיגה מפורטת עם לוח זמנים ע"י המעצמות ולא הצדדים כדי למנוע מישראל יכולת תמרון ומיקוח. בעניין זה מתרעמים הרוסים על השמטת ההגבלה על משך זמן הבסיגה (3 חודשים) שהופיעה בתכנית האמריקאית מיולי.
4.	ביטול מצב הלוחמה		
	(1) שאלת בסיגת הכוחות קשורה ישירות לשאלת הפסקת מצב המלחמה. חזרנו והצבענו שהצעתנו על הפסקה דה פקטו של מצב המלחמה בעת ובעונה אחת עם תחילת הבסיגה, ודה יורה עם השלמת הבסיגה, תואמת את האינטרסים של שני הצדדים ותסיר חשדותיהם ההדדיים.	(1) מצב המלחמה ולוחמות בין ישראל ומצרים יבוא לקיצו ויכונן ביניהן מצב של שלום. שתי המדינות תמנענה מעשים שאינם עולים בקנה אחד עם מצב של שלום וביטול מצב מלחמה. במיוחד:- א. אף אחד משני הצדדים לא יבצע או יאיים כנגד העם או הכוחות המזוייגים של רעהו בפעולה תוקפנית ע"י הכוחות המזוייגים וכוחות אחרים - יבשה, ים או אויר.	(1) הסובייטים אינם מתנגדים רק למתן תוקף לביטול מצב המלחמה עם תחילת ביצוע ההסדר (הבסיגה) אלא גם לתפיסה האמריקאית באשר לתוכן המושג "סיום מצב המלחמה והלוחמות". הסובייטים מפרשים את התנגדותם במקום אחר של המסמך - ראה להלן סעיף 6
	(2) במשך המגעים הסובייטים-אמריקאים הביע הצד האמריקאי את הנכונות ביחס לתגובה שבגישה כזו. עם זאת מצער חסרונה של נוסחה מקבילה לשאלה זו במסמך האמריקאי החדש.		

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69 א	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התגובה ב	ה ע ר ו ת ג
		ב. שני הצדדים יטלו על עצמם לעשות כל שביכולתם כדי להבטיח שמעשי עוינות ולוחמות בין ע"י גופים או פרסונל ממשלתיים מחד ובין ארגונים או אזרחים פרטיים מאידך, לא יחולו ולא יבוצעו משטחם.	
		ג. שני הצדדים ימנעו מלהתערב, בין באורח ישיר או עקיף, בענייני הפנימיים של כל אחד מהם, בשל כל סיבה שהיא פוליטית, כלכלית או אחרת.	
		ד. שני הצדדים יאשרו שביחסים ביניהם ינחו ע"י עקרונות הכלולים בסעיף 2 של האמנה.	
5.	גבולות, איזורים מפורזים, שארם א-שייח רצועת-עזה		
	(1) ניתן להבחין בהתקדמות מסויימת לגבי נוסחת הגבולות בין מצרים וישראל. אבו מביעים את הנוסחה האמריקאית בנושא זה כמכוונת מטבע הדברים לכך שריבונותה של מצרים על שארם-א-שייח איבה	(1) הצדדים יסכימו על מיקום הגבול הבטוח והמוכר ביניהם שיצויין על מפה או מפות מאושרות ע"י הצדדים שיהיו חלק מההסכם הסופי. בקונטקסט של שלום - הכולל בין השאר הסכמה בין הצדדים על הקמת איזורים מפורזים, על	(1) הסובייטים אינם שוללים שים מקום לסדרי בטחון שארם-א-שייח להבטחת חופש השיט, כשהם מתכוונים לאפשרות הצבת כוח או"מ באיזור בהסכמה מצרים. אולם כדי שלא תהייבה שום אי-הבנות בעניין זה, ובמיוחד על רקע התביעות הישראליות דורשים הרוסים

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התשובה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
	מוטלת בספק וקביעה כזו חייבת להיות רשומה במפורש במסמך הסובייטי-אמריקאי המשותף.	הסדרי בטחון פרקטיים באיזור שרם-א-שייח כדי להבטיח חופש שיט במצרי טיראן וכן על הסדרי בטחון פרקטיים ועל מעמדה הסופי של עזה - יהיה הגבול המדטורי הביבלאומי הקודם בין מצרים והטריטוריה המנדאטורית של פלשטין לגבול הנוסח והמוכר בין ישראל ומצרים.	לציין במפורש ששארם א-שייח הוא איזור ריבוני מצרי.
	(2)באשר לרצועת-עזה שהיא טריטוריה ערבית וחייבת לחזור לתוך מסגרת הגבולות שהיתה קיימת לפני 5 ביוני 67, והקביעה בנידון חייבת להכלל במסמך המשותף. המשלחת ישראל בקביעת עתיד טריטוריה זו היא ללא הצדקה כלשהיא.	(2) במטרה להבטיח את אי-הפגיעות הטריטוריאלית של הצדדים ואת בטחון הגבול המוכר, יתור הצדדים - בהתאם לפרוצדורות שנקבעו במבוא (קרי - נוסחת רודוס) הסכם על:- (א) האיזורים הצריכים להיות מפורזים והפרוצדורות להבטחת הפירוז. (ב) הסדרי בטחון פרקטיים באיזור שארם א שייח כדי להבטיח חופש שיט במיצרי טיראן. (ג) הסדרי בטחון פרקטיים עבור עזה והמעמד הסופי של עזה.	(2)בעניין עזה, בשללת כליל זכותה של ישראל להיות צד בקביעת עתיד הרצועה ויתר על כן יש בנוסח הסובייטי כדי לרמוז שעזה צריכה לחזור למצרים בנגוד לנוסח האמריקאי המעניק תפקיד לירדן.
	(3)באשר לאיזורים המפורזים, אנו מאמינים שעל ברה"מ וארה"ב להביע את דעתן המוגדרת בשאלה זו שתאשר את ההבנה שהושגה מקודם שאיזורים אלה לא יתנו יתרון לשום צד ושבניהולם יחולו רק הגבלות בעלות	(3) בעניין האיזורים המפורזים, יש כמובן להבין את הנוסח הדו-משמעי הסובייטי כהסכמה שיכוז איזור מפורז גם מהצד המצרי של הגבול.	

מס' סד'	א	ב	ג
	גרסת התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התגובה.	ה ע ר ו ת
	אופי צבאי גרידא. מבחינה מעשית פרוש הדבר הכרה בעקרון שהקמת אזורים כאלה **משני** צידי הגבול היא אפשרית.		
6.	מהות השלום		
	(1) נקודת המוצא שלנו לביצוע הסדר "חבילה" היא בהחלט החלטת מועצת הבטחון אודות הפסקת מצב המלחמה, כבוד והברת ריבונות, שלמות טריטוריאלית ועצמאות מדינית של כל מדינה באיזור. שתי מדינותינו חזרו והצהירו שכוונתנו היא להגשים הסדר שיהיה בו כדי להבטיח שלום בר קיימא באיזור המזרח התיכון, יותר מאשר להחזיר לקדמותו את המצב של שביתת-נשק בלתי יציבה.	(1) מצרים וישראל יסכימו אהדדי לכבד ולהכיר **בריבונות**, בשלמות הטריטוריאלית, באי הפגיעות ובעצמאות המדינית אחת של רעותה, ובזכותה של כל אחת מהן לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשיות מאיומים או מעשי אלימות.	(1) בעית השלום היא בקודה רגישה עבור הסובייטים, המתקשים לדחות זאת כמטרה **מוצדקת** של ההסדר. בסעיף זה הם דואגים להבהיר היטב שזו אכן כוונתן היסודית של **המעצמות** להבדיל מהמטרה המידית של הסדר החבילה שצריכה להיות תוכנית ביצוע החלטת מועצ"ם.
	(2) לכן, בהתורית נוסחאות בעניין הפסקת מצב המלחמה **והתוצאות** הנובעות כך, נחוץ להצמד בקפדנות להבחינת החלטת נוסמבר של מועצ"ם ולהמנע מניסוחים העלולים מלכתחילה להיות בלתי קבילים לאחד מהצדדים.	(2) פירוט נוסף על חובות הצדדים המתבקשות ממצב הפסקת המלחמה והלוחמות וכנון מצב של-שלום - ראה גם סעיף 4 ב' דלעיל.	(2) יתר על כן, הם קובעים כאן למעשה כי מטרת ההסדר היא להביא להפסקת מצב המלחמה בלבד. באשר למשמעות הקונקרטית של מונח זה, הם לא רק מתנגדים לכל נוסח החורג מהכתוב בהחלטת האו"ם אלא תובעים להמנע מכל הגדרה המתנגשת עם המחוייבות המצרית כלפי החלטת הפסגה הערבית בחרטום.

מס' סד'	נוסחת התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-29 אוק' אליהם מתייחסת התגובה.	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
			מסתמע מכך למעשה, שלילת הגישה האמריקאי המחייב את הצדדים הן להתחייבו ישירה והדדית והן להכרה מדינית הדדית (אם כי לא הכרה דיפלומטית). טעיר כי בפקודה ספציפית זו, בין היתר, רצו האמריקאים גסיגה מצד הסובייטים מהגישתיה שהם עצמם הגישו בתוכניתם מיוני 69.
7.	פלישים		
	(1) בשאלת הסדר בעית הפליטים אנו דבקים בעמדתנו הקודמת שהכרחי כי ישראל תמלא את החלטת האו"מ בשאלה זו.		(1) כידוע שבניר האמריקאי אין התייחסות ענינית לאופי הסדר הפליטים - דואגים הסובייטים למנוע - אי הבנות ולהבהיר כי הסדובר בפצוע סעיף 11 הידוע.

מס' סד'	א	ב	ג
	(2) אפילו אם יסכימו הערבים ששאלת הסדר צודק לפליטי פלסתינה תעובד בפרטות בזמן (שיטופל) בהסכם הסופי בין ישראל וירדן הרי שגם במקרה זה יהיה בחוץ לאשר במסמכים סופיים אחרים את הצורך לבצע את ההחלטה הידועה של העצרת הכללית על הפליטים הפלסתינאיים.	(2)הצדדים יסכימו להיות קשורים לתנאי הסדר צודק של בעית הפליטים כפי שהוסכם עליה בהסכם הסופי בין ירדן וישראל, וכן יסכימו הם להשתתף אם ימצא יאריכ לרצוי בהתוויית ההסדר האמור. (3)תהיה הבנה שבמקביל להסכם בין מצרים וישראל יהיה הסכם בין ירדן וישראל - הסכם שיכלול הסכמה על פתרון צודק של בעית הפליטים. בצוע שני ההסכמים יתחיל רק לאחר שתושג הסכמה על "החבילה" כולה.	(2)יתר על כן, הם דואגים להטעים את מעורבותה של מצרים בסוגיה זו, דבר המחייב שגם אם פרטי הסדר הפליטים יעובדו בקונטקסט ירדני, הרי שגם בהסדר המצרי-ישראלי צריך לציין בפירוש שהמדובר בבצוע הלכה למעשה של החלטת העצרת מ-1948.

מס' סד'	א	ב	ג
	(2) אפילו אם יסכימו הערבים ששאלת הסדר צודק לפליטי פלסטינה תעובד בפרטות בזמן (שיטופל) בהסכם הסופי בין ישראל וירדן הרי שגם במקרה זה יהיה בתוך לאשר במסמכים סופיים אחרים את הצורך לבצע את ההחלטה הידועה של העצרת הכללית על הפליטים הפלסטינאיים.	(2)הצדדים יסכימו להיות קשורים לתנאי הסדר צודק של בעית הפליטים כפי שהוסכם עליה בהסכם הסופי בין ירדן וישראל, וכן יסכימו הם להשתתף אם ימצא ראוי לרצוי בהתוויית ההסדר האמור. (3)תהיה הבנה שבמקביל להסכם בין מצרים וישראל יהיה הסכם בין ירדן וישראל - הסכם שיכלול הסכמה על פתרון צודק של בעית הפליטים. בצוע שני ההסכמים יתחיל רק לאחר שתושג הסכמה על "החבילה" כולה.	(2)יתר על כן, הם דואגים להטעים את מעורבותה של מצרים בסוגיה זו, דבר המחייב שגם אם פרטי הסדר הפליטים יעובדו בקונטקסט ירדני, הרי שגם בהסדר המצרי-ישראלי צריך לציין בפירוש שהמדובר בבצוע הלכה למעשה של החלטת העצרת מ-1948.

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
8.	חופש שיט		
	(1)כמקודם, בקודת המוצא שלנו היא הצורך ברישום עקרון חופש השיט בתעלת סואץ לכלי שיט של כל המדינות בהתאם לאמנת קושטא מ-1888 שהיא כרגע בתוקף.	(1)מצרים תצהיר, בהפעילה את ריבונותה על תעלת סואץ, שלאוניות כל האומות, כולל ישראל, תהיה הזכות לחופש שיט ללא הפליה או התערבות.	(1)בשפה ברורה, בעניין סואץ, התשובה הסובייטית שוללת כל דרישה ממצרים להתחיב ישירות כלפי ישראל ולהבטיח זכות בלתי מסוייגת לשיט חופשי.
	(2)בעיות שיט דרך מיצרי טיראן ובמפרץ עקבה חייבות להיות בדונות ולמצוא פתרונן בהתאם לעקרונות המקובלים בדרך כלל של החוק הבינלאומי, דבר שיבטיח במדה מספקת שיט חופשי לכלי שיט של כל הארצות דרך בתיבי מים אלה.	(2)הצדדים יסכימו ומועבי"ם תאשר זאת מחדש שמיצרי טיראן הם בתיב שיט בינלאומי וכי העקרון של שיט חופשי לאניות כל האומות כולל ישראל יישים למיצרי טיראן ומפרץ עקבה.	(2)בעניין מיצרי טיראן, משמעות ההערה הרוסית **היא הסתייגות מהגדרת** המיצרים כבתיב מים בינלאומי בהתאם לעמדה המצרית המתיחסת אליהם דוגמת התעלה, כמעבר מים בשטח ערבי ריבוני.

מס' סד'	א נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 68	ב סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה.	ג ה ע ר ו ת
9.	<u>ההליכים להשגת הסדר וצורתו</u>		
	(1)באשר לתהליך וצורת המגעים הישראליים -ערביים דרך יארינג, לא יהיה זה מן השועיל להעמיד שאלה זו בראש (הסוגיות), בוכח ההבדלים החריפים אשר הופיעו לאחרונה בפירוש ע"י הצדדים של הקרוי "נוסחת רודוס".	(1)ישראל ומצרים מסכימות שבציגיהן, בחסות יארינג, יבהגו בהתאם לפרוצדורות שהצדדים השתמשו בהן ברודוס ב-1949 כדי לעבד ללא דיחוי על בסיס היסודות הבאים, הסכם סופי וקושר אהדדי של הדרכים לביצוע החלטת בוטבר כדי לכונן שלום צודק ובר קיימא.	(1)סעיף זה הוא גולת הכותרת, מבחינת ארה"ב של תשובת הסובייטים, החוזרים בהם מהסכמתם המפורשת בע"פ ל"נוסחת רודוס". הם מבקשים זאת:- (א)בחילוקי דעות על משמעות הנוסחה -ואין טעם לעסוק בסוגיות העבר. (ב)בערך השולי, כביכול, שיש ליחס לשאלות פרוצדוראליות.
	(2)אבו משוכנעים - ולפי מיטב ידיעתנו זה הולם גם את דעתו של יארינג - שברגע שתושג הבנה על האספקטים העיקריים של ההסדר, אפשר יהיה למצא צורה מתאימה שתוכל להתקבל על ידי שני הצדדים לגבי התפקיד בצבור (INTERMEDIARY) של השגריר יארינג, בתנאי שהוא ידון עם כל צד בנפרד על שאלות ההסדר וכן על הפרוצדורה לגבי חתימה על מסמך או מסמכים סופיים.	(2)ההסכם הסופי יירשם במסמך שייחתם ע"י הצדדים ויופקד מיד באו"מ. לאחר שהצדדים הפקידו מסמך כזה, יתבקש המזכ"ל ע"י הצדדים להודיע מיד על כך למועצי"ם ולכל חברי האו"ם. (כאן בא פירוט נוסף על אופיו הקושר של ההסכם, אופיו הדדי של התחייבויות ואופיו המשולב של ביצוע ההסדר על כל יסודותיו).	(2)תוך כך מסתבר כי:- (א)לא זו בלבד שהרוסים משאירים ליארינג תחום פעילות צר ביותר, אלא שהם רואים את עיקר תפקידו בהכתבת תוכנית המעצמות לצדדים ובכך שהוא מאפשר עקיפת הצורך למגע ישיר כל שהוא בין הצדדים כולל בשלב התחימה על מסמכי ההסדר. (ב)הסובייטים מציעים עתה שהמעצמות יתעלמו כליל בשלב זה מהצד הפרוצדורלי של השגת הסכמת הצדדים להסדר ויעסקו רק בהתווית התכנית עצמה.

מס' סד'	גרסת התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 68	סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה.	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג
	(3)אנו מאמינים שבחוץ כרגע למקד את תשומת הלב (של המעצמות-הערת העבף) לשאלת המפתח של ההסדר (גופו, ולא הצד הפרוצדורלי- הערת העבף) להשיג הסכמה מהירה (בין המעצמות -הערת העבף).		(3)קרוב לודאי שהסיבה לכך היא שהסובייטים התעוררו לעובדה שדווקא גוסחיהם על הצד הפרוצדוראלי יותר מכל סוגיה אחרת, ממחישים את חוסר כבות דיבוריהם על שלום, שעה שהביטוחים האמריקאיים תובעים מהערבים דבר שאינם מוכנים לקבל. סביר כי גם בקודה זו מתפרשת ע"י האמריקאים כהקשחה בעמדת ברה"מ.
10.	"החבילה" (1)גו בזמן הייבו רוצים להדגיש פעם נוספת שהצד הסובייטי רואה את ההסדר, בהתאם להחלטת מועבי"מ, כדבר המתייחס בכללותו לכל האספקטים של ההחלטה ולאיזור המזה"ת כולו כ"חבילה" אחת.	(1)תהיה הבנה שבמקביל להסכם בין מצרים וישראל יהיה הסכם בין ירדן וישראל - הסכם שיכלול הסכמה על פתרון צודק של בעית הפליטים.	(1)הסובייטים חוזרים על העקרון שלהם של "חבילה אופקית ואנכית", שצריכה להקיף לא רק את כל הסוגיות, אלא את כל הגזרות.

מס' סד'	נוסח התשובה הרוסית מ-23 דצמ' 69	סעיפי המסמך האמריקאי מ-28 אוק' אליהם מתייחסת התגובה.	ה ע ר ו ת.
	א	ב	ג
	(2)בהקשר זה הרי שהסדר מצרי-ישראלי נחשב על ידנו מטבע הדברים כחלק מהמכלול שאינו ניתן להפרדה מהסדר הנוגע למדינות אחרות המעורבות ישירות בקונפליקט.	(2)ביצוע שני ההסכמים יתחיל רק לאחר שתושג הסכמה על כל החבילה כולה.	(2)בהקשר זה אין הסובייטים מוכנים להסתפק בנוסח האמריקאי המכיר בקשר הדוק בין ההסדרים המצרי-ישראלי והירדני-ישראלי אך שומר על אופיים הנפרד. יתר על כן, ההערה הסובייטית באה להדגיש שההתחייבויות המצריות תהייבה ברות-תוקף רק לאחר שתוסדר גם בעית סוריה - כלומר הנסיגה מרמת-הגולן.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
וושינגטון

198
סודי ביותר

ח' בטבת תש"ל
17 בדצמבר 1969

אל : מר מ. בי תן, סמנכ"ל

מאת : השגרירות, וושינגטון

הנדון: מסמך סיסקו מ-28 באוקטובר 1969

צירפנו את התקונים שמחמ"ד הכניסה לנייר סיסקו שנמסר במוסקבה ב-15.7.69 ושנמסרו לבריה"מ ב-28 באוקטובר וערכנו את המסמך האמריקאני האחרון במתכונתו החדשה. רצ"ב העתק המסמך.

המסמך הנ"ל הגיענו ימים אחדים לאחר נאום רוג'רס מה-10 בדצמבר ולכן התלטתי הפעם לעשות בדיקה של הארוזיה בעמדת ארה"ב כפי שהתפתחה במשך 8 חודשי הדיאלוג עם בריה"מ. הבדיקה המצורפת בזה חופפת גם את הנאום וגם את המסמך מ-28 באוקטובר והיא מתחילה מה- Working Paper שנמסר לשה"ח בעת בקורו בוושינגטון במרס השנה.

תוך כדי עשיית מלאכת ההשואה, גיליתי פרט מעניין. לאחר 9 חודשי ארוזיה בעמדת המקות האמריקאנית התמונה החדשה שנוצרה זהה בתוכנה כמעט לחלוטין עם הנוסח הראשון של ה- Working Paper שנמסר לשה"ח ב-12.3.69 ועולה בקנה אחד עם תוכנו ורוחו של ה- Oral Statement הידוע של רוג'רס מאותו יום.

מר רביב ביקש למסור את הפרטים הבאים:- אחרי בקשות חוזרות ונשנות שלנו מסר אסרטון לרביב ב-15 בדצמבר את התיקונים למסמך יולי כפי שנמסרו לרוסים ב-28 באוקטובר 1968. אסרטון הקריא לרביב את התיקונים בע"פ. רביב אמר כי בודאי נבהיר דעתנו על המשמך כולו רשמית, העיר רק שארה"ב שמה עצמה במצב מוזר מאד כשהמסמך היה בידי המדינות האחרות כולל הרוסים והערבים, פרט לישראל.

ב ב ר כ ה,

י.ח. בן-אהרן

העתק: מר מ. קומיי, סמנכ"ל

שגרירות ישראל
וושינגטון

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

סודי

ט' בטבת תש"ל
16 בדצמבר 1969

בדיקת הארוזיה בעמדת ארה"ב מן ה- Working Paper
של ה-24.3.69 ועד נאום רוג'רס ב-9.12.69

הסכם בין הצדדים

במרס 69', עמדה ארה"ב היתה שהסכם חייב להיות מושג בין הצדדים ושגורמי חוץ יכולים ואף צריכים לסייע לצדדים. בתום ההליך המו"מ שנמשך תשעה חדשים, המשיכה ארה"ב להחזיק בקו זה מבחינה עקרונית, אך הבליטה באותה עת את מסקנתה שהסכם בין הצדדים ביוזמתם הם אינו ניתן להשגה, והיא נהנה פומבי למסקנה זו כנמוק נוסף להגברת מאמציה במיטורים האחרים. עם זאת, אין סימן לכך שארה"ב סטתה מהקו שההסדר לפרטיו חייב לקבל את הסכמתם המלאה של הצדדים לסכסוך בטרם יוחל בבצועו, כי אחרת אין לו סיכוי להאריך ימים. הסכם בין המעצמות הגדולות שייכפה על הצדדים או על אחד מהם, חרף התנגדותו הגלויה לכך, אינו בא בחשבון בשלב זה מבחינתה של ארה"ב.

מו"מ ישיר

באף מסמך אמריקאי, כולל ה- Working Paper אין תמיכה בעקרון המו"מ הישיר בין הצדדים. ארה"ב נמנעה מלהתחייב בנושא זה והסתפקה בהצגת דעתה ב"נייר עבודה" שאין היא מאמינה שניתן להגיע להסדר Without more direct Arab-Israeli contact at some point. בהתבטאויותיו הגלויות, נמנע הממשל הנוכחי מכל התייחסות למו"מ ישיר. לפי הצעת סיסקו במוסקבה (17.7.69), מתחייבים הצדדים למנות נציגים "שיוועדו בחסות יארינג". הפירוש האמריקני ל"הוועדות בחסות יארינג" ניתן בנאום רוג'רס שתמך בנוסחת רודוס (מבלי להגדירה) כאמצעי יעיל למו"מ בין הצדדים. ואכן ההברר עתה שהמסמך האמריקני מ-28.10.69 קורא למו"מ בין הצדדים עפ"י נוסחת רודוס, בחסותו של יארינג.

נסיגה וגבולות

נייר העבודה	נייר סיסקו מ-28.10.69	נאום רוג'רס
1. נסיגה במסגרת שלום לגבולות מוכרים ובטוחים שיושגו ע"י הסכם בין הצדדים.	1. ייקבע לוח זמנים לנסיגה מטריטוריה מצרית שנכבשה במלחמת 1967, עד לגבול הבי"ל בין שתי המדינות.	1. ישראל צריכה לסגת מ[illegible] מצרית.
2. השינויים מן הקוים הקודמים יוגבלו לאלו הנחוצים לבטחון הדדי	2. _____	2. החלטת מועצה"ט אינה שוללת ואיננה מחייבת קו שביתת הנשק, אך היא קוראת לנסיגה משטחים שנכבשו, לאי רכישת שטחים ע"י מלחמה ולקביעת גבולות בטוחים ומוכרים.
3. הגבולות לא ישקפו משקל הכיבוש.	3. הגבול הבי"ל בין מצרים/המנדטוריה יהיה קו הגבול הבטוח והמוכר בין ישראל ומצרים.	3. כל שנוי מקוי שביתת-הנשק צריך שלא ישקף משקל הכבוש וצריך להיות מוגבל ל- insubstantial alterations הנחוצים לבטחון הדדי.
4. _____	4. הצדדים יצהירו על הכרתם בעקרון אי רכישת שטחים ע"י מלחמה.	4. כוחות ישראל צריכים לסגת מטריטוריה מצרית לגבול הבי"ל בין מצרים וישראל שהיה קיים למעלה מיובל שנים.
5. _____	5. _____	5. "איננו תומכים בהתפשטות".

<u>סכום השינויים ומשמעותם:</u>

א. במרס היה קשר אינטגרלי בין עקרון הנסיגה לבין קביעת הגבולות המוכרים והבטוחים. כלומר, חייבת להיות נסיגה, אך זו צריכה להתבצע לגבולות מוכרים ובטוחים שייקבעו ע"י הצדדים בתנאי של כבוד עקרון אי-רכישת שטחים ע"י מלחמה והגבלת השנויים לצורכי בטחון בלבד.

ב. בדצמבר ניתן פירוש מחודש יותר של החלטת מועבי"ט בנושא הטריטוריאלי שהחליש את הקשר בין הנסיגה לבין ההסכם בין הצדדים על גבולות מוכרים ובטוחים. מבלי לקבל את הנסיגה לקוי 5 ביוני כעקרון, קובעת ארה"ב עתה בבירור שקוי ה-5 ביוני צריכים להתקבל כגבולות המדיניים בין ישראל והערבים, עם שנויים בלתי-מהותיים לפי הצורך ובהסכמת הצדדים. לגבי ה- rectifications משתמעת הפרדה בין קוי שביה"נ לבין הקוים שהיו הגבולות הבי"ל לפני כן:

1. במקום שקו שביתת הנשק זהה עם הגבול הבי"ל (ובשלב זה אמור הדבר לגבי מצרים) תהיה נסיגה מלאה ללא שנוי כלשהו.

2. בגזרות שנקבעו קוים חדשים בהסכמי 1949, יתכנו insubstantial rectifications הנחוצים לבטחון <u>הדדי</u>, כלומר שנויים בלתי-מהותיים משני הצדדים של הגבול. כל הביעה לשנוי מעבר לזה, מוגדרת הפעם כ- expansion שארה"ב הסתייג ממנה.

<u>פליטים</u>

במרס 69' הקו האמריקני היה - זכות בחירה חופשית לפליטי ססו"ת בין שיבה לבין יישובם מחדש במסגרת הסכם ופקוח של הצדדים, שיבוצע במשך תקופה ממושכת שלא תעכב את בצוע יתר פרטי ההסדר. ביולי 69' נוספו לנ"ל הנקודות הבאות: תקבע מכסה שנתית של מוחזרים והקבוצה הראשונה תחזור תוך שלושה חודשים מחתימת ההסכם. בדצמבר הועבר כובד המשקל של פתרון הבעיה מהטיעור הישראלי-מצרי לישראלי-ירדני. עם זאת, חל שנוי ביחס אל בעית הפליטים במכלול הסכסוך הערבי-ישראלי: ניתן לנושא מימד מדיני ומימד של דחיפות יתר. הוכנס לראשונה המונח "פלסטינאים" כגורם בעל הכרה וחביעות, כלומר כגורם מדיני שהביעותיו חייבות למצוא את פתרונן בהקדם, אחרת תחריף הבעיה הערבית-ישראלית כולה ויפחתו סכויי השלום.

4/..

ירושלים

ארה"ב מעולם לא הכירה בירושלים כבירת ישראל ולא הכירה באחוד העיר לאחר מלחמת ששת הימים. במרס 69' עמדת ארה"ב היתה שירושלים צריכה להשאר מאוחדת (כלומר בשלטון ישראלי), אך יש להעניק לירדן תפקיד מוגדר בה במישור האזרחי, הכלכלי והדתי. בהצמבר ממשיכה ארה"ב להתוך בהשארת העיר מאוחדת, אך הוכנסו שני חדושים מהותיים כתנאי לכך:

א. הניהול האדמיניסטרטיבי של העיר צריך לקחת בחשבון את האינטרסים של תושביה - יהודים, מוסלמים ונוצרים.

ב. צריך שיהיה לישראל ולירדן תפקיד בחייה האזרחיים (civic), הכלכליים והדתיים של ירושלים.

סכום: במרס 69' השתמע מההגדרה האמריקנית שהיא מכירה באחוד העיר תחת סוברניות ישראלית, אך היא דורשת מישראל להעניק לירדן תפקיד מסויים בעיר. בנוסחת דצמבר יש החלשה ניכרת בהכרה האמריקנית בסוברניות הישראלית על העיר המאוחדת, הנובעת מהדגשת המעמד השווה שהיא דורשת להעניק לישראל ולירדן בשלטון המקומי של העיר, ומן הדגישה שמעמד העיר יקבע ע"י ישראל וירדן ביחד, תוך התחשבות באינטרסים של הקהיליה הבינלאומית.

פירוז

במרס נאמר שיש לפרז אזורים רגישים מסויימים. בנייר סיסקו ממאי הוגדרו אזורים אלו כאותם שטחים שיפונו ע"י כוחות ישראל. ביולי נתווספה הקביעה שהפירוז לא יעניק יתרון לאף צד ויוגבל למישור הצבאי בלבד. באוקטובר הושמטה הפסקה הקוראת לפירוז השטחים המפונים ע"י צה"ל ובמקום זה נקבע שמצרים וישראל יחליטו בחסות יארינג על אזורים מפורזים.

השינויים:-

א. התביעה לפירוז כל השטחים שיפונו ע"י צה"ל לא מוזכרת יותר.

ב. נפתח הפתח לקבלת התביעה הערבית-סובייטית לפירוז שטחים מקבילים משני צידי הגבול.

מהות השלום

במרס הוגדר היעד כשלום צודק ובר-קיימא, מבלי לפרט את מהותו. במאי ניתנה ההגדרה הבאה לשלום:

א. הצדדים יסכימו שמצב פורמלי של שלום שורר ביניהם, ושמצב הלוחמה ששרר במשך 21 שנה הסתיים.

ב. הצדדים יסכימו להשתית להבא את יחסיהם על פי מגילת האו"ם (כאן נמסר פירוט הלקוח מתוך סעיף 2 של המגילה).

ביולי נעשה השנוי הבא:

עם הפקדת ההסכם באו"ם, מצב הלוחמה ששרר במשך 21 שנה בין ישראל ומצרים יסתיים ומצב פורמלי של שלום ישתרר ביניהם, והם יימנעו מפעולות הנוגדות מצב זה. (כן הושמט סעיף מנוסח מאי בדבר הסתייגויות מתחולת הוזים לצד שכנגד).

באוקטובר נעשה שנוי נוסף:

מצב הלוחמה בין ישראל ומצרים יסתיים ומצב פורמלי של שלום יכון ביניהן ושני הצדדים יימנעו מפעולות הנוגדות מצב זה.

הטעויים:-

הנוסח של יולי היה השלילי ביותר כי השתמע ממנו שמצב השלום לא יקום כתוצאה מהתחייבות הדדית של הצדדים, אלא מהוקף הפקדת ההסכם באו"ם. עוות זה תוקן באוקטובר, אך לא עד כדי חזרה לנוסח של מאי, לפיו היתה התחייבות הדדית לשלום שהיא explicit , אלא בנסוח פסיבי.

סיים

חופש שיט לספינות ישראל בתעלה ובמיצרים היה עקרון שארה"ב תמכה בו בהתמדה, אך הבטוי לכך בנסוח לגבי התעלה עבר תמורות שהליטו אותו.

6/..

לגבי המיצרים נקבע במאי נוסח של הצהרה מחייבת של הכרה במיצרי טיראן כמעבר מים בינלאומי והתחייבות להבטיח חופש שיט לכל המדינות ללא אפליה והפרעה. ביולי הוחלטה מידת ההתחייבות בנסוח ובאוקטובר כבר לא נחבע מהצדדים להצהיר אלא להסכים שהמיצר הוא מעבר מים בינלאומי, ומועצת הבטחון נדרשת לאשר עקרון זה.

אשר לתעלת סואץ, זו הועמדה תחילה בקטגוריה אחת עם המיצרים, אחר-כך (ביולי) הופרדה ומצרים נדרשה לאשר שבמסגרת שליטתה על התעלה, ינתן חופש המעבר לספנות כל האומות, כולל ישראל. באוקטובר הוחלפה המלה "שליטתה" (jurisdiction) במלה "ריבונותה" (sovereignty) של מצרים על התעלה. ישראל תכיר, איפוא, בסוברניות המצרית על התעלה ומצרים תאשר שבמסגרת ריבונותה על התעלה היא תעניק חופש שיט לספינות ישראל.

<u>מסמכי השלום</u>

נשארה עדיין מידה של סתירה, כנראה במתכוון, לגבי הנקודה אם ההסכם ייערך במסמך אחד או יותר. בסעיף 1 במסמך אוקטובר, נאמר שההסכם ייערך "במסמך או במסמכים", ואילו בסעיף 9 נאמר שההסכם "יירשם במסמך אחד שייחתם ע"י הצדדים". יש בזה שנוי לשלילה משום שבמסמכי מאי ויולי לא היתה התייחסות לנוסחה " document or documents "

שינוי נוסף לרעה מתבטא בקביעה (בסעיף 9 במסמך אוקטובר) שההסכם ייכנס לתוקפו לאחר הפקדתו, ולא לאחר חתימתו, כפי שצויין במסמך מאי.

עוד חדוש לשלילה שהוכנס למסמך מאוקטובר קובע שכל הפרה של ההסכם ע"י צד אחד תזכה את הצד השני להקפיא את בצוע ההסדר כולו או חלקו עד לאחר שההפרה תוסדר.

השינוי האחרון לשלילה מתבטא בדברי רוג'רס הפעם בנוסח ההסכם החוזי לעומת דברים באותו נושא במרס. הפעם נעלמה התייחסות ל- contractual agreement והמזכיר מתייחס רק ל- binding .

י.ח. בן-אהרן

(* Subject initiated by)

MR. EBAN

MR. ROGERS

16/12/69.

Mr. Eban's introduction (our grievances)

* 1) Abrupt unilateral negative decision on desalinisation

Reached only on technical and budgetary grounds and has no political connotation whatsoever. Israel should not take every decision on U.S. part in bad faith.

* 2) Resumption of 4 Power talks without waiting for Russian answer.

see later)

Were resumed after Israel elections - as the question was left after the P.M.'s visit. The French could have forced us to resume any time. If the U.S. decided not to attend the three could convene anyhow.

Talks are meant to see whether they can get ahead on the Rhodes Formula and put the other side on the spot. Effect of talks is keeping the issue out of the Security Council.

* 3) Inclusion of Jordan in 4 Power talks

(see later)

* 4) The 28 October Document (without letting us study it)

(Principles) : I. Moves the initiative from the area and strengthens ~~x~~ Arab hope for outside solution. The word "contractual" has been everywhere removed, and this has a meaning.

(Sisco) : 28 Oct. calls on UAR and Israel to negotiate on the basis of a binding commitment to peace. Concept of contractual agreement is inherent in every paragraph. Israel's withdrawal to the international border is conditioned on the Egyptian willingness to negotiate with her. Nothing can be implemented until everything is signed and sealed.

II. Soviet Union immovable - U.S. moves towards her.

III. USSR involvement globalizes tensions.

IV. Israel's negotiating position impaired.

No. Those proposals are less specific than July paper on Sharm-el Sheikh, demilitarized zones, Gaza and the refugees).

V. Effect on bilateral relations with Britain and France.
~~France~~ all our fears have been justified.

(Specifics) : I. Demilitarized zones apply to both.

To be negotiated by parties.

II. Egyptian sovereignty on Suez Canal.

~~xxxx~~ Saying that the proposal does not categorically require free passage is distorting the facts.

III. Prohibition of terror weakly expressed.

IV. International boundary stipulated - settles Sinai against us in advance.

A shade of more specificity, but this is made conditional.

V. Gaza - non-Israeli solutions.

To be negotiated by the parties.

VI. Sharm-el-Sheikh

Rogers statement does not exclude Israel's presence.

(Rabin: Is it a mistake to state that if the secure boundaries are the international boundaries we cannot keep a presence outside it?)

(Yes, because the question was left to negotiations between the parties.)

Roger's Speech

* Specifics, and not "effxxxts effort to define outer limits of negotiating positions." Both form and contents prejudice us. Contradiction between concept of agreement and the statement.

Israel's opposition is known to them and helped them.

(Rabin: Because if accepted there will be no need for negotiation.)

* Why does not Israel accept it and xputx put the Soviets on the spot?

* Is the statement the final U.S. position?

We have not made any decision.

The P.M. Requests

* We can ensure together that the Arabs have no illusions on the success of military solutions or war of attrition. Our military and economic requirements are not only of national but of international interest of peace.

Technical studies to be completed in a week or so. The study is highly technical.

Israel's position in the World

*

Many countries told us we will be off our heads to withdraw without peace.

* Erosion of Israel's position in Europe. "Israel responsible for failure to move."

They know we are willing to go ahead on the Rhodes formula.

* Insisting on direct negotiations is inacceptable and is a mistake.

We made clear that all boundaries are open for negotiations. European countries are more vulnerable to Arab pressure (Britain). We value our security more than good headlines.

* Failure to use the word withdrawal interpreted as a device to stay where we are. Rogers doesn't believe it but refusal to speak of withdrawal to boundaries which Israel and her neighbours will agree to causes misunderstanding.

* Rhodes Formula

* We know it was direct negotiations.

This is not a matter of procedure but of principle.

We say everything is negotiable and the Arabs say nothing is. Who is inflexible?

Mentions P.M. and own statements. Reaction by the Arabs was negative. Why should we say something more before we see any reciprocity? If the Arabs would state they want peace there could be a bargain.

* Soviets and Arabs do not want peace and U.S. asks us to give up all our cards.

If we border it we shall never start.

* Why do you need face-to-face negotiations in the beginning?

* Why doesn't Israel try to make an attempt at flexibility?

* Why doesn't Israel make a statement that will put the onus on the other side for lack of progress &x? Now the onus is on Israel and the U.S. and there are moderate regimes that might be toppled.

True, they don't want, but how the hell do you think that the U.S. is making you give up anything? What is Israel to give up if it agreed to his statement?

* Only place where rather important differences of assessment - Israel's feeling that the use of the word withdrawal, or putting greater emphasis on Rhodes formula is harmful. U.S. ~~thinks~~ it extremely helpful.

* Bisco outlined the possibility that the 4 Power talks will go on the basis of the Security Council Resolution discussing Rhodes-type negotiations: peace, borders along the line of the Secretary's indication and formulations on Jerusalem.

Jordan and the Four Powers

We told Jordan (on an exploratory basis):

I. Territorial changes in the Jordan Valley. They said inacceptable and wait for better deal at Four Powers.

II. Jerusalem. We do not demand exclusive jurisdiction over Holy Places. They said (1) No settlement without Egypt; (2) better deal t Four Powers.

* There is no decision to discuss Jordan but probably they will do something along the lines with UAR. The only question is the West Bank.

* If everyone will start drawing maps so will we, with practical consequences.

I do not remember asking U.S. to do it. (Rabin: We never gave you authority to say that.) This is not interpreting Israel. We told Jordan they will be substantial.

* Why does the U.S. say insubstantial!

* If we get substantial changes in negotiations will you object? So why tie our hands?

We think about the Jordan Valley line, which should be the security line. Security border and political one are not necessarily the same but there we also need changes in the political one.

* Soviet Union has no influence in Jordan.

General Policy

We will not settle for anything less than peace and we must be the judge of what are our vital interests. We do not ask anybody to fight for us. Therefore you should respect our predominant capacity to negotiate from our own position.

Sure.

* The last 18 months U.S. has operated on Jordan on the basis of a message to Hussein we transmitted on your behalf (July 1968). Border rectifications will be insubstantial based on security considerations.

We always add that the security concept is predominant. U.S. does not conceive of a Jordan limited to the East Bank, and this is reflected in what the President and the Secretary have said.

No.

* Situation with Jordan is different from international border with Egypt which has existed for many years. If there were a settlement there would be adjustments on the Jordanian side.

* We are talking about Latrun.

No negotiation with the Soviet Union in the Two Power talks but the Four Powers are equal to the Security Council.

American position has not changed regardless of the discussions. The U.S. will insist that no agreement be made unless Israel's security is guaranteed. Rogers' statement approved by the President and consistent with the Security Council resolution. This is not erosion or change. We do not expect Israel to agree on everything but feel we are alone in supporting her. U.S. is Israel's closest friend yet Israel requires that the U.S. should not make any statements even if it thinks it is fair while on the other hand Israel requests planes and money. Fundamentally Israel's position is right but it had not gotten across. The U.S. would like to make the joint position more flexible.

Formula :

The object is to bring the parties together, if necessary under the Rhodes formula under Jarring's auspices.

Richardson: Israel should say it is prepared for negotiations under the Rhodes formula on the basis of the resolution. (Rogers: Suggestion is good but not the timing.)

Announcement to the Press

We shall give our position.

Important not to give impression that meeting was unfriendly. Do not want the impression that there are differences other than of opinion.

"Each stated his own position and there is no change in them."

12:69

(6) תיק ירדן־פרהאם תיק נוירלת . (2

(March 14 Paper (General))

Views to be conveyed to Ambassador Jarring and to the principal parties on ways and means to achieve agreement in accordance with Security Council Resolution 242 of November 22, 1967. The following views are conveyed to Ambassador Jarring and to the principal parties concerned with a view to helping promote agreement called for in Security Council Resolution of November 22, 1967.

1. That the parties accept Security Council Resolution 242 and state their willingness to implement it in all of its provisions in accordance with paragraph 3 of the resolution.

2. There should be agreement between the parties on all elements of a settlement before implementation of any part of the package begins.

3. That the parties agree to exchange substantive views indirectly under the auspices of Ambassador Jarring, without prejudice to engaging a more direct process at an appropriate stage. We believe that it w ll not be possible to reach a settlement without more direct Arab-Israeli contact at some point.

5. A just and lasting peace will require withdrawal of Israeli forces to secure and recognized boundaries in the context of peace arrived at by agreement between the parties. The boundaries to be established under a just and lasting peace are intimately related to important security considerations for both sides. Rectification from pre-existing lines should be confined to those required for mutual security and should ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ not reflect the weight of conquest. The question of Israeli withdrawal is intimately linked with a contractual commitment to peace from the Arabs and specific provisions for guarantees. Special arrangements should be considered for Gaza.

(December 18 paper) (Jordan)

FUNDAMENTAL PRINCIPLES. ISRAEL AND JORDAN.
IN CONSIDERATION OF THEIR OBLIGATIONS UNDER THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS, CONFIRMING THEIR OBLIGATIONS UNDER SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967 AND EXPRESSING THEIR READINESS TO IMPLEMENT IT IN GOOD FAITH IN ALL OF ITS PROVISIONS, RECOGNIZING THE INADMISSIBILITY OF THE ACQUISITION OF TERRITORY BY MEANS OF WAR, RECOGNIZING ALSO THE NEED TO ESTABLISH A JUST AND LASTING PEACE IN THE MIDDLE EAST UNDER THE TERMS OF WHICH EACH STATE IN THIS AREA CAN LIVE IN SECURITY, AGREE THAT THEIR REPRESENTATIVE UNDER THE AUSPICES OF AMBASSADOR JARRING WILL FOLLOW THE PROCEDURES THE PARTIES UTILIZED AT RHODES IN 1949 TO WORK OUT WITHOUT DELAY, STARTING ON THE BASIS OF THE FOLLOWING PROVISIONS, A FINAL AND RECIPROCALLY BINDING ACCORD ON WAYS OF IMPLEMENTING SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967, TO ESTABLISH A JUST AND LASTING PEACE.

((just and lasting peace)):

Point 9. JORDAN AND ISRAEL WOULD MUTUALLY AGREE TO RESPECT AND ACKNOWLEDGE EACH OTHERS SOVEREIGNTY. TERRITORIAL INTEGRITY, INVIOLABILITY AND POLITICAL INDEPENDANCE AND EACH OTHERS RIGHT TO LIVE IN PEACE WITHIN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS FREE FROM THREATS OR ACTS OF FORCE.

((Location of the secure and recognized boundaries)):

Point 3. THE PARTIES WOULD AGREE ON THE LOCATION OF THE SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARY BETWEEN THEM, WHICH WOULD BE SHOWN ON A MAP OR MAPS APPROVED BY THE PARTIES WHICH WOULD BECOME PART OF THE FINAL ACCORD. IN THE CONTEXT OF PEACE, INCLUDING INTER ALIA AGREEMENT BETWEEN THE PARTIES ON THE ESTABLISHMENT OF DEMILITARIZED ZONES AND OTHER PRACTICAL SECURITY ARRANGEMENTS, AND ON THE STATUS OF AND FINAL ARRANGEMENTS FOR JERUSALEM, THE SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARY BETWEEN THEM SHOULD APPROXIMATE THE 1949 ARMISTICE DEMARCATION LINE (EXCEPT AS PROVIDED IN POINT 4,

((Location of the secure and recognized boundaries) contd)

, ALTERATIONS WOULD BE THOSE AGREED TO BY THE PARTIES FOR PURPOSES OF SECURITY AND ADMINISTRATIVE AND ECONOMIC CONVENIENCE.

((Withdrawal, security measures and obligations)) :

THE PARTIES, IN REACHING A FINAL ACCORD (CONTAINED IN A FINAL DOCUMENT OR DOCUMNETS) ON A PACKAGE SETTLEMENT ON THE BASIS OF THESE FUNDAMENTAL PRINCIPLES, WOULD DETERMINE A TIMETABLE AND PROCEDURES FOR WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES FROM JORDANIAN TERRITORY OCCUPIED DURING THE CONFLICT OF 1967 TO BOUNDARIES TO BE DELINEATED IN ACCORDANCE WITH POINT 3 AS WELL AS AN AGREED PLAN FOR INTERRELATED FULFILLMENT [illegible] OF ALL OTHER PROVISIONS OF SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242.

Point 2. THE STATE OF WAR AND BELLIGERENCY BETWEEN ISRAEL AND JORDAN WOULD BE TERMINATED AND A FORMAL STATE OF PEACE WOULD BE ESTABLISHED BETWEEN THEM, AND BOTH PARTIES WOULD REFRAIN FROM ACTS INCONSISTENT WITH THE STATE OF PEACE AND THE CESSATION OF THE STATE OF WAR. IN PARTICULAR : NO AGGRESSIVE ACTION BY THE ARMED AND FORCES - ALDN, SEA, OR AIR - OF EITHER PARTY WOULD BE UNDERTAKEN OR THREATENED AGAINST THE PEOPLE OR THE ARMED FORCES OF THE OTHER.

2. BOTH PARTIES WOULD UNDERTAKE TO DO ALL IN THEIR POWER TO ENSURE THAT ACTS OF HOSTILITY AND BELLIGERENCY WHETHER BY GOVERNMENT AGENCIES, PERSONNEL, OR PRIVATE PERSONS OR ORGANIZATIONS WILL NOT ORIGINATE FROM AND ARE NOT COMMITTED FROM WITHIN THEIR RESPECTIVE TERRITORY.

3. BOTH PARTIES WOULD REFRAIN FROM INTERVENING DIRECTLY OR INDIRECTLY IN EACH OTHERS DOMESTIC AFFAIRS FOR ANY POLITICAL, ECONOMIC OR OTHER REASONS.

4. BOTH PARTIES WOULD CONFIRM THAT IN THEIR RELATIONS WITH EACH OTHER, THEY WILL BE GUIDED BY THE PRINCIPLE CONTAINED IN ARTICLE 2, PARAGRAPHS 3 AND 4 OF THE UN CHARTER.

((Gaza))

Point 5. JORDAN WOULD PARTICIPATE IN WORKING OUT THE DISPOSITION OF GAZA IN ACCORDANCE WITH THE PROVISIONS OF POINT 4 OF THE FUNDAMENTAL PRINCIPLES FOR A FINAL ACCORD BETWEEN ISRAEL AND THE UAR.

6. Certain critical areas should be demilitarized.

FOR THE PURPOSE OF ENSURING THE TERRITORIAL INVOLABILITY OF THE PARTIES AND GUARANTEING THE SECURITY OF THE RECOGNIZED BOUNDARY, THE PARTIES, FOLLOWING TTHE PROCEDURES SET FORTH IN THE LAST PREAMBULAR PARAGRAPH OF THIS DOCUMENT, WOULD WORK OUT AN AGREEMENT ON ZONES TO BE DEMILITARIZED, ON PROCEDURES FOR ENSUREING THEIR DEMILITARIZATION, AND OTHER PRACTICAL SECURITY ARRANGEMENTS.

7. Jordan should have a defined role, civil, economic and religious in Jerusalem which would remain a unified city. Arrangements would be made to assure the interests of all religiouns.

Point 4. ISRAEL AND JORDAN WOULD WORK OUT BETWEEN THEM THE STATUS OF AND FINAL ARRANGEMENTS, INCLUDING MUNICIPAL BOUNDARIES FOR THE CITY OF JERUSALEM. BOTH PARTIES WOULD AGREE THAT JERUSALEM IS A SPECIAL CASE TO WHICH THE FOLLOWING PRINCIPLES APPLY:
A) IT SHOULD BE A UNIFIED CITY WITHIN WHICH THERE SHOULD BE UNRESTRICTED MOVEMENT OF PERSONS AND GOODS.
B) THERE SHOULD BE UNRESTRICTED FREEDOM OF ACCESS TO THE UNIFIED CITY FOR PERSONS OF ALL FAITHS AND NATIONALITIES.
C) ARRANGEMENTS FOR THE ADMINISTRATIONS OF THE UNIFIED CITY SHOULD TAKE INTO ACCOUNT THE INTEREST OF ALL ITS INHABITANTS.AND OF THE INTERNATIONAL JEWISH, ISLAMIC AND CHIRISTIAN COMMUNITIES, AND SHOULD PROVIDE A ROLE FOR THE GOVERNMENTS OF ISRAEL AND JORDAN IN THE CIVIC, ECONOMIC AND RELIGIOUS LIFE OF THE CITY.

8. An overall settlement must provide for a solution of the refugee problem. A refugee settlement should provide for the exercise of free choice by the refugees between resettlement with compensation and repatriation under conditions and controls acceptable to the two sides. The parties would agree to a mechanism which can work on this problem for an extended period.

Point 8. IN ORDER TO BRING ABOUNT A JUST SETTLEMENT OF THE REFUGEE PROBLEM, BOTH PARTIES WOULD ACCEPTTHE PRINCIPLES THAT THE REFUGEE FROM THE WAR OF 1948, INCLUDING THOSE WHO ARE UNDER THE MANDATE OF UNRWA, WOULD HAVE THE CHOICE BETWEEN REPATRIATION TO ISRAEL AND RESETTLEMENT WITH COMPENSATION. BOTH PARTIES WOULD AGREE ON THE PRACTICAL NEED TO IMPLEMENT SUCH A SETTLEMENT THROUGH MUTUALLY ACCEPTABLE PROCEDURES SETTING FORTH THE ARRANGEMENT UNDER WHICH REPATRIATION AND RESETTLEMENT WOULD TAKE PLACE AS WELL AS THE NUMBER TO BE REPATRIATED AND RESETTLED ANNUALY IN ORDER TO CARRY OUT THE DECISIONS OF THE UNITED NATIONS WITH RESPECT TO THE PALESTINE REFUGEES. THE PROCEDURES WOULD BE WORKED OUT UNDER

9. Free navigation for the ships of all nations, including Israel, in the Suez Canal as well as the Gulf of required for Sharm-el-Sheikh.

4. The objective should be a just and lasting peace based on agreement between the parties. The form of settlement must be contractually and reciprocally binding and may involve international participation as part of an overall guarantee of its terms.

AMBASSADOR JARRING'S AUSPICES BY ISRAEL AND JORDAN AND SUCH OTHER PARTIES, INCLUDING IN PARTICULAR THE UAR. WHOSE PARTICIPATION AMBASSADOR JARRING MAY DETERMINE TO BE DESIRABLE AND NECESSARY. IF THE PARTIES SO AGREE AND AMBASSADOR JARRING CONSIDERS IT DESIRABLE, AN INTERNATIONAL COMMISSION WOULD BE ESTABLISHED TO ASCERTAIN THE CHOICE OF THE REFUGEES. THE PARTIES WOULD AGREE THAT IMPLEMENTATION OF ALL OTHER PARTS OF THE FINAL ACCORD NEED NOT AWAIT THE FULL IMPLEMENTATION OF THE SETTLEMENT OF THE REFUGEE PROBLEM AND ALSO THAT THE FIRST GROUP OF REFUGEES CHOOSING REPATRIATION WOULD ARRIVE IN ISRAEL WITHIN THREE MONTHS FROM THE ENTRY INTO EFFECT OF THE FINAL ACCORD BETWEEN THE PARTIES.

Point 7. THE PARTIES WOULD AGREE AND THE SECURITY COUNCIL WOULD REAFFIRM:

A) THAT THE STRAITS OF TIRAN IS INTERNATIONAL WATERWAY:

AND -

B) THAT THE PRINCIPLES OF FREE NAVIGATION FOR VESSELS OF ALL COUNTRIES, INCLUDING ISRAEL, APPLIES TO THE STRAIT OF TIRAN AND THE GULF OF AQABA.

Point 10. THE FINAL ACCORD WOULD BE RECORDED IN A DOCUMENT WHICH IS TO BE SIGNED BY THE PARTIES AND IMMEDIATELY DEPOSITED WITH THE UN.

AFTER THE PARTIES HAVE DEPOSITED SUCH A DOCUMENT, THE SECRETARY GENERAL OF THE UN WOULD BE REQUESTED BY THE PARTIES IMMEDIATELY TO INFORM THE SECURITY COUNCIL AND ALL UN MEMBER STATES TO THAT EFFECT.

IN THE IMPLEMENTATION OF THE FINAL ACCORD, IT WOULD BE UNDERSTOOD BY THE PARTIES THAT THEIR RESPECTIVE OBLIGATIONS WOULD BE RECIPROCAL AND INTERDEPENDENT. THE FINAL ACCORD BY ONE OF THE PARTIES SHALL ENTITLE THE OTHER TO INVOKE THE BREACH AS A GROUND FOR SUSPENDING ITS PERFORMANCE IN WHOLE OR IN PART UNTIL THE BREACH SHALL BE CURED. FROM THE MOMENT OF DEPOSIT, THE DOCUMENT WOULD BECOME BINDING ON THE PARTIES AND IRREVOCABLE, AND IMPLEMENTATION AND OBSERVANCE BY THE PARTIES OF THE PROVISIONS OF THE ACCORD WOULD BEGIN.

Point 11. BOTH PARTIES WOULD AGREE THAT THE FINAL BOUNDARIES, WOULD BE SUBMITTED TO THE SECURITY COUNCIL FOR ITS ENDORSEMENT. IT WOULD BE UNDERSTOOD THAT THE ACCORD BETWEEN JORDAN AND ISRAEL WOULD BE PARALLELED BY ANY ACCORD BETWEEN THE UAR AND ISRAEL. IMPLEMENTATION OF BOTH ACCORDS WOULD BEGIN ONLY AFTER AGREEMENT HAD BEEN ACHIEVED ON THE ENTIRE PACKAGE.
IT WOULD ALSO BE UNDERSTOOD THAT FRANCE, THE UNITED KINGDOM, THE UNITED STATES AND THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS WOULD SUBMIT AND SUPPORT AND APPROPRIATE SECURITY COUNCIL RESOLUTION AND PLEDGE THAT THEY WOULD CONCRETE THEIR FUTURE EFFORTS TO HELP THE PARTIES ABIDE BY ALL OF THE PROVISIONS OF THE FINAL ACCORD OR ACCORDS.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר

מס' 241

אל : המשרד

מאת: ניו יורק

בשלח: 111500 דצמבר 69

מ י ד י

מנכל, קוסיי, העתק רבין(הועבר).

סודי ביותר.

להלן הנייר הסובייטי שנמסר בפגישת ה-4 ב-9 דנא.

FOR THE PURPOSE OF ACHIEVING A PEACEFUL POLITICAL SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST,
ON THE BASIS OF THE IMPLEMENTATION OF THE SECURITY COUNCIL,
RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967. ACCORD ON WHICH SHALL BE VIEWED AS A SINGLE ENTITY BEARING ON ALL ASPECTS OF A SETTLEMENT THROUGHOUT THE ENTIRE AREA OF THE MIDDLE EAST AS A "PACKAGE" THE MEETING OF REPRESENTATIVES OF THE FOUR POWERS CONSIDERS THAT IT IS NECESSARY TO ESTABLISH A JUST EACH STATE IN THE AREA CAN LIVE IN SECURITY.

1. FROM THE MOMENT OF DEPOSITION WITH THE U.N. OF THE CONCLUDING DOCUMENT OR DOCUMENTS THE PARTIES SHALL REFRAIN FROM ACTS CONTRDICTING THE CESSATION OF THE STATE OF WAR, IN ACCORDANCE WITH PARAGRAPHS 2 AND 3 BELOW, WITH THE UNDERSTANDING THAT JURIDICALLY, COMPLETE CESSATION OF THE STATE OF WAR WILLBEGIN UPON COMPLETION OF THE WITHDRAWAL OF ISRAELI TROOPS FROM THE TERRITORIES OCCUPIED DURING THE CONFLICT OF 1967.

2. THE ARAB COUNTRIES, PARTIES TO THE SETTLEMENT, AND ISRAEL CONFIRM THAT IN THEIR RELATIONS WITH EACH OTHER THEY WILL BE QUIDED BY THE FOLLOWING PRINCIPLES WHICH ARE IN PART LAID DOWN IN ARTICLE 2 OF THE UNITED NATIONS CHARTER.

../2

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

A. TO SETTLE THEIR INTERNATIONAL DISPUTES BY PEACEFUL MEANS IN SUCH MANNER THAT INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY ARE NOT ENDANGERED.

B. TO REFRAIN IN THEIR INTERNATIONAL RELATIONS FROM THE THREAT OR USE OF FORCE AGAINST THE TERRITORIAL INTEGRITY OR POLITICAL INDEPENDENCE OF ANY STATE, OR IN ANY OTHER MANNER INCONSISTENT WITH THE PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS.

3. THE ARAB COUNTRIES, PARTIES TO THE SETTLEMENT, AND SETTLEMENT, AND ISRAEL MUTUALLY AGREE TO RESPECT AND RECOGNIZE THE SOVEREIGNTY, TERRITORIAL INTEGRITY, INVIOLABILITY AND POLITICAL INDEPENDENCE OF EACH OTHER AND THEIR MUTUAL RIGHT TO LIVE IN PEACE IN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS WITHOUT BEING SUBJECTED TO THREATS OR USE OF FORCE.

עד כאן.

תקוע

שהח3 רוחמ3 מנכל3 אלון דיין סמנכל מצפא הדס רמ2 ר/אמן

מס/קל

4. TO SETTLE THEIR INTERNATIONAL DISPUTES BY PEACEFUL MEANS IN SUCH MANNER THAT INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY ARE NOT ENDANGERED.

5. TO REFRAIN IN THEIR INTERNATIONAL RELATIONS FROM THE THREAT OR USE OF FORCE AGAINST THE TERRITORIAL INTEGRITY OR POLITICAL INDEPENDENCE OF ANY STATE, OR IN ANY OTHER MANNER INCONSISTENT WITH THE PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS.

3. THE ARAB COUNTRIES, PARTIES TO THE SETTLEMENT, AND SETTLEMENT, AND ISRAEL MUTUALLY AGREE TO RESPECT AND RECOGNIZE THE SOVEREIGNTY, TERRITORIAL INTEGRITY, INVIOLABILITY AND POLITICAL INDEPENDENCE OF EACH OTHER AND THEIR MUTUAL RIGHT TO LIVE IN PEACE IN SECURE AND RECOGNIZED BORDERS WITHOUT BEING SUBJECTED TO THREATS OR USE OF FORCE.

1) מוק אלהב' לקרהם אין נחלת
2) [illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר

אל: המשרד — מס' 242

מאת: ביר יורק — בטלח 11.12.69

מ ייד ר

מבכל קומיי העתק רבין (הרעבר).

סודי ביותר. סיתות ה-4 .

להלן הבימוחים הסובייטים בדבר בסיגה שהוגשו בישיבה ב-2 דבא אשר קבלתי היום מבפס. חזר וביקש להבטיח סודיות מוחלטת של בירות אלה ושל בייר מאליק מ-9 דבא רעצם מסירתם לבו.

FOR THE PURPOSE OF ACHIEVING A PEACEFUL POLITICAL SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST.
ON THE BASIS OF THE IMPLEMENTATION OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967 ACCORD ON WHICH SHALL BE VIEWED AS A SINGLE ENTITY BEARING ON ALL ASPECTS OF A SETTLEMENT THROUGHOUT THE ENTIRE AREA OF THE MIDDLE EAST AS A "PACKAGE" THE MEETING OF REPRESENTATIVES OF THE FOUR POWERS CONSIDERS THAT... FOR THE PURPOSE OF ENSURING THE TERRITORIAL INVIOLABILITY OF THE STATES OF THIS AREA AND GUARANTEEING THE SECURITY OF THE RECOGNIZED BOUNDARIES, WITH THE CONSENT OF THE COUNTRIES CONCERNED WHICH IS TO BE OBTAINED THROUGH AMBASSADOR JARRING, DEMILITARIZED ZONES SHALL BE ESTABLISHED ON BOTH SIDES OF THE BOUNDARIES. SUCH ZONES SHALL NOT GIVE ANY ADVANTAGE TO ANY OF THE PARTIES AND THEIR REGIME WILL CONTAIN ONLY LIMITATIONS OF A PURELY MILITARY NATURE.

2. FOR THE PURPOSE OF ACHIEVING A PEACEFUL POLITICAL SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST, ON THE BASIS OF THE IMPLEMENTATION ON THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967. ACCORD ON WHICH SHALL BE VIEWED AS A SINGLE ENTITY BEARING ON ALL ASPECTS OF A SETTLEMENT THROUGHOUT THE ENTIRE AREA OF THE MIDDLE EAST AS A "PACKAGE" THE MEETING OF REPRESENTATIVES OF THE FOUR POWERS CONSIDERS THAT... SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES ARE THE LI[illegible] WHICH EXISTED BEFORE THE CONFLICT IN JUNE 1967.

../2

3. FOR THE PURPOSE OF ACHIEVING A PEACEFUL POLITICAL SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST, ON THE BASIS OF THE IMPLEMENTATION OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 1967, ACCORD ON WHICH SHALL BE VIEWED AS A SINGLE ENTITY BEARING ON ALL ASPECTS OF A SETTLEMENT THROUGHOUT THE ENTIRE AREA OF THE MIDDLE EAST AS A "PACKAGE" THE MEETING OF REPRESENTATIVES OF THE FOUR POWERS CONSIDERS THAT... WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES FROM THE ARAB TERRITORIES OCCUPIED DURING THE CONFLICT IN JUNE OF 1967 TO THE LINES WHICH THEY HELD PRIOR TO JUNE 5, 1967 SHOULD BE CARRIED OUT.

עד כאן.

תקרע

שהח3 רוהמ3 אלון דיין מבכל3 סמבכל הדס רט2 אמן
מס/קל

U.S. JULY 1969 PAPER

FUNDAMENTAL PRINCIPLES

Israel and the UAR

In consideration of their obligations under the Charter of the United Nations.

Confirming their obligations under Security Council Resolution 242 of November 22, 1967, and expressing their readiness to implement it in good faith in all of its provisions,

Recognizing also the need to establish a just and lasting peace in the Middle East under the terms of which each State in this area can live in security.

Agree that their representatives will convene under the auspices of Ambassador Jarring to work out without delay, starting on the basis of the following provisions, a final and reciprocally binding accord on ways of implementing Security Council Resolution 242 of November 22, 1967, to establish a just and lasting peace.

POINT 1

The parties, in reaching a final accord on a package settlement on the basis of these fundamental principles, would determine a timetable and procedures for withdrawal of Israeli armed forces from U.A.R. territory occupied during the conflict of 1967 to boundaries to be delineated in accordance with Point 4. On the day of deposit with the U.N. of the final accord reached, withdrawal of Israeli armed forces would begin.

U.S. 28 OCTOBER 1969 PAPER

PROPOSED JOINT U.S. - USSR WORKING PAPER

Same

Same

Same

Recognizing the inadmissibility of the acquisition of territory by means of war,

Same

Agree that their representatives under the auspices of Ambassador Jarring will follow the procedures the parties utilized at Rhodes in 1949 to work out without delay, starting on the basis of the following provisions, a final and reciprocally binding accord on ways of implementing Security Council Resolution 242 of November 22, 1967, to establish a just and lasting peace.

The parties, in reaching a final accord (contained in a final document or documents) on a package settlement on the basis of these fundamental principles, would determine a timetable and procedures for withdrawal of Israeli armed forces from U.A.R. territory occupied during the conflict of 1967 to boundaries to be delineated in accordance with Point 3 - as well as an agreed plan for inter-related fulfilment of all other provisions of Security Council Resolution 242.

POINT 2

It would be agreed by the parties that work on the clearance of the Suez Canal and the resumption of navigation would be coordinated with withdrawal of Israeli armed forces. The facilities of the U.N. could be utilized to clear the Canal. Withdrawal of Israeli forces would be carried out under the observation of UN representatives, during an agreed time period not to exceed three months, or as otherwise agreed.

POINT 3

From the moment of deposit with the U.N. of the final accord the state of war and belligerency which has existed for twenty-one years between Israel and the U.A.R. would be terminated and a formal state of peace would exist between them, and they would refrain from and would restrain all persons and entities on their territories from committing, instigating or encouraging acts inconsistent with the state of peace and the cessation of the state of war.

Points 2 (1) to (3) opposite are similar to Point 12 (1) & (2), and Point 10(c), in this document.

Omitted.

POINT 2

The state of war and belligerency between Israel and the U.A.R. would be terminated and a formal state of peace would be established between them - and both parties would refrain from acts inconsistent with the state of peace and the cessation of the state of war. In particular :

1. No aggressive action by the armed and other forces "land - sea - or air" of either party would be undertaken or threatened against the people or the armed forces of the other.

2. Both parties would undertake to do all in their power to ensure that acts of hostility and belligerency whether by government agencies - personnel - or private persons or organizations will not originate from and are not committed from within their respective territory.

3. Both parties would refrain from intervening directly or indirectly in each other's domestic affairs for any political - economic - or other reasons.

4. Both parties would confirm that in their relations with each other they will be guided by the principles contained in Article 2, paragraphs 3 and 4 of the U.N. Charter.

U.S. JULY 1969 PAPER

POINT 4

The parties would agree on the location of the secure and recognized boundary between them which would be shown on a map or maps approved by the parties which would become part of the final accord. Israel would agree that the former international boundary between Egypt and the Mandated Territory of Palestine is not excluded as the secure and recognized boundary between Israel and the U.A.R.

POINT 5

For the purpose of ensuring the territorial inviolability of the parties and guaranteeing the security of the recognized boundary, demilitarized zones would be established consisting of the territory from which Israel withdraws. Such zones should not give advantage to either party, and their administration would contain only limitations of a purely military nature. The parties would also work out the procedures for securing the demilitarized status of such zones, availing themselves as they may agree of the appropriate facilities of the U.N.

POINT 6

The parties would further agree that the disposition of Gaza would be worked out between Israel, Jordan and the U.A.R. under Ambassador Jarring's auspices and be recorded in the final accord between Israel and the U.A.R. and the final accord between Israel and Jordan. The parties would consider the following: A) the question of withdrawal of Israeli forces; B) the demilitarization of Gaza and other practical security arrangements; C) the possibility of an interim ~~xt~~ U.N. administration; and D) the ultimate status of Gaza.

U.S. 28 OCTOBER 1969 PAPER

POINT 3

The parties would agree on the location of the secure and recognized boundary between them which would be shown on a map or maps approved by the parties which would become part of the final accord. In the context of peace - including inter alia agreement between the parties on the establishment of demilitarized zones - on practical security arrangements in the Sharam-el-Sheikh area for guaranteeing freedom of navigation through the Strait of Tiran - and on particular security arrangements and final disposition of Gaza - the former International Boundary between Egypt and the Mandated Territory of Palestine would become the secure and recognized boundary between Israel and the U.A.R.

POINT 4

For the purpose of ensuring the territorial inviolability of the parties and guaranteeing the security of the recognized boundary, the parties - following the procedures ~~xxx~~ set forth in the last preambular paragraph of this document - would work out an agreement on :

A) Zones to be demilitarized and procedures for ensuring their demilitarization.

B) Practical security arrangements in the Sharm-el-Sheikh area to assure freedom of navigation through the Strait of Tiran.

C) Practical security arrangements for and final disposition of Gaza

Omitted

U.S. JULY 1969 PAPER

POINT 7

Both parties would declare that the Straits of Tiran is an international waterway and would affirm the principle of freedom of navigation through the Straits of Tiran and in the Gulf of Aqaba for the ships of all nations. The parties would further agree upon security arrangements for the Sharm-el-Sheikh area which would assure to their mutual satisfaction that such freedom of navigation is irrevocably guaranteed.

POINT 8

The U.A.R. would affirm that, in its exercise of jurisdiction over the Suez Canal, the ships of all nations, including Israel, will have the right of freedom of navigation without discrimination or interference.

POINT 9

In order to bring about a just settlement of the refugee problem, both parties would accept the principle that the refugees from the war of 1948, who are under the Mandate of UNRWA, would have the choice between repatriation to Israel and resettlement with compensation. Both parties would recognize the practical need to implement such a settlement through mutually acceptable procedures and conditions setting forth the arrangements under which repatriation and resettlement would take place as well as, for those to be repatriated, the quota to be admitted annually to Israel in order to carry out the decisions of the United Nations with respect to the Palestine refugees. The procedures, conditions and annual quota would be worked out under Ambassador Jarring's auspices by Israel and the U.A.R. and such other parties, including in particular the Government of Jordan, whose participation Ambassador Jarring may determine as desirable and necessary. The parties would agree that implementation of all other parts of the final accord need not await the full implementation of the settlement of the refugee problem, and

U.S. 28 OCTOBER 1969 PAPER

POINT 5

The parties would agree and the Security Council would reaffirm that the Straits of Tiran is an international waterway and that the principle of free navigation for vessels of all countries including Israel applies to the Straits of Tiran and the Gulf of Aqaba.

POINT 6

The U.A.R. would affirm that, in its exercise of sovereignty over the Suez Canal, ...

POINT 7

The parties would agree to abide by the terms of a just settlement of the refugee problem as agreed upon in the final accord between Jordan and Israel - and to participate as Ambassador Jarring may deem desirable in working out the terms of said settlement.

It would be understood that the accord between the UAR and Israel would be paralleled by an accord between Jordan and Israel - which would include agreement on a just solution of the refugee problem. Implementation of both accords would begin only after agreement had been achieved on the entire package.

also that the first group of refugees choosing repatriation would arrive in Israel within three months from the entry into effect of the final accord between the parties.

POINT 10

The U.A.R. and Israel would confirm that in their relations with each other they will be guided by the following principles, which are in part laid down in Article 2 of the United Nations Charter.

(A) To settle their international disputes by peaceful means in such manner that international peace and security are not endangered;

(B) To refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes and principles of the Charter of the United Nations;;

(C) To refrain from intervening directly or indirectly in each other's domestic affairs for any political, economic, or other reasons.

POINT 11

The UAR and Israel would mutually agree to respect and acknowledge each other's sovereignty, territorial integrity, inviolability and political independence and each other's right to live in peace within secure and recognized borders free from threats or acts of force.

POINT 12

In defining their agreement to establish and terminate all claims or states of belligerency :

1. Both parties would agree that no aggressive action by the armed and other forces -- land, sea, or air -- of either party would be undertaken or threatened against the people or the armed forces of the other.

~~Omitted up to (C)~~

similar to point 2(4) of this document

Omitted

"

Similar to point 2 3) of this document.

POINT 8

Same

Omitted

Now point 2(1) of this document, but deleting the words "Both parties would agree that" .

2. Both parties would agree to undertake to do all in their power to ensure that acts of hostility and belligerency whether by government agencies, personnel, or private persons or organizations will not originate from and are not committed from within their respective territory.

POINT 13

The final accord would be recorded in a document which is to be signed by the parties and immediately deposited with the U.N. After the parties have deposited such a document, the Secretary-General of the U.N. would be requested by the parties immediately to inform the Security Council and all U.N. member-States to that effect.

In the implementation of the final accord, it would be understood by the parties that their respective obligations would be reciprocal and interdependant. From the moment of deposit, the document would become binding on the parties and irrevocable, and implementation and observance by the parties of the provisions of the accord would begin.

POINT 14

Both parties would agree that the final accord, including the map or maps delineating the final boundaries, would be submitted to the Security Council for its endorsement.

Now point 2 2) of this document, but delete the words "agree to".

POINT 9

Same

From the moment of deposit, the document would become binding on the parties and irrevocable, and implementation and observance by the parties of the provisions of the accord would begin. In the implementation of the final accord, it would be understood by the parties that the respective obligations would be reciprocal and interdependent. The final accord would provide that a material breach of that accord by one of the parties shall entitle the other to invoke the breach as a ground for suspending its performance in whole or in part until the breach shall be cured.

POINT 10

Both parties would agree that the final accord would be submitted to the Security Council for its endorsement.

18 July 1969.

To : Sar Hachutz

From : M. Comay

The Sisco Paper of 14 July 1969
compared with Sisco Paper of 12 May 1969

This initial note does not provide a paragraph by paragraph and line by line comparison between the two documents. That would be a lengthy and intricate textual exercise, since there has been considerable change of language, and also changes in the order and number of paragraphs and transposition of points from one paragraph to another.

The immediate purpose of the note is to draw attention to what appear to be important changes of substance, the effect of which is to widen the gap between U.S. and Israel positions.

1. Implementation. In paragraph 1 of the May text, the "implementation" of the Security Council resolution is followed by the words "in accordance with the terms of the final accord." In the July text, the reference to implementation appears in the "Fundamental Principles" at the beginning, but without the words quoted above. The need to have an accord on a package deal before implementation is made clear later in the document, but the textual separation of implementation and agreement is clearly a concession to the Arabs.

2. Meeting of Parties. The language in the preamble about appointing representatives to meet under Jarring's auspices has been weakened. The words "undertake to name representatives to meet promptly" have been replaced by "agree that their representatives will convene". (The word "convene" is presumably vaguer than "meet".) Furthermore, the reference to a time and place to be designated by Jarring has been deleted.

3. Withdrawal. In point 1 the words "from UAR territory occupied during the conflict of 1967" have been added from the Russian text. In point 2, there are new provisions that withdrawal would be carried out under United Nations observation, and during an agreed period not to exceed three months or as otherwise agreed.

4. Re-opening of Canal. This is a new provision, taken from the Russian

text with the differences that the U.S. document requires clearance and resumption of navigation to be co-ordinated with withdrawal instead of being linked to intermediate withdrawal lines. There is also a reference to U.N. facilities for clearance. (point 2)

5. Entering into effect of accord. By the May text, the accord would enter into effect on its signature, and after appropriate Security Council action, after which implementation would begin. The Russian proposals make the documents binding on deposit, though not fully in effect until after completion of withdrawal. The July Sisco text no longer states expressly when the accord comes into effect, leaving it to be clearly inferred that this would be on deposit of the document. The object is presumably to avoid an explicit negation of the Russian two-stage concept. (See points 3 and 13.)

6. Boundaries. Instead of saying that the international boundary is "not necessarily excluded," it is now said that it is "not excluded", which is stronger, particularly when taken with the added reference to UAR territory in the context of withdrawal, as pointed out in paragraph 3 above. (Point 4)

7. Demilitarized Zones. While the provision remains that the demilitarized zones should consist of the territory from which Israel withdraws, a qualification has been added from the Russian text that "such zones should not give advantage to either party, and their administration would contain only limitations of a purely military nature." This may give an opening to the Russians and Arabs to argue that there should be corresponding zones on the Israel side of the boundaries, otherwise there would be an advantage to one party.

8. Gaza. The July text goes beyond the previous one, in listing specific aspects of a settlement of this problem, in a way which in effect rules out in advance its retention by Israel and accepts the Soviet demand for a restoration of Arab control. The addition reads :

" The parties would consider the following :

(A) The question of withdrawal of Israeli forces;

(B) The demilitarization of Gaza and other practical security arrangements;

(C) The possibility of an interim U.N. administration; and

(D) The ultimate status of Gaza.

(Point 6)

9. Freedom of Navigation : Straits of Tiran. Compared to the May text, the July formulation is weaker in several respects : the words "without discrimination or interference" are no longer applied to the Straits of Tiran; instead of undertaking to ensure freedom of navigation, the parties would merely affirm the principle; and the arrangements to guarantee navigation must now be "to their mutual satisfaction." (Point 7)

10. Freedom of Navigation : The Suez Canal. Here the deterioration in the formula is far-reaching. In the May text both the Straits of Tiran and the Canal were declared to be international waterways, which was clearly the intention of the 22 November resolution ; in the July text, this term is confined to the Straits, and deleted with reference to the Canal, thus apparently endorsing the Egyptian position that the Canal is not an international waterway at all. Moreover, with regard to the Straits, both parties would affirm the principle, and there would be agreement between them on the arrangements to guarantee the principle; but regarding the Canal, there is no reference to any "principle" of freedom of navigation, or of agreement between the parties, but simply a unilateral affirmation by the UAR in its exercise of jurisdiction over the Canal. (Point 8)

11. Refugees. The change of substance on this point is, from an Israel point of view, decisive. The May text provided that there would have to be agreement in advance on the total number to be repatriated. The July text has abandoned the concept of a numerical ceiling and limits itself to agreement on the annual quota of repatriates. Furthermore, it requires that the first group of returnees must arrive in Israel within three months of the agreement. (This time limit may or may not be connected with the three months' time limit for withdrawal.) (Point 9)

12. Non-belligerency. The sub-paragraph relating to non-applicability of treaties has been deleted. Regarding the undertaking to avoid acts of hostility and belligerency, the parties are no llonger required to agree that such acts would be inconsistent with the state of peace. (Point 12)

13. Security Council Endorsement. In the previous text, such endorsement was required as a condition precedent to the accord coming into effect, and its implementation. It is now no longer stated at what stage such endorsement would be required. (Point 14)

Michael Comay

MC/PC

Michael Comay

18 July 1969.

To : Sar Hachutz

From : M. Comay

The Sisco Paper of 14 July 1969
compared with Sisco Paper of 12 May 1969

This initial note does not provide a paragraph by paragraph and line by line comparison between the two documents. That would be a lengthy and intricate textual exercise, since there has been considerable change of language, and also changes in the order and number of paragraphs and transposition of points from one paragraph to another.

The immediate purpose of the note is to draw attention to what appear to be important changes of substance, the effect of which is to widen the gap between U.S. and Israel positions.

1. Implementation. In paragraph 1 of the May text, the "implementation" of the Security Council resolution is followed by the words "in accordance with the terms of the final accord." In the July text, the reference to implementation appears in the "Fundamental Principles" at the beginning, but without the words quoted above. The need to have an accord on a package deal before implementation is made clear later in the document, but the textual separation of implementation and agreement is clearly a concession to the Arabs.

2. Meeting of Parties. The language in the preamble about appointing representatives to meet under Jarring's auspices has been weakened. The words "undertake to name representatives to meet promptly" have been replaced by "agree that their representatives will convene". (The word "convene" is presumably vaguer than "meet".) Furthermore, the reference to a time and place to be designated by Jarring has been deleted.

3. Withdrawal. In point 1 the words "from UAR territory occupied during the conflict of 1967" have been added from the Russian text. In point 2, there are new provisions that withdrawal would be carried out under United Nations observation, and during an agreed period not to exceed three months or as otherwise agreed.

4. Re-opening of Canal. This is a new provision, taken from the Russian

text with thedifferences that the U.S. document requires clearance and resumption of navigation to be co-ordinated with withdrawal instead of being linked to intermediate withdrawal lines. There is also a reference to U.N. facilities for clearance. (point 2)

5. Entering into effect of accord. By the May text, the accord would enter into effect on its signature, and after appropriate Security Council action, after which implementation would begin. The Russian proposals make the documents binding on deposit, though not fully in effect until after completion of withdrawal. The July Sisco text no longer states expressly when the accord comes into effect, leaving it to be clearly inferred that this would be on deposit of the document. The object is presumably to avoid an explicit negation of the Russian two-stage concept. (See points 3 and 13.)

6. Boundaries. Instead of saying that the international boundary is "not necessarily excluded", it is now said that it is "not excluded", which is stronger, particularly when taken with the added reference to UAR territory in the context of withdrawal, as pointed out in paragraph 3 above. (Point 4)

7. Demilitarized Zones. While the provision remains that the demilitarized zones should consist of the territory from which Israel withdraws, a qualification has been added from the Russian text that "such zones should not give advantage to either party, and their administration would contain only limitations of a purely military nature." This may give an opening to the Russians and Arabs to argue that there should be corresponding zones on the Israel side of the boundaries, otherwise there would be an advantage to one party.

8. Gaza. The July text goes beyond the previous one, in listing specific aspects of a settlement of this problem, in a way which in effect rules out in advance its retention by Israel and accepts the Soviet demand for a restoration of Arab control. The addition reads :

> " The parties would consider the following :
>
> (A) The question of withdrawal of Israeli forces;
>
> (B) The demilitarization of Gaza and other practical security arrangements;
>
> (C) The possibility of an interim U.N. administration; and
>
> (D) The ultimate status of Gaza.

(Point 6)

9. Freedom of Navigation : Straits of Tiran. Compared to the May text, the July formulation is weaker in several respects : the words "without discrimination or interference" are no longer applied to the Straits of Tiran; instead of undertaking to ensure freedom of navigation, the parties would merely affirm the principle; and the arrangements to guarantee navigation must now be "to their mutual satisfaction." (Point 7)

10. Freedom of Navigation : The Suez Canal. Here the deterioration in the formula is far-reaching. In the May text both the Straits of Tiran and the Canal were declared to be international waterways, which was clearly the intention of the 22 November resolution ; in the July text, this term is confined to the Straits, and deleted with reference to the Canal, thus apparently endorsing the Egyptian position that the Canal is not an international waterway at all. Moreover, with regard to the Straits, both parties would affirm the principle of free navigation, and there would be agreement between them on the arrangements to guarantee the principle; but regarding the Canal, there is no reference to any "principle" of freedom of navigation, or of agreement between the parties, but simply a unilateral affirmation by the UAR in its exercise of jurisdiction over the Canal. (Point 8)

11. Refugees. The change of substance on this point is, from an Israel point of view, decisive. The May text provided that there would have to be agreement in advance on the total number to be repatriated. The July text has abandoned the concept of a numerical ceiling and limits itself to agreement on the annual quota of repatriates. Furthermore, it requires that the first group of returnees must arrive in Israel within three months of the agreement. (This time limit may or may not be connected with the three months' time limit for withdrawal.) (Point 9)

12. Non-belligerency. The sub-paragraph relating to non-applicability of treaties has been deleted. Regarding the undertaking to avoid acts of hostility and belligerency, the parties are no longer required to agree that such acts would be inconsistent with the state of peace. (Point 12)

13. Security Council Endorsement. In the previous text, such endorsement was required as a condition precedent to the accord coming into effect, and its implementation. It is now no longer stated at what stage such endorsement would be required. (Point 14)

MC/PC

Michael Comay

SECRET

20 July 1969.

To : Sar Hachutz

From : M. Comay

The Sisco Paper of 14 July 1969 as compared with Sisco Paper of 12 May 1969

(Addendum to my Note of 18:7:69)

In the above note I drew attention to "what appeared to be important changes of substance." These were preliminary observations made immediately on reading the Sisco paper of 14 July, and would not like to give the impression that all the points are of equal weight or substance. A number of them refer to changes of formulation; to what extent they produce changes of substance is a matter of interpretation, and would have to be clarified further. I regard at least three points as definitely containing new U.S. positions on the substance. They concern Gaza (para. 8), the Suez Canal (para. 10), and refugees (para. 11).

Michael Comay

cc. HaMankal
Mr. Lourie
Mr. Hillel
Mr. Bitan - Mr. Elizur
Amb. Rabin, Washington
Amb. Tekoah, New York

המנכ"ל

ת.ק.

משרד החוץ

מזכר

סודי
סיווג

אל: לשכת המנכ"ל	אל:
מאת: מנהל מצפ"א	מאת:

1684

הנדון: <u>המיסמך הסובייטי</u>

... ר"ב טבלת השואה, שהוכנה ע"י דוד פומרנץ ממחלקה זו, של "מיסמך סיסקו" מצד אחד והתגובה הסובייטית מצד שני.

ב ב ר כ ה,

מיכאל אליצור

העתק: לשכת שה"ח
מר מ.ש. קומיי
מנהל חקר
מר ש. שילה, לשכת רוה"מ

7.7.69			
תאריך	חתימה	תאריך	חתימה

10.68 - 500×100

משרד החוץ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

השוואת "נייר סיסקו" וההשובה הסובייטית מיוני 1969

	נייר סיסקו	התשובה הסובייטית
הצדדים להסדר	ישראל ומצרים	ישראל, מצרים ומדינות ערב אחרות הגובלות בישראל
מו"מ	נציגי ישראל ומצרים ייפגשו מיד בחסות יארינג.	מגעים באמצעות ד"ר יארינג.
הסכם	1. הסכם (accord) סופי ומחייב על שלום צודק ובר-קיימא. 2. הצדדים יקבלו את החלטת מועבי"ם ויסכימו לבצעה בתום לב בכל סעיפיה בהתאם לתנאי ההסכם הסופי.. 3. שני הצדדים יכירו שהסכם ביניהם על כל סעיפי הסדר שלום חייב להיות מושג לפני שבצוע ההסכם הסופי יתחיל. 4. ההסכם הסופי יוגש למועבי"ם לפעולת מאשרת (confirmatory action) ויכנס לתוקפו עם החתימה ולאחר פעולה מתאימה מצד מועבי"ם. אז יתחילו הצדדים למלא את התחייבויותיהם בהתאם לתנאי ההסכם הסופי.	1. ההסכם הסופי והמחייב הדדית שאותו צריכים לעבד במגעים כנ"ל יהיה בצעדים מעשיים לבצוע החלטת מועבי"ם. 2. ההסכם יקבע את לוח הזמנים ואת הסדרים של פנוי צה"ל משטחים שנכבשו בסכסוך ב-1967 ואת המילוי המשולב של יתר סעיפי החלטת מועבי"ם על ידי הצדדים - הכל כ"חבילה", כיחידה אחת המחייבת להסדר בכל רחבי המזה"ת. ההסכם יירשם במסמך או במסמכים מסכמים שייחתמו ע"י הצדדים ויופקדו מיד באום. עם הפקדתם יודיע המזכ"ל מיד למועבי"ם ולכל חברי האום. 3. ביום ההפקדה באום של המסמך או המסמכים הרושמים את ההסכם שהושג תתחיל בסיגת הכוחות המזוייבים הישראליים מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967. 4. מרגע הפקדתם יקבלו המסמכים תוקף בלתי חוזר וקושר על הצדדים ויתחיל הבצוע ע"י הצדדים. 5. המסמך או המסמכים יקבלו תוקף מלא וסופי לאחר השלמת בסיגת צה"ל מהשטחים שנכבשו ב-1967 והם יאושרו ע"י מועבי"ם בהחלטה מתאימה.
אי-לוחמה	הצדדים יסכימו שמצב פורמלי של שלום קיים ביניהם ושמצב הלוחמה שהתקיים במשך 24 שנים יסתיים בתאריך שבו ההסכם הסופי יכנס לתוקף.	מרגע הפקדת המסמך או המסמכים המסכמים בא' יימנעו הצדדים ממעשים הנוגדים את סיום מצב הלוחמה וזאת מתוך הבנה כי מבחינה משפטית סיום מלא של מצב המלחמה יתחיל עם השלמת בסיגת צה"ל מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967.

	נייר סיסקו	התשובה הסובייטית
גבולות	הצדדים יסכימו על מיקום הגבול הבטוח והמוסכם בין ישראל ומצרים, שישורטט על מפה מוסכמת שתסופח להסכם הסופי ישראל תסכים - 1. שאין להוציא מכלל דיון על הגבולות המוכרים והבטוחים בין ישראל ומצרים את הגבול הבינלאומי הקודם בין מצרים וארץ ישראל המנדטורית. 2. עם חתימת הסכם בין הצדדים על שני סעיפי ההסכם הסופי ובו זמנית עם כניסתו לתוקף, בסיגת כוחות צה"ל לגבולות המוכרים והבטוחים-תתבצע בהתאם ללוח זמנים שיעובד בין הצדדים.	1. הצדדים יוצאים מהנחת היסוד שגבולות מוכרים ובטוחים הם הקווים שהיו קיימים לפני סכסוך יוני 1967. הגבולות המוכרים והבטוחים יצויינו על מפות מאושרות ע"י הצדדים שיהיו חלק מההסכם הכללי. 2. הבסיגה תבוצע תחת פקוח בציגי או"ם, בשלבים, בתקופות זמן מוסכמות שלא יעלו על 2 חדשים בסה"כ (או כפי שיוסכם). 3. לאחר סיום בסיגת צה"ל לקווים בו החזיק לפני 5.6.67 יוחזר במלואו המינהל המצרי (או של המדינת הערבית הנוגעות) בשטחים המפורזים ויוכנסו בהם כוחות הצבא והמשטרה שלהם.
פרוז	שני הצדדים יסכימו שהאזורים שמהם יסוג צה"ל יפורזו. שני הצדדים יסכימו לעבד, בחסות יארינג, סדורים לפקח על פרוז האזור המפורז.	במטרה להבטיח את אי-הפגיעות הטריטוריאלית של מדינות האזור ואת בטחון הגבולות המוכרים עם הסכמת המדינות הנוגעות שתושג באמצעות יארינג, יוקמו אזורים מפורזים בשני צידי הגבולות. אזורים כאלה לא יקבו שום יתרון לאף צד, והנוהל בהם יכלול רק הגבלות בעלות אופי צבאי טהור. בהסכמת הצדדים תכין מועבי"ם את הפרוצדורה ותקבל החלטה על הצעדים להבטיח את מעמד הפרוז של אזורים כאלה, ללא פגיעה בריבונות הצדדים.
זה	הצדדים יסכימו שמעמד עזה יעובד בין ישראל, עדן ומצרים, תחת חסות יארינג, דומא בסיס בהסכם הסופי בין ישראל ומצרים וישראל וירדן.	כוחות צה"ל יפונו מרצועת עזה במסגרת תחת רבונות ערבית ורבונות זו תוחזר במסגרת הגבולות שהיו קיימים לפני סכסוך 1967. מצרים תסכים להצבת כוחות או"ם באזור זה בתוקף החלטת מועבי"ם כלומר שהמצב שהיה קיים באזור זה במאי 1967 יוחזר לקדמותן.
חופש השיט	שני הצדדים יצהירו ויאשרו שמפרץ עקבה (מיצרי טיראן) ותעלת סואץ הם נתיבי מים בינלאומיים ויקחו על עצמם להבטיח שלהם תכל שאר המדינות יהא חופש שיט לאניותיהם ללא הפלייה או הפרעה. שני הצדדים יסכימו לעבד, תחת חסות יארינג, סדורים לערוב לחופש השיט במפרץ עקבה ותעלת סואץ לאניות כל העמים.	בהסכמת מצרים יוצבו כוחות או"ם באום-א-שיך. מועבי"ם מאשרת את עקרון חופש השיט דרך מצרי טיראן ומפרץ עקבה לאניות כל המדינות. מצרים מקבלת את ההתחייבות להבטיח חופש שיט לאניות כל המדינות בתעלת סואץ, ללא אפליה בהתאם לאמנת קושטא מ-1888.

	ביין סיסקו	התשובה הסובייטית
פליטים	כדי להביא להסכם צודק לבעית הפליטים, שני הצדדים יקבלו את העקרון של פליטי מלחמת 1948 הנמצאת תחת מנדט ספר"ת תהא בחינה בין החזרה בישראל וישוב מחדש עם פצויים שני הצדדים יסכימו שכדי לבצע את הסדר זה יהא צורך להגדיר ולהסכים על ההליכים והתנאים שבהם ההחזרה והיישוב מחדש יתבצע וכמו כן על המספר הכולל שיוחזרו, הסכם זה יושג תחת חסות יארינג. שני הצדדים יסכימו שבצוע כל חלקי ההסכם הסופי לא צריך לחכות לבצוע מלא של הסדר בעית הפליטים.	ישראל מקבלת את ההתחייבות לבצע את החלטות האו"ם לגבי הפליטים הפלסטינאים.
ערבויות	שני הצדדים יסכימו לעבד, בחסות יארינג הסדרים לפקח על פרוז האזורים המפורזים.	מועבי"ט, בהסתמך על מגילת האו"ם, ובהסכמת הצדדים תקבל החלטה על ערבויות לגבולות ערב-ישראל. בהסכמת הצדדים תקבל מועבי"ט החלטה להקים: 1. קבוצת משקיפים צבאיים כדי לפקח על בסיגת צה"ל מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967 ולוודא הקפדה על משטר הפרוז באזורים המפורזים. 2. כוח או"ם שיוצב משני צידי הגבול בין מצרים וישראל (ירדן וישראל, סוריה וישראל) כמו גם ברצועת עזה ובשארם-א-שיך.

133
סודי ביותר

ט' בתמוז תשכ"ט
25 ביוני 1969

משרד החוץ
ארכיב מדיני
דואר נכנס
27. VI. 1969
תיק

אל : מר מ. ביתן, סמנכ"ל

מאת : י.ח. בן-אהרן, וושינגטון

הנדון: המסמך הסובייטי

בהמשך למברק ההערכה של השגריר מ-24.6 על המסמך הסובייטי האחרון, רצ"ב שני ניירות:

א. הצגת המסמך האחרון לצד המסמך הסובייטי מ-30.12.68.

ב. הערות להשוואת שני המסמכים כדי לאמוד את השנויים שחלו בגישת בריה"מ כפי שמשתקפת בשני המסמכים.

ב ב ר כ ה

י.ח. בן-אהרן

העתק: לשכת השר
לשכת המנכ"ל

סודי ביותר 24/6/69

השואת המסמכים הסובייטים מדצמבר 1968 ויוני 1969

נסיגה

נסיגה לקוי 4 ביוני-היא נקודה מרכזית בשני המסמכים בשניהם מופיע עקרון הנסיגה בהקדמה ובשניהם הסעיף האופרטיבי הראשון הוא לוח הזמנים לבצוע הנסיגה.

עסקת "חבילה"

בשתי ההצעות מתואר ההסדר כ-" package ", אך בשתיהן נכנס ההסכם לתוקפו הסופי רק לאחר גמר הנסיגה הישראלית לקוי 5/6. תוספת במסמך השני קובעת שאי מילוי ההתחייבות הישראלית לנסיגה מוחלטת תשחרר הצד השני מהתחייבויותיו.

הפסקת הלוחמה

במסמך הראשון מצהירים הצדדים על הפסקת הלוחמה ביום התחלת הנסיגה הישראלית. במסמך השני, הנסיגה מתחילה ביום בו מפקידים הצדדים את נירות ההסדר, אך מצב הפסקת הלוחמה נכנס לתוקפו באופן חוקי רק לאחר תום הנסיגה המוחלטת לקוי 4/6. (יש סתירה בנקודה זו בין שני הסעיפים האחרונים במסמך הסובייטי השני: הראשון מציין שהמסמכים יכנסו לתוקף ביום הפקדתם והשני קובע שהכניסה לתוקף תהיה לאחר תום הנסיגה הישראלית).

גבולות

לצד עקרון הנסיגה לקוי 5/6, מציין המסמך הראשון שהגבולות הבטוחים והמוכרים יקבעו באמצעות יארינג ותצורף להסכם מפת הגבולות הללו. המסמך השני קובע שקוי שביתת-הנשק יהיה הגבולות המוכרים והבטוחים, אך משאיר פתח מעורפל לשנוי ע"י נסוח האומר שהצדדים יצאו מהנחה שהגבולות הבטוחים והמוכרים הם קוי 4 ביוני.

פירוז

במסמך הראשון הוזכרה באופן כללי האפשרות של הקמת אזורים מפורזים.

2/..

המסמך השני קובע שאזורים מפורזים יוקמו רק בהסכמת המדינות-הנוגעות בדבר, יקבעו משני צדי הגבול, והלא יעניקו יתרון כלשהו לאחד הצדדים, ולא יפגעו בריבונות המדינה שבשטחה הם יהיו.

עזה

המסמך הראשון מציין שיוצב כוח או"ם בעזה (וכן בסיני ובשרם אל-שייך), נוסף על הקביעה בדבר נסיגה לקוי 4/6 בכל הגזרות. המסמך השני עומד על כך שהרצועה תוחזר לבעלות ערבית ולאותה מתכונת ששררה שם לפני מלחמה ששת הימים.

כוח או"ם

במסמך הראשון נלקחה בחשבון האפשרות שישראל לא תסכים להצבת כוח או"ם בשטחה וציין שבמקרה כזה, תוכל מצרים להסכים להצבת הכוח בשטחה, כפי שהיה במאי 1967, וזאת עפ"י החלטת מועבי"ט שתתבסס על מגילת האו"ם. המסמך השני, לעומת זאת, מתנה את הצבת הכוח בהסכמת הצדדים וקובע שמועבי"ט תקים : א) קבוצת משקיפים לפקוח על הנסיגה, ועל משטר המפורזים וב) כוח או"ם שיוצב משני הגבולות. כן נאמר שהכוח יוקצב על פי מפתח גיאוגרפי ומאותן חברות או"ם שהמדינות המארחות יסכימו להן, ושהפקוח על כוח החרום וקבוצת המשקיפים יוטל על ועדה המורכבת מארבעת חברות האו"ם הקבועות, אולי בצירוף מדינות נוספות. כן צויין שהכוח יהיה זמני (עד 5 שנים) ושהארכת שרותו מותנית בהסכמת המדינות שבהן יוצב הכוח.

מהות השלום

מהות השלום הוכנסה למסמך הסובייטי הראשון בצורה של מסמך שיופקד באו"ם ע"י מדינות ערב וישראל ביום התחלת הנסיגה ושיציין את הפסקת הלוחמה, כבוד הריבונות, השלמות הטריטוריאלית והעצמאות המדינית של כל מדינה באזור וזכותה לחיות בשלום בגבולות בטוחים ומוכרים.

המסמך השני מפרט יותר ומציין שהצדדים יאשרו שביחסים שביניהם ינהגו עפ"י עקרונות שנכללו בחלקם בסעיף 2 של מגילת האו"ם, כלומר, להסדיר סכסוכיהם בדרכי שלום, ולהמנע מאיום או משמוש בכוח.

הכרה

המסמך הראשון מציין שביום התחלת הנסיגה, יפקידו הצדדים באו"ם מסמכים בדבר כבוד והכרה של הריבונות, השלמות הטריטוריאלית והעצמאות המדינית של כל מדינה באיזור וזכותה לחיות בשלום ובגבולות בטוחים ומוכרים (עפ"י המינוח שבהחלטת מועבי"ט)

3/..

במסמך השני נאמר :

"The Arab countries... and Israel mutually agree to respect and recognize the sovereignty, territorial integrity, inviolability and political independence of each other and their mutual right to live in peace in secure and recognized borders without being subjected to threats or use of force."

כלומר, במסמך השני מוזכרים שני הצדדים בצורה יותר מפורשת ומצויין גורם ההדדיות בצורה שהיא קצת יותר מודגשת מהראשון.

פליטים

המסמך הראשון מציין הצורך בהסכם לפתרון צודק של בעית הפליטים. ואילו השני מחייב את ישראל לקבל על עצמה לבצע החלטות האו"ם בנושא הפליטים. סעיף זה מובא מיד אחרי סעיף השיט בתעלה בצורה המרמזת על קשר הדדי בין שני הנושאים.

שיט

טיראן- בשני המסמכים מוזכרת הצבת כוח או"ם בשרם-אל-שייך ואילו עקרון חופש השיט במיצרי טיראן יאושר ע"י מועבי"ט (ולא ע"י מצרים).

סואץ - המסמך הראשון לא מזכיר את השיט בתעלת סואץ במפורש ורק מדבר כללית על הצורך בצעדים להבטחת חופש השיט במעברי-מים בינלאומיים. לפי המסמך השני תקבל מצרים על עצמה להבטיח חופש שיט בתעלה לספינותיהן של כל המדינות ללא אפליה, בהתאם לאמנת קושטא משנת 1888. (מצרים הסתמכה בעבר על האמנה להצדקת מניעת שיט ישראלי בתעלה).

מכשירי השלום

עפ"י המסמך הראשון מכשירי השלום היו מורכבים מ-4 שלבים:

1. הצהרות מקבילות על הפסקת הלוחמה.
2. הפקדת מסמכים באו"ם (ביום התחלת הנסיגה) בדבר אי-לוחמה, הכרת העצמאות והשלמות הטריטוריאלית.
3. הסכם דרך יארינג בדבר גבולות, שיט, פליטים והבטחת שלמות טריטוריאלית
4. בגמר הנסיגה תהיה החלטת מועבי"ט או ייחתם מסמך מולטילטרלי שיתן תוקף למסמכים שהופקדו קודם לכן באו"ם (סעיף 2).

במסמך השני נקבע שההסכם (concrete accord) בין הצדדים שיעובד באמצעות יארינג יהיה בצורת מסמך או מסמכים שיפרטו את כל פרטי ההסדר, ייחתם/ו ע"י הצדדים ויופקד/ו באו"ם. ביום ההפקדה יוחל בבצוע ההסכם ומבחינה משפטית,

תהיה תחולה חלקית של ההסכם, לפיה יימנעו הצדדים מפעולות המנוגדות לסיום מצב הלוחמה. המסמך או מסמכים יכנסו לתוקפם הסופי והמוחלט רק עם תום הנסיגה המלאה של כוחות ישראל מכל השטחים שנכבשו במלחמת יוני 1967.

כלומר, יהיה מסמך (או מסמכים) חתום ע"י הצדדים לפני התחלת הבצוע, אך יכנס לתוקפו המלא רק בתום הבצוע, דהיינו הנסיגה.

י.ח. בן-אהרן

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית מפמ' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
2	התכנית: הגדרת תוכן ההסכם (בתכניות הקודמות: שלב א – הצהרות)	(1) ישראל מצהירה נכונות להתחיל בנסיגה החל ממועד מוסכם.	(1) יושג הסכם על הצהרות בו-זמניות של ישראל ושל מדינות ערב המוכנות להשתתף בתכנית על נכונות:- (א) להתקדם לקראת סיום מצב הלוחמה ביניהן. (ב) להגשים הסדר של שלום אחרי נסיגת צה"ל משטחי הכבוש. (2) ישראל תצהיר בכוונתה להתחיל במועד שנקבע את הנסיגה מהשטחים הערביים שנכבשו בקיץ 67. (3) אין. החלק אחר של התכנית מופיע קטע ירוח דומה: הכוונה היא שהיחס להבנה (שתושג באמצעות ראורנג) יהיה כאל חטיבה אחת הנוגעת לכל האספקטים של ההסדר באשר המזה"ת כולו, בהתאם להחלטת מועבי"ם.	(1) ו-(2) אין (3) **ההסכם שיושג יקבע את לוח הזמנים ואת הסדר של נסיגת כוחות צה"ל משטחים שנכבשו משך סכסוך 67, וכן** תכנית מרוכזת לממוש מקביל ע"י הצדדים של יתר רכיבות החלטת מועבי"ם. בהתאם להחלטה, תהיה ההתייחסות להסכם זה כאל חטיבה אחת הנוגעת לכל האספקטים של הסדר לכל האזור של המזה"ת, ב"חבילה".	(1) (2) ההצעה הנוכחית מותרת איפוא על שלב ההצהרות. מאידך עבין לוח הזמנים לנסיגה מיועד לסעיף הבא המגדיר את תוכן ההסכם. (3) חצי-חדוש זה בא לספק כביכול את העקרון של "הסכם חבילה". כפי שיסתבר להלן בהסדר עצמו, קודם בצוע הנסיגה לכניסה לתוקף של אותן ההתחייבויות הערביות המוצעות ע"י הסובייטים. עוד יושם לב כי:- (א) סעיף זה שולל באורח פוזיטיבי כל הסדר נפרד בין ישראל ואחת המדינות הערביות או אלטרנטיבית משחרר מדינה ערבית מבצוע חלקה בהסדר כל עוד לא מושלו סעיפי ההסדר לגבי כל אזור המזה"ת. (ב) מדובר כאן על נסיגה <u>משטחים</u> ולא <u>מהשטחים</u>. על כך מבססים האמריקאים תקוה שברירה"מ **מסכימה לתקרבי גבול.** בכך הם מתעלמים מהעובדה שכבל ההמשך מדובר על נסיגה מכל השטחים.

מס' סד	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
3	בצוע ההסדר (בסיגה בשלבים לקורי ה-5 יוני).	(1) ביום תחילת הסיגה -בשלבים תחת פקוח בציגי ה-או"מ, יפקידו ישראל והמדינות הערביות המשתתפות בתכנית הכרזה באו"מ (כאן תוכן ההכרזה, המופיע על ידיבו למקום אחר מטעמי נוחיות בהמוואה).	(1) זהה מילולית, פרט לכך שהמדובר ב'הפקדת' מסמכים מתאימים הנוגעים ל. וכו' (במקום ההכרזה).	(1) ביום ההפקדה באו"מ של המסמך או המסמכים המסמכים הרושמים את ההסכם שהושג (ראה להלן), תתחיל בסיגת הבוחות המזוינים הישראליים מהשטחים שנכבשו משך סכסוך 67.	(1) התכנית הקונקרטית היא, איפוא, זהה לתכניות הקודמות.
				(2) הסיגה תבוצע תחת פקוח בציגי או"מ, בשלבים, משך תקופת זמן מוסכמות שלא יעלו/2 חדשים בסה"כ (או כפי שיוסכם)	
		(3) תוך חודש יתבצע שלב ראשון של הסיגה לקו שנקבע מראש בסיני, בגדמ"ע (ומשטח סוריה).	(3) בשך החודש (או כפי שיוסכם) תושלם הסיגה עד קו ביניים בסיני, ובגדמ"ע (ומשטח סוריה).	(3) משך החודש הראשון (או כפי שיוסכם) יסוגו כוחות צה"ל מחלק של השטחים הערביים לקורי ברניים בסיני (כמו גם בגדמ"ע ובשטח סוריה מאזור קוניירה).	

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
3	בצוע ההסדר (בסיגה בשלבים לקווי ה-5 יוני).	(1) ביום תחילת הנסיגה -בשלבים תחת פקוח נציגי ה-או"מ, יפקידו ישראל והמדינות הערביות המשתתפות בתכנית הכרזה באו"מ (כאן תוכן ההכרזה, המועבר על ידיבו למקום אחר מטעמי בוחיות בהשוואה).	(1) זהה מילולית, פרט לכך שהמדובר ב"הפקדת" מסמכים מתאימים הנוגעים ל. וכו' (במקום ההכרזה).	(1) ביום ההפקדה באו"מ של המסמך או המסמכים המסמכים הרושמים את ההסכם שהושג (ראה להלן), תתחיל נסיגת הכוחות המזויינים הישראליים מהשטחים שנכבשו משך סכסוף 67.	(1) התכנית הקונקרטית היא, איפוא, זהה לתכניות הקודמות.
				(2) הנסיגה תבוצע תחת פקוח נציגי או"מ, בשלבים, משך תקופות זמן מוסכמות שלא יעלו/2 על חדשים בסה"כ (או כפי שיוסכם)	
		(3) תוך חודש יתבצע שלב ראשון של הנסיגה לקו שנקבע מראש בסיני, בגדמ"ע (ומשטח סוריה).	(3) בשך החודש (או כפי שיוסכם) תושלם הנסיגה עד קו ביניים בסיני, ובגדמ"ע (ומשטח סוריה).	(3) משך החודש הראשון (או כפי שיוסכם) יסוגו כוחות צה"ל מחלק של השטחים הערביים לקווי ביניים בסיני (כמו גם בגדמ"ע ובשטח סוריה מאזור קונייטרה).	

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
		(4) עם גמר הפעולות לקו- הביניים בסיני - למשל 30-40 ק"מ מהתעלה - תכניס מצרים כוחות צבא לאזור התעלה ותחל בפיקוי התעלה לקראת חדוש השיט.	(4) זהה.	(4) זהה.	
		(5) תוך חודש נוסף תתבצע בסיגת צה"ל לקווים שלפני ה-5 יוני 67.	(5) משך החודש השני (או כפי שיוסכם) תתבצע בסיגת צה"ל לקו שהחזיקו לפני ה-5 יוני 67.	(5) משך החודש השני (או כפי שהוסכם) תושלם בסיגת צה"ל לקווים שהחזיקו לפני ה-5 יוני 67.	
		(6) בשטחים המפונים יוחזר המינהל הערבי ויוכנסו כוחות משטרה של מדינות ערב.	(6) לאחר מכן יוחזר במלואו המינהל הערבי בשטחים אלה ויוכנסו בהם כוחות צבא ומשטרה ערביים.	(6) לאחר מכן יוחזר במלואו המינהל המצרי (או של המדינה הערבית הנוגעת) בשטחים המפונים ויוכנסו בהם כוחות הצבא והמשטרה שלהם.	
4	בצעד ההסדר (ההתחייבויות אחרות ובצועו)	(1) ראה סעיף 3 ב'(1). ההכרזה שתופקד באו"מ תהיה בדבר סיום מצב המלחמה, כיבוד והכרת הריבונות, השלמות הטריטוריאלית והעצמאות המדינית של כל המדינות הנוגעות, וזכותם לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים כלומר בהתאם להחלטת מועצי"ם.	(1) זהה.		

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
			(2) בהתאם להבנה שתושג דרך ראריגג, יוסכם גם על קביעת סדורים גמה שנוגע לגבולות מוכרים ובטוחים (בצרוף מפות), שמירה על חופש השיט בנתיבים בינלאומיים באזור, הסדר צודק של בעית הפליטים, הבטחת אי - פגיעות טריטוריאלית ועצמאות מדינית של המדינות (אפשרי ע"י צעדים שיכללו כינון אזורים מפורזים).		
		(3) אחרי השלמת הנסיגה לקו התחום בין המדינות, ייבתן תוקף להצהרות שהופקדו קודם לכן ע"י מדינות ערב וישראל וזאת אם באמצעות מועי"ם ואם ע"י חתימת מסמך מולטילטראלי	(3) זהה מלבד המילה מסמכים במקום הצהרות.	(3) **מרגע הפקדת המסמך או** המסמכים המסכמים באו"מ, יימנעו הצדדים ממעשים הנוגדים את סיום מצב המלחמה, בהתאם לסעיפים דלהלן, וזאת מתוך הנחה כי, מבחינה משפטית, **סיום מלא** של מצב המלחמה	

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
				יתחיל עם השלמה בסיגת צה"ל מהשטחים שנכבשו בסכסוך 67.	
				(4) הצדדים יוצאים מהנחת היסוד שגבולות בטוחים ומוכרים הם הקווים שהיו קיימים לפני סכסוך יוני 67 הגבולות הבטוחים והמוכרים יצויינו על מפות מאושרות ע"י הצדדים שיהיו חלק מהסכם הכללי.	(4) חדוש המסנה אופי של גבולות לקווי ש"נ. בו-בזמן מדגיש הדבר, כמובן, את עקרון הבסיגה המלאה מכל השטחים המוחזקים, ואין כל רמז לאפשרות תיקוני גבול.
				(5) המשרה להבטיח את אי-הפגיעות הטריטוריאלית של מדינות האזור ואת בטחון הגבולות המוכרים, עם הסכמת המדינות הנוגעות שתושג באמצעות יארינג יוקמו אזורים מפורזים בשני צידי הגבולות. אזורים כאלה לא יקנו שום יתרון לאף צד, והנוהל בהם יכלול	(5) יושם לב כי:- (א) גם הפעם כיבון אזורים מפורזים הוא בבחינת אפשרות ללא חובת הסכמה מראש. (ב) הוגבבה כאן שלילת מו"מ ישיר ע"י קביעה פוזיטיבית כי את ההסכמה יש להשיג דרך יארינג.

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
				רק הגבלות בעלות אופי צבאי טהור. בהסכמת הצדדים, תכין מועבי"ט את הפרוצדורה ותקבל החלטה על הצעדים להבטיח את מעמד הפרוז של אזורים כאלה, ללא פגיעה בריבונות הצדדים, כפי שמצויין להלן.	(ג) לא זו בלבד שאין המדובר בפרוז חד-צדדי אלא משתמע שהוא חייב להיות שווה משני הצדדים ("לא יקנה שום יתרון לאף צו").
		(6) ביום התחלת השלב האחרון של הנסיגה יצהירו ישראל ומצרים (או מצרים לבד, אם תסכים לכך) על הסכמתן להצבת כוחות או"מ בקרבת קו ה-5 יוני בסיני, בשרם-א-שיח וברצועת עזה - כלומר יוחזר המצב שהיה קיים לפני ה-5 יוני 67.	(6) זהה.	(6) בהתאם לנאמר לעיל, יפונו כחות צה"ל מרצועת עזה, הנמצאת תחת ריבונות ערבית. רבונות זו תוחזר בתוך הגבולות שהיו קיימים לפני סכסוך 67. מצרים תסכים להצבת כוחות או"מ באזור זה בתוקף החלטה מטעם מועבי"ט. כלומר שהמצב שהיה קיים באזור זה במאי 67 יוחזר לקדמותו.	(6) ו-(7) הנוסח החדש של סעיפים אלה מזמין את ההערות הבאות:- (א) בניגוד לתכניות הקודמות משתמע הפעם שלילת הצבת כוחות או"מ בסיני פ(פרט לשרם-א-שיח), שכן הושמטה כל התיחסות לאזורים אחרים בקרבת קו ה-5 יוני), אלא בשני צדי הגבול (ראה סעיף 5ד'(2)(ב)). (ב) מודגש הפעם שהצבת כוחות או"מ טעונה הסכמה מצרים מוקדמת ולא עוד החלטת מועבי"ט בלבד. (ג) ההתיחסות המפורטת לשרם-א-שיח ולעזה היא בבחינת דחיה מוחלטת של המסמך האמריקאי בסוגיות אלה.
		(7) מועבי"ט תקבל החלטה לשגר כוחות או"מ בהתאם למגילה ותאשר את עקרון חופש השיט דרך מיצרי טיראן ובמפרץ עקבה לאניות כל המדינות.	(7) זהה.	(7) בהסכמת מצרים, יוצבו כוחות או"מ בשרם-א-שיח. מועבי"ט מאשרת את עקרון חופש השיט דרך מיצרי טיראן ומפרץ עקבה לאניות כל המדינות	

מס' סד'	מעיפי ההצעה	תכנית מפס' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
					(ד) גם הפעם נשאר אישור השיט הישראלי לארלת אקס ביגלאומי ולא התחייבות מצרית.
		(8) בהשתתפות הצדדים הבוגעים תמסיך מועבי"ם לחפש פיתרון לבעית הפליטים הפלסטינאים, לחופש המעבר לאניות ישראליות בתעלה ולמעמד ירושלים.	(8) הושמט.	(8) מצרים מקבלת את ההתחייבות להבטיח חופש שיט לאניות כל המדינות בתעלת סואץ, ללא הפליה, בהתאם לאמנת קונסטנטינופול-מ-1888.	(8) התחייבות זו, אפילו אם כלשונה תופסת לגבי ישראל, תכנס כמובן לתוקפה רק עם בצוע כל ההתחייבויות הישראליות (כולל סעיף הפליטים וההסדר עם כל מדינות האזור) בהיותה חלק מעסקת - החבילה לפתרון כולל במזה"ת
				(9) ישראל מקבלת את ההתחייבות לבצע את החלטות האו"ם לגבי הפליטים הפלסטינאים.	(9) זו החמרה ברורה לעומת תכנית מפס' 68 שדברה על חפוש פתרון בעית הפליטים, בעוד הפעם ההתייחסות היא לבצוע סעיף 11 של החלטת העצרת.
				(10) מדינות ערב, צד להסדר, וישראל מאשרות שבריתהן ביניהן יונחו ע"י העקרונות הבאים, שבחלקם נקבעו בסעיף 2 של מגילת האו"ם:-	סעיפים (10) ו-(11):-
				(א) להסדיר את סכסוכיהם הבינלאומיים בדרכי שלום בארפן שלא לסכן את השלום והבטחון הבינלאומי.	(א) הדדי - המונח הוא MUTUALLY ולא RECIPROCALLY (ב) להכיר - המונח הוא CONSIDER ולא RECOGNIZE (כפי שב"טעות" תורגם לאנגלית ע"י האמריקאים).

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
				(ב) להמנע ביחסיהם הבינלאומיים מאיום או שמוש בכח נגד השלמות הטריטוריאלית או העצמאות המדינית של מדינה כל שהיא, או בצורה אחרת שאינה הולמת את מטרות או עקרונות המגילה. (11) מדינות ערב, צד להסדר, וישראל מכבימות אהדדי לבבד ולהביר בעובדת הריבונות, השלמות הטריטוריאלית, אי הפגיעות והעצמאות המדינית של כל אחת מהן ואת זכותן ההדדית לחיות בשלום בגבולות בטוחים ומוכרים מבלי להיות נתונות לאיומים או לשמוש בכח.	(ג) אין בנסות שבי הסעיפים כדי להטיל חובת הכרה מדינית או התחייבות חוזית במובן המשפטי. האמריקאים עצמם לא נתפסו לאטליה כזו.

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספס' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד	ה
5	ערבויות ביבלאומיות.	(1) מועבי"ם, מרבחית ש"י המגילה, תקבל החלטה לערוב לגבולות ערב-ישראל (אפשרית ערבות של 4 החברות הקבועות של המועצה).	(1) זהה.	(1) מועבי"ם, בהתחשב על המגילה, ובהסכמת הצדדים, תקבל החלטה על ערבויות לגבולות ערב-ישראל הנ"ל (אפשרית וכו' - זהה). (2) בהסכמת הצדדים, תקבל מועבי"ם החלטה להקים:- (א) קבוצת משקיפים צבאיים בדי לפקח על ביצוע צה"ל מהשטחים שנכבשו בעקבות 67 וכדי לדאג הקפדה על משטר הפרוז באזורים מפורזים. (ב) כח או"ם שיוצב בשני צדי הגבול בין מצרים וישראל (ירדן וישראל, סוריה וישראל), במר גם ברצועת עזה ובשרם-א-שיח.	(1) הדגשה חוזרת של קוני ה-4 יובי ובו-בזמן הגבלת חופש ההחלטה של מועבי"ם ע"י התניתה ההסכמה "ערבית".

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית טפס' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
				(3) קבוצת המשקיפים וכח האו"מ במזה"ת ומפקדתם יוקמו מתוך הפגל הצבאי של מדינות חברות האו"מ, שייקבעו ע"י מועבי"ט, אלא אם כן יוחלט אחרת, על בסיס ייצוג מאוזן מבחינה פוליטית והוגן מבחינה גיאוגרפית, בהסכמת המדינות שבשטחן יוצבו כוחות אלה.	(3) מסעיף זה משתמע :- (א) כי בכל מקרה ישתתפו מדינות הגוש המזרחי ובריה"מ בכח החרום. (ב) זכות וטו למצרים לגבי יחידות ממדינות בלתי רצויות.
				(4) מועבי"ט תקים גוף (ועדה) לנהול כל הפעולות של המשקיפים והכח במזה"ת ותמנה מפקד הכח שיהיה כפוף לועדה הנ"ל. גם קבוצת המשקיפים תהיה נתונה למרות מפקד הכח. הועדה תגיש דווחים למועבי"ט על כל השאלות הנוגעות לצרכים הצבאיים של המשקיפים והכח במזה"ת. 4 החברות הקבועות במועבי"ט ואפשרי גם מדינות אחרות יהיו חברות בועדה.	(4) בריה"מ מבטיחה את מקומה בועדת הפקוח.
				(5) מזכ"ל האו"מ יפעל, בכל האמצעים שברשותו, לבצוע החלטות מועבי"ט ביחס לכנון ולפעילות המשקי-פים והכח במזה"ת וידווח למועבי"ט על כל עזרה דרושה.	

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
				(6) מועבי"ט תקבל החלטה על מימון המשקיפים והכות.	
				(7) כח האו"מ ישוגר ע"י מועבי"ט על בסיס ארעי לתקופה של עד 5 שנים (או כפי שיוסכם), כדי לאפשר למדינות שבשטחן יוצב הכח את הזכות להודיע למועבי"ט זמן מספיק לפני גמר המועד שנקבע בהחלטה, על רצונן להפסיק את נוכחות הכח. על שאלת הארכת נוכחות הכח יוחלט בכפיפות להסכמת מדינות אלו.	(7) למארים מובטחת הזכות לדרוש הוצאת הכח ובכל מקרה "זכות וטו" ביחס להארכת המנדט שלו.
6	כניסת ההסדר לתוקפו.			(1) עקרונות יסוד אלה יימסד לצדדים במטרה להבין הסכם (ACCORD) קונקרטי באמצעות יארינג. ההסכם שיושג על כל הצדדים של הסדר מזה"תי יירשם במיסמך או במסמכים מסכמים שייחתמו ע"י הצדדים ויופקדו מיד באו"מ. עם הפקדתם, יודיע המזכ"ל מיד למועבי"ט ולכל חברי האו"מ.	(1) ביסודו, יש כאן איפוא, חזרה על הרעיון המרכזי של תכנית דצמ' על הפקדת מסמכים באו"מ, הפעם תוך בסיון מודגש יותר ליצור אשליה של הסכם.

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
				(2) מרגע הפקדתם יקבלו, מסמכים אלה תוקף בלתי חוזר וקושר על הצדדים, ויתחיל הבצוע ע"י הצדדים, של היסודות המתאימים של ההסכם.	(2) כאן בחשפת המשמעות האמיתית של הנוסח "יעובד הסכם קושר אהדדי על הדרכים הקובקרטיות לבצוע החלטת נוב' "וכו' "שבהקדמה (האה סעיף 1 ד (6)): "עצם ההפקדה באו"מ היא המקנה תוקף מחייב להסדר שסוכם באמצעות יארינג ו"ברשם" במסמכים המוגשים למועבי"ם.
				(3) במקרה של הפרה ע"י ישראל של התחייבויותיה ביחס לנסיגה, יהיה לצד שכנגד הזכות להמנע מלבצע את התחייבויותיו המקבילות.	(3) המסמך לא מצא מקום לציין זכויותיה של ישראל במקרה של הפרת ההסדר ע"י הצד הערבי.
		(4) אחרי השלמת הנסיגה לקו התיחום בין המדינות, ייבתן תוקף להצהרות שהופקדו קודם לכן ע"י מדינות ערב וישראל וזאת/באמצעות מועבי"ם ואם ע"י חתימת מסמך מולטילאטראלי.	(4) כמעט זהה	(4) המסמך או המסמכים/המסכמים יקבלו תוקף מלא וכופי אחרי השלמת נסיגת צה"ל מהשטחים שנכבשו ב-67, בשנתון זה יאושר ללא דחוי ע"י מועבי"ם בהחלטה מתאימה.	(4) מסתבר איפוא כי, כמו בתכניות הקודמות:- (א) מהווה הנסיגה תנאי ראשוני ומוקדם להסדר ולכל התחייבות ערבית. (ב) ההסדר, במה שנוגע לערבים, מקבל תוקף לא מכח חתימת מדינות ערב על מסמך, אלא מכח החלטה מטעם מועבי"ם.

עותק מס' _____

סדר בירור

למכותב בלבד

- 2 -

התכנית הסובייטית החדשה

טבלה השוואתית.

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	התכנית החדשה
	א	ב	ג	ד	ה
1	הקדמה (אסמכתאות והגדרת כוונות)	(1) ישראל ומדינות ערב	(1) ישראל ומדינות ערב השכנות לישראל שיהיו מוכנות להשתתף בבצוע התכנית.	(1) ישראל, מחד וכן מצרים ומדינות ערב אחרות השכנות לישראל אשר ישתתפו בבצוע הסדר, מאידך.	(1) הזכרת מצרים בשמה: (א) ההאמת הבוסח לעובדה שהמסמך הסובייטי מגיב על האד- רפרנדום האמריקאי העוסק בהסדר בין ישראל ומצרים. (ב) בה-בעת, איכור "מדינות ערב אחרות" מאפשר חריגת התכנית מעסוק בלעדי בגזרה המצרית ומשקף את העקרון המצרי שלא יתכן לבתק הסדר מצרי-ישראלי מהסדר כלל-ערבי.
		(2) אין	(2) אין	(2) בהתחשב בהתחייבויותיהן לפי מגילת האו"ם	(2) תוספת לשבור האוזן ללא משמעות מעשית, כיוון שאיבה מטילה שום חובות או זכויות שלא היו קיימות א-פרורי.
		(3) מצהירות על קבלת החלטת מועצ"ם ובכוונת לבצועה	(3) מאשרות הסכמתן להחלטה ומכריזות על בכוונתן לבצע את כל הקביעות שבה.	(3) באשרן את התחייבויותיהן לפי החלטת נוב; ובהבירען את בכוונתן לבצעה בתום לב על כל הקביעות שבה.	(3) יש בשובי זה כדי להדגיש שהחלטת מועצ"ם יש לה תוקף מחייב מלכתחילה. כך מאפשרת השמטת הדרישה לשלום של הצהרות מוקדמות - ראה להלן.
		(4)(5) אין	(4) אין	(4) בהבירן באי רכולת להשלים עם רצישת שטחים ע"י מלחמה	(4)+(5) צטום מתוך בוסח החלטת מועצ"ם, המדגיש הפעם את אלמנט אי-חוקיות הכבוש. הדבר דרוש משום שבמעיף הבא (האופרטיבי) של הקדמה זו

/..

מס' סד'	סעיפי ההצעה	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68	תכנית יוני 69 (התכנית החדשה)	הערות
	א	ב	ג	ד	ה
			(5) מתוך שאיפה(BEARING IN MIND)לכונן שלום צודק ובר-קיום במזה"ת במסגרתו תוכל כל מדינה באזור זה לחיות בבטחון.	(5) בהכירן גם בצורך לכונן שלום צודק ובר-קיום וכו'.	חסר הפרוט אשר בתכניות הקודמות הזכיר במפורש את עניין הנסיגה, המועבר הפעם לחלק אחר של המסמך. יודגש שזה המקום היחיד בו מופיעה המלה שלום. בהמשך מדובר רק על הפסקת מצב המלחמה.
		(6) מסכימות שבאמצעות ראריגג או בצורת התיעצות אחרת (במועבי"ט) או מחוצה לה):- (א) ייקבע מועד לנסיגת כוחות צה"ל. (ב) בכפוף לכך ישורטטו קווים לתכנית בצוע של יתר סעיפי ההחלטה.	(6) בעשותם זאת, מסכימות שבאמצעות מגעים דרך ראריגג:- (א) יוכנו לוח זמנים והפרוצדורה לנסיגת כוחות צה"ל מהשטחים שנכבשו משך סכסוך 67. (ב) באותו זמן יונחו קווים של תכנית מוסכמת לממוש ע"י הצדדים של יתר סעיפי ההחלטה.	(6) מסכימות שבאמצעות מגעים דרך ראריגג יעובד ללא דיחוי הסכם (ACCORD) קושר אהדדי על הדרכים הקונקרטיות לבצוע החלטת נוב, על בסיס היסודות בלהלן.	(6)החדוש הוא בשמוש במטבע-הלשון האמריקאית" RECIPROCALLY BINDING ACCORD "אולם יש לשים לב לאופי המוליך שולל של נסוח זה כיוון שכמו בתכניות הקודמות (ראה סעיפים (6)ו-(7) "החובה ההדדית"מתיחסת לצעדים מעשיים לבצוע ההחלטה. על הצעדים עצמם מדובר בגופה של התכנית.
		(7) ההתיעצויות מיועדות להגיע להסכם על הצעדים המעשיים הבאים לבצוע החלטת מועבי"ט.	(7) מטרת המגעים (דרך ראריגג) היא להשיג הסכמה על הצעדים המעשיים לבצוע ההחלטה.		

30.12.68

SECRET

FUNDAMENTAL PRINCIPLES

17.6.69

השואת המסמך הסובייטי מ-30.12.68

PREFACE

הניר הסובייטי מ-17.6.69

PREFACE

Israel and Israel's Arab neighbor-countries who will be ready to take part in the implementation of such a plan, shall confirm their agreement with the resolution of the Security Council of Nov. 22, 1967, and shall state their readiness to implement all of its provisions.

In doing so they agree that by means of contacts through Jarring a time schedule and procedure for the withdrawal of Israeli troops from the territories occupied during the conflict in 1967 will be established and at the same time an agreed plan for the fulfilment by the parties of the other provisions of the Security Council resolution will be outlined, bearing in mind the establishment of a just and lasting peace in the Middle East, with which each state in this area can live in security.

The purpose of these contacts could be agreement upon concrete measures for implementing said Security Council resolution.

1. Agreement shall be reached on simultaneous statements by the government of Israel and the governments of Israel's Arab neighbor-countries, who will take part in the implementation of this plan, on their readiness to proceed to a cessation of the state of war between them and to achieve a peaceful settlement after withdrawal of Israeli troops from the occupied Arab territories. In this connection Israel shall state its willingness to start the withdrawal of its troops from the Arab territories occupied as a result of the conflict during the summer of 1967 on the date specified.

Israel, on the one hand, and the UAR and other Arab countries neighboring on Israel, which will take part in the implementation of a settlement, on the other hand,

In consideration of their obligations under the Charter of the United Nations,

Confirming their obligations under Security Council Resolution 242 of November 22, 1967 and expressing their readiness to implement it in good faith in all of its provisions.

Recognizing the inadmissibility of the acquisition of territory by means of war,

Recognizing also the need to establish a just and lasting peace in the Middle East under the terms of which each State in this area can live in security,

Agree that by means of contacts through Jarring a final and reciprocally binding accord will be worked out without delay on concrete ways of implementing Security Council Resolution 242 of Nov. 22, 1967, on the basis of the following provisions.

Withdrawal Timetable.

2. On the day the withdrawal of Israeli troops begins, carried out by stages under the supervision of UN representatives, the said Arab countries as well as Israel shall deposit with the UN the appropriate documents concerning the cessation of the state of war, respect and recognition of the sovereignty, territorial integrity and political independence of each state in this area and their right to live in peace, within secure and recognized boundaries, that is in accordance with the said resolution of the Security Council.

In accordance with the understanding which shall be reached through Jarring, provisions shall also be agreed upon which concern secure and recognized boundaries (with corresponding maps attached), the safeguarding of freedom of navigation in the international waterways in this area, just settlement of the refugee problem, safeguarding of the territorial inviolability and political independence of each state in this area (possibly with the aid of measures which include the establishment of demilitarized zones).

It is intended that this understanding be regarded in accordance with the Security Council resolution as one whole entity, pertaining to all aspects of the settlement in the whole area of the Middle East, as a "package."

3. During the course of the succeeding month (or as agreed) Israeli troops shall withdraw from a part of the Arab territories to certain intermediate lines on the Sinai Peninsula, on the west bank of the Jordan River (as well as from Syrian territory, from the El Quneitra area).

Withdrawal Timetable.

1. The accord reached shall determine the timetable and the order of the withdrawal of Israel troops from territories occupied during the conflict of 1967, as well as an agreed plan for interrelated fulfilment by the parties of the other provisions of Security Council Resolution 242, and (this accord) shall be viewed in accordance with the Security Council Resolution as a single entity on all aspects of a settlement throughout the entire area of the Middle East, as a "package."

2. On the day of deposit with the UN of the concluding document or documents recording the accord reached (Section IV), withdrawal of Israeli armed forces from the territories occupied during the conflict of 1967 shall begin. The withdrawal shall be carried out under the observation of UN representatives, by stages during agreed time periods, not to exceed a period of two months in all (or as agreed).

During the first month (or as agreed) Israeli troops shall withdraw from a part of the Arab territories to certain intermediate lines on the Sinai Peninsula (as well as on the west bank of the Jordan River and from Syrian territory out of the El Quneitra area).

SECRET

On the day when Israeli troops reach the intermediate lines on the Sinai Peninsula agreed to in advance (for example, 30 to 40 kilometers from the Suez Canal), the government of the UAR will bring its troops into the Suez Canal area and begin the clean-up of the canal for resumption of navigation.

4. During the course of the second month (or as agreed) the Israeli troops shall withdraw to the lines they held prior to June 5, 1967, after which the administration of the corresponding Arab country shall be completely restored in the vacated territories and its troops and police forces be introduced.

On the day when Israeli troops reach the intermediate lines on the Sinai Peninsula which have been stipulated in advance (for instance, 30 to 40 kilometers from the Suez Canal), the government of the UAR shall bring its troops into the Suez Canal area and begin the clearance of the canal for resumption of navigation.

During the second month (or as agreed) the withdrawal of Israeli troops to the lines they held prior to June 5, 1967, shall be completed, after which the administration of the UAR (or the corresponding Arab country) shall be completely restored in the vacated territories and its troops and police forces shall be introduced.

Non-belligerency.

3. From the moment of deposit with the UN of the concluding document or documents the parties shall refrain from acts contradicting the cessation of the state of war, in accordance with paragraphs 10 and 11, with the understanding that, juridically, complete cessation of the state of war will begin upon completion of the withdrawal of Israeli troops from the territories occupied during the conflict of 1967.

Boundaries.

4. The parties proceed from the premise that secure and recognized borders are the lines which existed before the conflict in June of 1967.

The secure and recognized borders shall be shown on maps approved by the parties, which are part of the general accord.

UN Troops & Navigation

On the day when the second stage of Israeli troop withdrawal begins, the UAR and Israel (or the UAR only, in the event that its government agrees) shall state their consent to the stationing of UN troops near the line prior to June 5, 1967, on the Sinai Peninsula, at Sharm Ash-Sheikh and in the Gaza Strip, that is the situation in this area which existed in May 1967 shall be restored.

Demilitarization.

5. For the purpose of ensuring the territorial inviolability of the States of this area and guaranteeing the security of the recognized borders, with the consent of the countries concerned, which is to be obtained through Jarring, demilitarized zones shall be established on both sides of the borders. Such zones shall not give any advantage to any of the parties, and their regime will contain only limitations of a purely military nature.

With the consent of the parties the Security Council would work out the procedure and would adopt a decision on measures for securing the demilitarized status of such zones without prejudice to the sovereignty of the parties concerned, as provided in Section III of these provisions.

Gaza.

6. In accordance with paragraph 2, Israeli troops shall be withdrawn from the Gaza Sector, which is under Arab sovereignty and which sovereignty shall be restored in the borders existing before the 1967 conflict. The UAR shall agree to the stationing in this area by Security Council decision of UN troops in accordance with the provisions of Section III, i.e. the situation in this area which existed in May of 1967 shall be restored.

UN Troops & Navigation.

7. With the consent of the UAR, UN troops shall be stationed at Sharm Ash-Sheikh. The Security Council affirms the principle of freedom of navigation through the Straits of Tiran and in the Gulf of Aqaba for the vessels of all countries.

8. The UAR assumes the obligation to ensure freedom of navigation for the vessels of all countries

in the Suez Canal, without discrimination in accordance with the Constantinople Convention of 1888.

9. Israel assumes the obligation to carry out the decisions of the UN with respect to the Palestine refugees.

Peaceful relations and territorial integrity.

10. The Arab countries, parties to the settlement, and Israel confirm that in their relations with each other they will be guided by the following principles, which are in part laid down in Article 2 of the United Nations Charter:

a) to settle their international disputes by peaceful means in such manner that international peace and security are not endangered;

b) to refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

Recognition:

11. The Arab countries, parties to the settlement, and Israel mutually agree to respect and recognize the sovereignty, territorial integrity, inviolability and political independence of each other and their mutual right to live in peace in secure and recognized borders without being subjected to threats or use of force.

SECRET

Security Council Action (troops, navigation).

The Security Council, basing itself upon the provisions of the UN Charter, shall adopt a decision on guarantees for the Arab Israeli boundaries (the possibility of guarantees by the four powers - permanent Security Council members - is also not to be excluded).

The Security Council shall adopt a decision on sending UN troops in accordance with the UN Charter and affirm the principle of freedom of navigation through the Straits of Tiran and in the Gulf of Aqaba for the vessels of all countries.

Security Council Action (border guarantees, troops and observers).

1. The Security Council, on the basis of the provisions of the UN Charter and with the consent of the parties, shall adopt a decision on guarantees for the above-mentioned Arab-Israeli borders (the possibility of guarantees by the four powers - permanent Security Council members - is also not to be excluded).

2. The Security Council, with the consent of the parties, shall adopt a decision on creating: a) a group of military observers for the purpose of observing the withdrawal of Israeli armed forces from the territories occupied during the 1967 conflict, and for verifying the observance of the regime of demilitarized zones, and b) a contingent of UN troops for stationing on both sides of the border between the UAR and Israel (Jordan and Israel, Syria and Israel) as well as in the Gaza Sector and at Sharm Ash-Sheikh.

3. The group of military observers and the contingent of UN troops in the Middle East and their operative command shall be formed from the military personnel of UN member States, determined by the Security Council, unless it decides otherwise, on the basis of a balanced political and fair geographic representation, with the consent of the States on whose territory these forces will be stationed.

4. The Security Council, in accordance with Article 29 of the UN Charter, shall establish a subsidiary organ (committee) for directing all the operations of the observers and of UN troops in the Middle East and shall appoint a commander for these troops, who will be under the authority of the said committee. The group of observers shall also be under the authority of the troop commander.

The committee shall submit its reports to the Security Council on all questions dealing with all the military needs of the observers and UN troops in the Middle East. The four permanent members of the Security Council and possibly several other States shall bemembers of the committee.

5. ~~The UN~~ Secretary General as the principal administrative officer of the UN shall, with all the means at his disposal, further the implementation of Security Council decisions with respect to the establishment and activity of observers and UN troops in the Middle East and shall report to the Security Council on such assistance rendered as necessary or at the Council's request.

6. The Security Council shall adopt a decision on the financing of observers and UN troops in the Middle East.

7. UN troops shall be dispatched by the Security Council on a temporary basis for a period of up to 5 years (or as agreed), so as to afford the States on whose territory these troops will be stationed the right to inform the Security Council, ingood time prior to expiration of the time fixed by the decision establishing these forces, of their desire to discontinue the presence of extraordinary international forces. The question of extending the period of stay of the UN troops shall be decided depending upon the consent of these States.

S E C R E T

Instrument of Peace.

5. After completion of Israeli troop withdrawal to the lines of interstate demarcation, either through the mediation of the Security Council or by means of signing a multilateral document the documents of the Arab states and Israel deposited earlier shall finally enter into effect.

Instrument of Peace.

These fundamental principles shall be transmitted to the parties for the purpose of working out a concrete accord through the instrumentality of Jarring. The accord achieved with respect to all of the aspects of a Middle East settlement shall be recorded in a concluding document or documents, which are to be signed by the parties and immediately deposited with the UN. After the parties have deposited such a document or documents, the Secretary General of the UN shall immediately inform the Security Council and all UN member States to that effect.

From the moment of deposit said document or documents shall become binding on the parties and irrevocable, and implementation and observance by the parties of the appropriate provisions of the accord achieved shall begin. In the event of Israel's violation of the obligations relating to troop withdrawal, the other side shall have the right to refrain from carrying out its corresponding obligations.

The concluding document or documents shall fully enter into force immediately and definitively after completion of the withdrawal of Israeli armed forces from the territories occupied during the 1967 conflict, which fact shall be attested to without delay by the Security Council in an appropriate decision.

Y. H. Ben-Aharon

סודי ביותר

פרק 9

השוואת "מסמך טיסקו" והתשובה הסובייטית (יוני 1969)

להלן תובא השוואה בין המסמך האמריקני אשר נמסר לדובריניין ע"י סיסקו (במאי 1969) והתשובה הסובייטית (מ- 18.6.69)
ההשוואה תיערך על פי הבחינות הבאות:

א. סיב ההסכם לפי כל מסמך.
ב. הפסקת מצב הלוחמה.
ג. התוויית הגבולות ונסיגה ישראלית.
ד. פרוז שטחים.
ה. מעמד רצועת עזה.
ו. חופש השייט במיצרי טיראן ובתעלת סואץ.
ז. פתרון בעית הפליטים.
ח. ערבויות.

א. סיב ההסכם לפי ההצעה האמריקנית

1א'. הסכם סופי ומחייב(A final binding accord)
שמטרתו להשיג שלום צודק ובר קיימא, יחתם בין שני הצדדים להסדר: ישראל ומצרים.(ראה הסבוא להצעה).

2א'. בניגוד ישראל ומצרים יפנשו בדחיפות למו"מ בחסות שליח המזכ"ל יארינג, כדי להגיע ביניהם להסכם האמור(במבוא להצעה).

3א'. שני הצדדים יקבלו את החלטת מועצה"ב מנובמבר 1967, ויסכימו לבצעה על כל סעיפיה וחלקיה בתום לב, בהתאם לתנאי ההסכם הסופי.(סעיף 1 בהצעה האמריקנית).

4א'. שני הצדדים יכירו כי ההסכם ביניהם על כל סעיפי הסדר השלום חייב להיות מושג לפני שיתחיל בצוע ההסכם הסופי.(סעיף 2 בהצעה).

5א'. ההסכם הסופי יוגש למועצה"ב לאישור (...Final accord would be submitted to the Security Council for a confirmatory action...)

ויכנס לתוקפו לאחר שני הצדדים יחתמו עליו ולאחר פעולה

סודי ביותר

מתאימת מטעם מועבי"ם. אזי יתחילו הצדדים במילוי התחייבותיהם בהתאם לאמור בהסכם הסופי(סעיף 13 בהצעה).

עיב ההסכם בתשובה הסובייטית

מהותית, שובה ההסכם המוצע ע"י הסובייטים מזה המוצע ע"י האמריקנים.

1ב'. בתשובתם מציעים הסובייטים הסכם סופי ומחייב הדדית(a final and reciprocally accord) אשר מטרתו לעבד ללא דיחוי דרכים קונקרטיות לביצוע החלטת מועבי"ם 242 מנוב' 1967.

<u>הצדדים המשתתפים בהסדר הם ישראל מחד ומ"ם ומדינות ערב האחרות הגובלות עם ישראל, מאידך</u>.(ראה פרק 1 בהצעה הסובייטית).

2ב'. הצדדים יסכימו לעבד ההסכם הב"ל ע"י מגעים באמצעות יארינג (פרק 1 בהצעה) כאמור, אין התשובת הסובייטית מזכירה מו"מ ישיר.

3ב'. מעצם טיבן, ולכל ארכו שזור ההסכם המוצע, בתנאי העליון של נסיגה מכל השטחים. ההסכם יקבע את לוח הזמנים ואת הסדר ~~1967~~ אאא של נסיגת כוחות צ.ה.ל. מן השטחים שנכבשו בסכסוך 1967, ואת המילוי המשולב של יתר סעיפי החלטת מועבי"ם 242 ע"י הצדדים, "כהסדר חבילה", כיחידה אחת המתייחסת להסדר בכל המזה"ת

"... as a single entity bearing on all aspects of a settlement throughout the entire area of the Mideast, as a "package"."

(סעיף 1/2 בהצעה הסובייטית).

4ב'. ההסכם האמור ירשם במסמך או במסמכים אשר יחתמו ע"י הצדדים וירופקד מיד באו"ם. אחרי שהצדדים יפקידו מסמך או מסמכים כאלה, יודיע מיד מזכ"ל האו"ם למועבי"ם ולכל חברות האום על הדבר.(סעיף 4 בתשובה).

בירום הפקדת המסמך/ים האמור/ים באו"ם תתחיל נסיגת כוחות צ.ה.ל. מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967,(סעיף 2/2 בתשובה).

3./..

סודי ביותר

5ב'. המסמך או המסמכים האמורים יכנסו לתוקפם המלא והמוחלט מיד אחרי השלמת פנוי כוחות צ.ה.ל. מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967, ואזי יאושרו ע"י מועצה"ם בהחלטה מתאימה.(סעיף 4 בתשובת הסובייטית).

מסתבר, כי בניגוד להצעה האמריקנית, נכנס ההסכם לתוקפו רק אחרי בסיגת צ.ה.ל.
אליבא דארה"ב, הסדר שלום חייב להיות מושג לפני שנכנס ההסכם הסופי יתחיל.

ג. הפסקת מצב הלוחמות וסיום פעולות של ארגונים לדעת ארה"ב

6א'. הצדדים יסכימו כי מצב הלוחמות ישרור ביניהם במשך 21 שנים יסתיים ביום בו יכנס ההסכם הסופי לתוקפו. כן יסכימו כי מצב פורמלי של שלום קיים ביניהם(סעיף 3 בהצעה).

7א'. ישראל ומע"מ יקבלו על עצמן להכיר ולכבד את הריבונות, השלמות הטריטוריאלית, העצמאות והזכות לחיות בשלום ללא איומים, של כל אחת מהן.(סעיף 8 ו-9 בהצעה).

8א'. שני הצדדים יסכימו על סיום מצבי הלוחמה; כל פעולות תוקפניות, בין אם הן מבוצעות ע"י כוחות סדירים ובין אם הן מבוהלות ע"י ארגונים או אנשים פרטיים, יחשבו כבלתי חוקיות את מצב השלום.(סעיף 6 בהצעה).

9א'. שני הצדדים יעשו כל אשר ביכולתם למנוע פעולות איבה משטחם. (סעיף 6 בהצעה).

הפסקת מצב הלוחמות בגירסה הסובייטית

6ב'. מרגע הפקדת המסמך/ים הב"ל באו"ם יפנה הצדדים מעשים הנוגדים את סיום מצב הלוחמה(כאמור בהמשך הדברים) ויזמת מתוך הנחה, כי סיום חוקי ומלא של מצב המלחמה יתחיל עקב השלמת בסיגת צ.ה.ל. מהשטחים שנכבשו בסכסוך 1967(סעיף 3/2)

4./..

סודי ביותר

"...The parties shall refrain from acts contradicting the cessation of the state of war, with the understanding that, juridically, complete cessation of the state of war will begin upon completion of the withdrawl of Israeli troops..."

7ב'. ארצות ערב וישראל יסכימו אחדדי לכבד ולהכיר ברבונות, בשלמות הטריטוריאלית והעצמאות המדינית של כל אחת מהן, וזכותן ההדדית [illegible] לחיות בשלום בתוך גבולות מוכרים ובטוחים מבלי להיות נתונה לאיומים או לשמוש בכח. (סעיף 11/2 בתשובה הסובייטית).

ג. קביעת גבולות ונסיגה בהצעת ארה"ב

10א'. שני הצדדים יסכימו על יקום הגבול הבטוח והמוסכם בין בין ישראל וקע"ם, אשר יותווה על מפה מוסכמת, אשר תסופח להסכם הסופי:

אין להוציא מכלל אפשרות שהגבולות הביב-לאומיים הקודמים שהיו קיימים בין מצרים ופלסטין המנדטורית, יהוו את הגבולות הבטוחים והמוכרים בין ישראל לקע"ם (סעיף 4/ A בהצעה).

11א'. עם חתימת שני הצדדים על כל שאר סעיפי ההסכם הסופי ובד בבד עם כניסתו לתוקף, תבוצע נסיגת כוחות צ.ה.ל. לגבולות המוכרים והבטוחים בהתאם ללוח זמנים שיקבע ע"י הצדדים. (סעיף 4/ B בהצעה)

תשובת הסובייטים בהקשר לקביעת גבולות ונסיגה

(8 ב') "The parties proceed from the premice that secure and recognized borders are the lines which existed before the conflict in June of 1967".

זו הנחת היסוד האפריורית בתשובה הסובייטית להצעה האמריקנית וממנה נובעת כל סוגית הנסיגה בשלבים ולפי לוח זמנים (כמתואר

5./..

סודי ביותר

בפרוט ובדיוקנות בסעיף 2/2).

9ב'. הבסיסה תבוצע תחת פקוח צבאי או"ם, בשלבים, בתקופת זמן מוסכמת שלא יארכו למעלה מחדשיים בסך הכל(או כפי שיוסכם (סעיף 2/2 בתשובה הסובייטית).

10ב'. לאחר סיום בסיגת צ.ה.ל. לקוים בו החזיק לפני הסכסוך ביוני 1967, תוחזר בסלואה האדמיניסטרציה המצרית, או זו של המדינות הערביות הרלבנטיות, לשטחים המפוגים, ויכנסו אליהם כוחות צבא ומשטרה של המדינות הנוגעות(סעיף 2/2).

ד. פרוז שטחים בהצעה האמריקנית

12א'. שני הצדדים יסכימו שהשטחים מהם יסוגו כוחות צ.ה.ל. (כאמור בסעיף 4 של ההצעה) - יפורזו.(סעיף 10 בהצעה האמריקנית).

13א'. שני הצדדים, בחסותו של השגריר יארינג, יסכימו לעבד סידורים לפקוח של האזור המפורז(סעיף 10/ בהצעה).

פרוז שטחים בהצעה הסובייטית

11ב'. כדי להבטיח את אי הפגיעות הטריטוריאלית של מדינות האזור ואת בטחון הגבולות המוכרים עם הסכמת המדינות הנוגעות בדבר, אשר תושג באמצעות יארינג, יוקמו אזורים מפורזים בשני צידי הגבולות.

אזורים כאלה לא יקבו שום יתרון לאף צד, הנרתל בהם יכלול רק הגבלות בעלות אופי צבאי שהור(סעיף 5/2 בתשובה הסובייטית)

12ב'. בהסכמת הצדדים תכין מועצי"ם את ההליכים ותקבל החלטה על הצעדים שייבקטו כדי להבטיח את מעמד הפירוז של אזורים כאלה, ללא פגיעה בריבונות הצדדים.(סעיף 5/2).

כאמור, שוב אין הסובייטים מסכימים עם הפרוז המוחלט, אולם אינם מזכירים את הצעתם הידועה לפרז שטח שוה משני צידי הגבול.

6./..

סודי ביותר

ה. רצועת עזה ומעמדה לדעת ארה"ב

14א'. הצדדים יסכימו שמעמדה של עזה יבוסס ע"י ישראל, ירדן ורש"פ, בחסותו של יארינג, ויכלל בהסכם הסופי בין ישראל ומצרים וישראל וירדן.(סעיף 5 בהצעה).

מעמדה של רצועת עזה בתשובת הסובייטים

13ב'. לפי האמור לעיל יסוגו כוחות צ.ה.ל. מרצועת עזה, בעלת בריבונות ערבית, וריבונות זו תשוב ותוחזר לתוך הגבולות שהיו קיימים לפני 5.6.67(סעיף 5/2 בתשובה הסובייטית)

14ב'. רש"פ תסכים להצבת כוחות או"ם באזור רצועת עזה בתוקף החלטת מועבי"ם, דהיינו, המצב שהיה קיים באזור זה במאי 1967 יוחזר לקדמותו.

ו. סוגיית חופש השיט במיצרי טיראן והעלת סואץ בהצעה האמריקאית

15 א'.מבי הצדדים יצהירו ויכירו שמפרץ עקבה(מיצרי טיראן) והעלת סואץ הם בחיבי מים בי"ל. ויקבלו על עצמם להבטיח שיבתן להם ולכל המדינות האחרות חופש שיים לאוניותיהם ללא הפליה או הפרעה(סעיף 11 בהצעה).

16ב'. שבי הצדדים יסכימו לעבד, תחת חסותו של השגריר יארינג, סידורים שיערבו לחופש השיט במפרץ עקבה(מיצרי טיראן) והעלת סואץ לאניות כל העמים.(סעיף 10/B בהצעה)

סוגיית חופש השיט במיצרים והעלת סואץ לפי הגירסה הסובייטית

15ב'. בהסכמת מצרים יוצבו כוחות או"ם בשארם-א-שייך. מועבי"ם מאשרת את עקרון חופש השיט דרך מיצרי טיראן ומפרץ עקבה לאניות כל הארצות(סעיף 7/2 בתשובה הסובייטית).

16ב'. קע"ם תתחייב להבטיח חופש שיט לאניות כל המדינות בתעלת סואץ, ללא אפליה, בהתאם לאמנת קונסטנטינופול מ-1888 (סעיף 8/2 בתשובת בריה"מ).

7./..

סדרי בירור

ז. פתרון בעית הפליטים בהצעת ארה"ב

17א'. במשרה להביא להסדר צודק של בעית הפליטים, יקבלו שני הצדדים את העקרון שפליטי מלחמת 1948, הנתונים תחת המנדאט של סטו"ת(Under the mandate of the UNRWA), תבחן בחירה בין שיבה לישראל וישובם מחדש תוך מתן פיצויים.

שני הצדדים יסכימו שבכדי לבצע את ההסדר האמור, יהא צורך להגדיר ולהסכים על החליכים והתנאים שבהם ההחזרה או הישוב מחדש יתבצעו, וכמו כן על המספר הכולל של פליטים אשר יוחזרו. הסכם זה יושג תחת חסותו של השגריר יארינג ובהשתתפות ממשלת ירדן(סעיף 12 בהצעת).

18א'. שני הצדדים יסכימו כי בצוע כל החלקים האחרים של ההסכם הסופי, איגו תלוי בהשלמת הביצוע המלא של הסדר בעית הפליטים. (סעיף 12 בהצעה).

בעית הפליטים בהשוואת בריה"מ

17ב'. ישראל תיטול על עצמה את ההתחייבויות לבצע את החלטת או"ם בעניין הפליטים הפלסטינאים(סעיף 9/2 בהשוואת הסובייטים).

ח. ערבויות בהצעה האמריקנית

19א'. -

ערבויות לפי הצעת בריה"מ

18ב'. מועבי"ם, על בסיס סעיפי מבילת האו"ם ובהסכמת הצדדים, תקבל החלטה על ערבויות לגבולות ערב-ישראל, המוזכרים לעיל(סעיף 1/3 בהשוואה הסובייטית).

19ב'. מועבי"ם, בהסכמת הצדדים, תקבל החלטה לחקים:

כח משקיפים צבאיים אשר יפקח על גסיגת צ.ה.ל. מן השטחים שנכבשו בסכסוך 1967 ויוודא הקפדה על משטר הפרוז בשטחים

8./..

סודי ביותר

המפורזים.(סעיף 2/3) כוחות אלה יוצבו בשני צידי הגבול
של קע"ם וישראל(ירדן וישראל, סוריה וישראל).

ט. עוד על היחסים שישרדו בין הצדדים, לפי הנייר האמריקני

xxx

20א'. היחסים בין הצדדים יהיו בהתאם לעקרונות אמנת או"ם ובמיוחד
העקרונות הנוגעים ליישוב סכסוכים בדרכי שלום; המנעות
מאיומים xxx בשימוש בכח נגד השלמות הטריטוריאלית והעצמאות
של מדינה כלשהי; המנעות מהתערבות מדינה אחת בענינית הפנימיים
של רעותה.(סעיף 7 בהצעה.)

21א'. לא יוטלו שום מגבלות או סייגים על תחולת אמנות הנוגעות
לצד השני. (סעיף 3/6 בהצעה).

נספח

להלן הנוסחים המלאים של "נייר סיסקו" והתשובה הסובייטית מיוני 1969.

התייעצות אצל שה"ח ב-21.4.69

עמדות כל אחת מ-4 המעצמות:

ארה"ב שלום חוזי חוקי הסכם בין הצדדיים על סמך פעולת הכנה של יארינג שיפעל בהתאם להנחיות מוסכמות של ה-4.

בריה"מ מינוי השמחים ללא התחייבות שלום חוזית קודמת.

צרפת אף היא תומכת בתרון של שני שלבים תוך הדגשה יתרה של משרת השלום כמנוף לביצוע שלב הפינוי.

בריטניה קרובה לארה"ב בתביעת לשלום חוזי ולבריה"מ בקשר לפינוי הכוחות.

הניגוד היסודי בין ארה"ב ובריה"מ הוא שלום חוזי קודם לביצוע כל סעיפי החלטת מועצה"ב או השלבים יביאו לשלום שלגבי הביצוע וצורתו בריה"מ שרם התחייבה.

"המחסומים" בעמדת האמריקנית:

1) שלום חוזי
2) השלום קודם לביצוע
3) חשגת השלום מחייב הסכם בין הצדדים
4) הסכם לא יושג מבלי שהצדדים יגחלו מו"מ בשלב מסויים.
5) כל הסעיפים המוסכמים חייבים להוות מקשה אחת ולחיות כרוכים בהסכם שלום ויש לבצע סעיף סעיף כחלק של הסכם הכולל.
6) ירושלים תישאר עיר מאוחדת.
7) שייט החופשי אינו מותנה בהשלמת ביצוע תכנית לפתרון בעיית הפליטים.
8) ביצוע תכנית לפתרון בעית הפליטים קשור במנגנון והסדרים אשר מעונים בהסכמת הצדדים.

2/..

הסכנות עבורינו

ארה"ב תנסוש עמדה בעניין השלום ההוזי הקודם לכל ביצוע ותתשער עם עמדת בריה"מ של הסדר בשלבים. הניגודים יישארו קיימים ושרירים, אך ע"מ למנע חחרפת המצב כתוצאה מכשלון דיוני הארבע, יעבדו נוסחה מגשרת שתסתיר את הניגודים אך תגביר פירושים גרועים מבחינתינו להחלטת מועצי"ם. סיכום זה יועבר לצדדים וליארינג להמשך מעולתו.

שלשה עניינים אשר יחלישו עמדתינו ויחישו תהליך של קירוב העמדות המנוגדות: חיזוק התודעה שאין עני ישראל לשלום אלא לביצור המצב הקיים. הגברת המעילות הצבאית ודאגת לחידוש המלחמה מערעור משטרו של חוסיין.

דרכי פעולה

1) ביצור המחסומים בעמדת האמריקנית.
2) פעולה באותו הכוון באנגליה.
3) חשלת דופי בכוונותיה ומטרותיה של צרפת.
4) פעולה מקרב המדינות הקטנות לערעור ממכותם של הארבע.
5) המשך ושיפור המגע עם חוסיין.
6) המשך המגע עם יארינג גם בשעת הקפאתו.
7) בירור יסודי עם מעצבי המדיניות בארה"ב על מערכים חדשים במזה"ת.
8) תחירה לשינוי המשטר במצרים.
9) שיפור המגעים עם מנהיגים פלשתינאים.
10) יוזמות הסברתיות ודיפלומטיות שמטרתן:
א) להבליט ממשיות של שאיפתינו לכינון שלום.
ב) לחשוף המדיניות התעמולה הערבית.
ג) האחריות הערבית למלחמה.
ד) מרצופה האמיתי של המדיניות הסובייטית, בריה"מ בתור "משכין שלום".

יוזמות הסברתיות

עלינו לפרסם שורה של שאלות של מדינות ערב בשאלות היסוד שלנו של שלום ומלחמה לפרסם תשובות מותאמות של ישראל.

המעולה בארה"ב

המשך תויכוח והעיכוב בווישינגטון תוך מגע הדוק וידידותי עם השלטון. מכתב שה"ת לרוג'רס הרחבת מערכת הקשרים והצנורות חשעה להעלה בבית הלבן ואצל מעצבי המדיניות.

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

דרישות רכש, להדק הקשר עם ההנהגה ותציבוריות היהודים לחידרוכה של יצירת
מתח ציבורי.

ביקור רוח"ם.

משרד החוץ

מ ז כ ר

סודי ביותר
סיווג

תיק ארה"ב

אל:	לשכת המנכ"ל	אל:	
מאת:	מנהל מצפ"א	מאת:	

1215

הנדון: עמדות ארה"ב - סקירה שבועתית

לפי בקשת המנכ"ל הכינותי את הסקירה הר"ב, המאורגנת לפי הנושאים:

א. ארפי השלום ושיטות המר"ם.

ב. גבולות, נסיגה, פירוז, ירושלים.

ג. שיים.

ד. פליטים.

ה. המעצמות, יאריבג, החלטות מועבי"ם ומרוץ החימוש.

המצאתי כבר את הסקירה לרוה"מ ולסגן רוה"מ. אני מצרף אותה גם למקבלי ההעתקים של מיזכר זה.

ב ב ר כ ה,

מיכאל אליצור

העתק: מר א. לוריא
לשכת שה"ח
הציר, וושינגטון
השגריר באו"ם, ניו יורק

20.3.69

תאריך	חתימה	תאריך	חתימה

10.68 - 500×100

סודי ביותר

השוואת עמדות ארה"ב במועדים שונים

א. אופי השלום ושיטות המו"מ

1. הנשיא ג'ונסון ב-19.6.67:

Clearly the parties to the conflict must be the parties to the peace. Sooner or later it is they who must make a settlement in the area. It is hard to see how it is possible for nations to live together in peace if they cannot learn to reason together.

But we must still ask: Who can help them? Some say, it should be the United Nations, some call for the use of other parties. We have been first in our support of effective peace-keeping in the United Nations and we also recognize the great values to come from mediation.

We are ready to see any method tried, and we believe that none should be excluded altogether. Perhaps all will be useful and all will be needed.

So, I issue an appeal to all to adopt no rigid view on these matters. I offer assurance to all that this Government of ours, the Government of the United States, will do its part for peace in every form, at every level, at every hour.

Yet there is no escape from the fact: the main responsibility for the peace of the region depends upon its own peoples and its own leaders of that region. What will be truly decisive in the Middle East will be what is said and what is done by those who live in the Middle East.

2. הנשיא ג'ונסון ב-10.9.68:

From the day the war broke out, our policy has been to work in every capital, and in the United Nations, to convert the armistice agreements of 1949 into a stable and agreed

./.

regime of peace. The time has come for real peace in the area, a peace of justice and reconciliation - not a cease fire, not a temporary truce, not a renewal of the fragile armistice. No day has passed since then without our taking active steps to achieve this end.

The atmosphere of fear and mutual suspicion has made communication between the two sides extremely difficult. In this setting, the plans of reasonable men - both Arabs and Israelis - have been frustrated. Despite the patient and perceptive efforts of Ambassador Jarring, little progress towards peace has been made.

I am convinced that a just and dignified peace - a peace fair to the rightful interests of both sides - is possible. Without it, the people of the Middle East cannot shape their own destinies. Outsiders will exploit their rivalries. Their energies and abilities will be diverted to warfare instead of welfare.

No nation, that has been part of the tragic drama of these past twenty years, is without blame. Violence and counter-violence have absorbed the energies of all the parties. The process of peacemaking cannot be further delayed without peril. The U. N. Security Council resolution of last November laid down the principles of a just and lasting peace.

But the resolution is not self-executing. It created a framework within which men of good will should be able to arrive at a responsible settlement.

For its part, the United States has fully supported the efforts of the U. N. representative, Ambassador Jarring. We shall continue to do so. But it is the parties themselves who must make the major effort to begin seriously the peacemaking process.

One fact is sure. The process of peacemaking will not begin until the leaders of the Middle East begin exchanging views on the hard issues, through some agreed procedure which can permit active discussions to be pursued. Otherwise no progress will be made.

./.

In recent weeks, some progress in this direction has been achieved. Tonight I urge the leaders of the Middle East to maintain and accelerate their dialogue. I urge them to put their views on the table - to begin talking the substance of peace.

Many channels are open. How the talking is done at the outset is not important today. But we must not lose whatever momentum exists for peace. And, in the end, those who must live together must learn to reason together.

3. מתוך שבע הנקודות של ראסק:

"2. Formal termination of state of war.

...

7. UAR should sign something in writing to which Israel would also be a signatory."

4. קצנבך ביום 12.11.68:

...insisted that a return to 1967 is out of the question. There has to be peace.

5. הסיסמן האמריקני מ-15.1.69:

In the view of the United States the essential purpose of the Resolution is to accomplish this transition to a condition of peace, and agreement between the parties on its elements, and not return to the status quo ante. The United States is convinced that continuation of the fragile armistice of the last twenty years would be a burden to world peace. The United States cannot speak for Israel, but believes it important to make its own views on this matter clear once more to the Soviet Government.

6. הסיומה האמריקנית הראשונה מ-13.3.69:

That the parties agree to exchange substantive views indirectly under the auspices of Ambassador Jarring, without prejudice to engaging in a more direct process at an appropriate later stage. Face-to-face negotiations are not essential to get a substantive negotiation started, although it is unlikely a settlement will be possible without more direct Arab-Israeli contact at some point under Jarring's auspices.

./.

The objective should be a just and lasting peace based on agreement between the parties. A peace treaty per se is not required. There are other terms of settlement which would meet the essential purpose. Any form of settlement must be reciprocally binding and may involve international participation as part of its enforcement and overall guarantee of its terms.

There should be agreement between the parties on all elements of a settlement before implementation of any part of the package begins.

7. הסיומה האמריקנית השניה מ-14.3.69:

There should be agreement between the parties on all elements of a settlement before implementation of any part of the package begins.

That the parties agree to exchange substantive views indirectly under the auspices of Ambassador Jarring, without prejudice to engaging in a more direct process at an appropriate stage. We believe that it will not be possible to reach a settlement without more direct Arab-Israeli contact at some point.

The objective should be a just and lasting peace based on agreement between the parties. The form of settlement must be reciprocally binding and may involve international participation as part of an overall guarantee of its terms.

ב. גבולות, נסיגה, פיזרח, ירושלים

1. הנשיא ג'ונסון ב-19.6.67:

Fifth, the crisis underlines the importance of respect for political independence and territorial integrity of all the states of the area. We reaffirmed that principle at the height of this crisis. We reaffirm it again today, on behalf of all.

This principle can be effective in the Middle East only on the basis of peace between the parties. The nations of the region have only fragile and violated truce

./.

lines for twenty years. What they now need are recognized boundaries and other arrangements that will give them security against terror, destruction, and war. Further, there just must be adequate recognition of the special interest of three great religions in the holy places of Jerusalem.

These five principles are not new, but we do think they are fundamental. Taken together, they point the way from uncertain armistice to durable peace. We believe, there must be progress toward all of them if there is to be progress toward any.

There are some who have urged, as a single, simple solution, an immediate return to the situation as it was on June 4. As our distinguished and able Ambassador, Mr. Arthur Goldberg has already said, this is not a prescription for peace, but for renewed hostilities.

So certainly troops must be withdrawn, but there must also be recognized rights of national life - progress in solving the refugee problem - freedom of innocent maritime passage - limitations of the arms race - and respect for political independence and territorial integrity.

2. הנשיא ג'ונסון ב-10.9.68:

Second, the political independence and territorial integrity of all the states in the area must be assured. We are not the ones to say where other nations should draw lines between them that will assure each the greatest security. It is clear, however, that return to the situation of June 4, 1967, will not bring peace. There must be secure and recognized borders. Some such lines must be agreed by the neighbors involved as part of the transition from armistice to peace. At the same time, it is equally clear that boundaries cannot and should not reflect the weight of conquest. Each change must have a reason - which each side, in honest negotiation, can accept - as part of a just compromise.

Third, it is more certain than ever that Jerusalem is a critical issue in any peace settlement. No one wishes to see the Holy City again divided by barbed wire and

./.

by machine guns. I urge therefore the parties to stretch their imaginations - so that their interests, and the world's interest in Jerusalem, can be taken fully into account in any final settlement.

3. סתון שבע הנקודות של ראסק:

"1. Israel withdrawal from UAR territory

...

5. International presence in Sharm-el-Sheikh which could not be removed without consent of Security Council or Assembly."

4. קצנבך ביום-12.11.68:

קשה לקבל מסצרים וירדן השקפתם על אופיו של השלום מבלי שיהיו ידועים הכוונות הסריטוריאליות שלנו. מסאה"ב הבינה מאז ומתמיד שאין המדובר ב- major adjustments וזאת מבלי להכנס לשאלת ירושלים.

ביחס לירדן רואים הם צורך של שינויים שיענו על כמה צרכי בטחון. ביחס לירדן, כאמור, אינם חוזים תמורות סריטוריאליות יסודיות. זאת היא מדיניות אה"ב מאז ומתמיד. הדבר מצא ביטוי בדברי הנשיא על דבר ה- weight of conquest.

היום אה"ב אינה רואה הסדר שיהיו כרוכים בו שינויי בעלות על big hunks of territory.

"We do not support the notion of territorial adjustments. We have on the other hand insisted that a return to 1967 is out of the question. There has to be peace".

בסיום דבריו שאלתי אם עלי להבין שדעתם היא שישראל צריכה לחזור לגבולות הארבעה ביוני. קצנבך השיב:

"Yes, with minor adjustments based on armistice lines and within the context of peace".

./.

5. המיסמך האמריקני מ-15.1.69:

The Armistice Agreements clearly specified that the Armistice Demarcation Lines were not definitive political boundaries but could be changed by agreement in the transition from armistice to a condition of true peace. As the United States emphasized in its communication of 19 September 1968, the heart of the United States policy since 5 June 1967 has been that this transition must take place. This continues to be United States policy. At the same time, it has been and remains United States policy as President Johnson said on 10 September 1968, that the secure and recognized boundaries required by the Security Council Resolution of 22 November 1967, cannot and should not reflect the weight of conquest. These principles are reflected in the Security Council Resolution which calls for the establishment of a just and lasting peace but does not specify that the secure and recognized boundaries to which Israeli forces would withdrawn should be identical with the lines held prior to 5 June 1967, or on any other date.

The Soviet statement of 19 December in paragraph 2 refers to the United States comment of 8 November regarding Israeli territorial claims respecting the UAR and adds the remark that Israel has raised "the question about the necessity of stationing her forces at Sharm-al-Sheikh". In the view of the United States, the process of reaching agreement and achieving a peaceful and accepted settlement, as provided in the 22 November 1967 resolution, must involve negotiation of the means for carrying out all the elements of a settlement as set forth in that Resolution, including the guarantee of maritime rights dealt with in paragraph 2 (a) of the Resolution. It must be clearly appreciated that the June 1967 conflict was touched off by the issue of rights of passage through the Straits of Tiran. Only the most secure arrangements for the guarantee of these rights will make possible the realization of our hopes for peace. The choice among possible means of implementing paragraph 2 (a) of the Security Council Resolution is for the parties working with Ambassador Jarring.

With respect to demilitarization of the Sinai the eventual decision on this point also will depend on the parties themselves. The United States finds it difficult to believe

./.

however that the partial demilitarization suggested by the Soviet Government would provide the conditions of security necessary for the establishment of peace.

The 1967 war began as a direct result of events in Sinai and activities in this area have led to the outbreak of hostilities ten years earlier. It is difficult to see in the face of this history how a lasting peace can be based on only partial demilitarization of this sensitive area.

6. הסיוסה האמריקנית הראשונה מ-13.3.69:

"5. A just and lasting peace will require withdrawal of Israeli forces from the UAR and Jordan to secure and recognized boundaries in the cotext of peace arrived at by agreement between the parties. The boundaries to be established under a just and lasting peace are intimately related to important security consideration for both sides, any change from pre-existing lines should be mininal and should not reflect the weight of conquest. Withdrawal is intimately linked with a contractual commitment to peace from the Arabs and specific provisions for guarantees. Special arrangements should be considered for Gaza.

6. Certain critical areas should be demilitarized.

7. Jordan should have a substantial role - civil, economic and religious - in Jerusalem which would remain a unified city. Arrangements would be made to assure the interests of all religions.

7. הסיוסה האמריקנית השניה מ-14.3.69:

"5. A just and lasting peace will require withdrawal of Israeli forces to secure and recognized boundaries in the context of peace arrived at by agreement between the parties. The boundaries to be established under a just and lasting peace are intimately related to important security considerations for both sides, rectification from pre-existing lines should be confined to those required for mutual security and should not reflect

./.

the weight of conquest. The question of Israeli withdrawl is intimately linked with a contractual commitment to peace from the Arabs and specific provisions for guarantees. Special arrangements should be considered for Gaza.

6. Certain critical areas should be demilitarized.

7. Jordan should have a defined role civil, economic and religious - in Jerusalem which would remain a unified city. Arrangements would be made to assure the interests of all religions.

ג. שיט

1. הנשיא ג'ונסון ב-19.6.67:

A third lession from this last month is that maritime rights must be respected. Our nation has long been committed to free maritime passage through international waterways, and we, along with other nations, were taking the necessary steps to implement this principle when hostilities exploded. If a single act of folly was more responsible for this explosion than any other, I think it was the arbitrary and the dangerous announced decision that the Straits of Tiran would be closed. The right of innocent maritime passage must be preserved for any nation.

2. הנשיא ג'ונסון ב-10.9.68:

Fifth, maritime rights must be respected. Their violation led to war in 1967. Respect for those rights is not only a legal consequence of peace. It is a symbolic recognition that all nations in the Middle East enjoy equal treatment before the law. No enduring peace settlement is possible until the Suez Canal and the Straits of Tiran are open to the ships of all nations, and their right of passage effectively guaranteed.

The arms race continues. We have exercised restraint, while recognizing the legitimate defense needs of friendly governments. We have no intention of allowing the balance of forces in the area to become an incentive for war. We continue to hope that our restraint will be matched by restraint of others - though that has been lacking

./.

since the end of the June war. We have proposed, and I reiterate again tonight, the urgent need - now - for an international understanding on arms limitations for the region.

The American interest in the Middle East is clear. There must be a just peace in the region - and soon. Time is not on the side of peace.

3. מתוך שבע הנקודות של ראסק:

"3. Open Suez Canal to all flag-ships (which flows from end of state of war)."

... 4. הסיוסה האמריקנית הראשונה מ- 13.3.69:

"9. Free navigation for the ships of all nations in the Suez Canal as well as the Gulf of Aqaba must be assured. Special arrangements will be required for Sharm-el-Shaych.

5. הסיוסה האמריקנית השניה מ-14.3.69:

"9. Free navigation for the ships of all nations, including Israel, in the Suez Canal as well as the Gulf of Aqaba, must be assured. Special arrangements will be required for Sharm-el-Shaykh.

ג. <u>פליטים</u>

1. הנשיא ג'ונסון ב-19.6.67:

Second. This last month, I think, shows us another basic requirement for settlement. It is a human requirement: Justice for the refugees.

A new conflict has brought new homelessness. The nations of the Middle East must at last address themselves to the plight of those who have been displaced by wars. In the past, both sides have resisted the best efforts of outside mediators to restore the victims of conflict to their homes, or to find them other proper places to live and work. There will be no peace for any party in the Middle East unless this problem is attacked with new energy by all, and certainly primarily, by those that are immediately concerned.

./.

2. הנשיא ג'ונסון ב-10.9.68:

Fourth, the number of refugees is still increasing. The June war added some 200,000 refugees to those already displaced by the 1948 war. They face a bleak prospect as the winter approaches. We share a deep concern for these refugees. Their plight is a symbol in the minds of the Arab peoples. In their eyes, it is the symbol of a wrong that must be made right before twenty years of war can end. That fact must be dealt with in reaching a condition of peace.

All nations who are able, including Israel and its Arab neighbors, should participate directly and wholeheartedly in a massive program to assure these people a better and more stable future.

3. מתוך שבע הנקודות של ראסק:

"4. Solution of refguee problem based on their individual desires in private poll."

4. בשתי הטיוטות האמריקניות מסרס 1969 מופיע נוסח זהה:

8. An overall settlement must provide for a solution of the refugee problem. A refugee settlement should provide for the exercise of free choice by the refugees between resettlement with compensation and repatriation under conditions and controls acceptable to the two sides. Solution of the refugee problem on this basis will require an extended period and the parties should agree to a mechanism which can work on this problem for an extended period.

ה. <u>הסעמות, יארינג, החלטת מועצת הבטחון ומרוץ החימוש</u>

1. הנשיא ג'ונסון ב-19.6.67:

Fourth, this last conflict has demonstrated the danger of the Middle Eastern arms race of the last twelve years. Here the responsibility must rest not only on those in the area - but upon the larger states outside the area. We believe that secure resources could be used must better for technical and economic development. We have always opposed this arms race, and our own military shipments to the area have consequently been severely limited.

./.

Now the waste and the futility of the arms race must be apparent to all the peoples of the world and now there is another moment of choice.

2. מתוך שבע הנקודות של ראסק:

"6. General understanding on level of arms in area (although this point not required in first instance.)"

4. המיסמך האמריקני מ-15.1.69:

The United States continues to believe that an understanding with respect to armament levels and arms limitation is a vital aspect of the quest for peace in the Middle East. It continues to regret Soviet policy in this regard and urges that the problem be viewed as an indispensable element of the peaceful settlement of the Middle Eastern crisis.

5. הנשיא ניקסון במסיבת עתונאים ב-4.3.69:

Question: Mr. President, on the basis of your conversations, can you foresee a condition under which the Israelis and the Arabs could sit at a negotiating table.

The President: Not at this time, no. I think that we have to recognize that we are far away from the time when the Arabs and the Israelis can sit at the negotiating table. But I believe that by the time we very carefully go down this road of bilateral consultations first, four-power consultations - and incidentally, we are going to consult with the Israelis when they come here, Mr. Eban is going to be here, and there will be, I am sure, consultations on the other side as well - I think we complete our course of action and come up, if we can, with a four-power recommendation for proceeding, that then it must be possible to bring both sides to a conference table.

Question: Mr. President, we were told during the trip that at the appropriate moment you were prepared to begin negotiations with the Soviet Union on a broad front and that these negotiations would include not only disarmament but other, possibly, political areas. What problems do you think as ripe for discussion with the Soviets?

./.

The President: I should first indicate that talks already are going on with the Soviet Union in one sense. The discussions that the Secretary of State and I have had with Ambassador Dobrynin have been substantive and have been talks, in effect, with the Soviet Government, because he had consulted with his own government before he had his talk with me and with the Secretary of State.

The talks on the Mideast would be the first subject in which bilateral as well as multilateral discussion could take place...

Question: Mr. President, I believe you have said, although I couldn't give you the direct quote, but the general assumption is that the Soviet Union is interested in peace in the Middle East. But how can this be reconciled with the fact that they have very quickly rearmed and fully rearmed the Arabs?

What evidence do we have, what proof do we have, that the Soviet Union is interested in fact in peace in the Middle East?

The President: The Soviet Union's policy in the Mideast and Vietnam, and your question is quite perceptive from that standpoint, is ambivalent.

On the one hand, in Vietnam, they are heating up the war. They furnish 80 percent of 85 percent of the sophisticated military equipment for the North Vietnamese forces. Without that assistance, North Vietnam would not have the capability to wage the major war they are against the United States.

In the Mideast, without what the Soviet Union has done in rearming Israel's neighbors, there would be no crisis there that would require our concern.

On the other hand, at the same time that the Soviet Union has gone forward in providing arms for potential belligerents, potential belligerents in the one area and actual belligerents in the other, the Soviet Union recognizes that if these peripheral areas get out of control, that the result could be a confrontation with the United States.

./.

And the Soviet Union does not want a confrontation with the United States, anymore than we want one with them, because each of us knows what a confrontation would mean.

I think it is that overwhelming fact, the fact that if the situation in the Mideast and Vietnam is allowed to escalate, it is that fact that it might lead to a confrontation that is giving the Soviet Union second thoughts, and leads me to what I would say the cautious conclusion at this point, that the Soviet Union will play possibly a peacemaking role in the Mideast and even possibly in Vietnam.

I say a cautious conclusion because I base this only on talks that have taken place up to this time. But we are going to explore that road all the way that we can, because, let's face it, without the Soviet Union's cooperation the Mideast is going to continue to be a terribly dangerous area, if you continue to pour fuel on those fires of hatred that exists on the borders of Israel. And without the Soviet Union's cooperation it may be difficult to move as fast as we would like in settling the war in Vietnam.

6. הנשיא ניקסון בסיבת עתונאים ב-14.3.69:

Question: Mr. President, if I recall correctly, at the last press conference when you were discussing the meeting with General De Gaulle, and the Middle East situation, you said you were encouraged by what he told you, because he was moving closer to our position.

I wonder if you can tell us what our position is in the Middle East, and if it has changed significantly in the last year?

The President: We have had bilateral talks not only with the French, but also with the Soviet Union, and with the British, preparatory to the possibility of four-power talks I would not like to leave the impression that we are completely together at this point.

./.

We are closer together than we were, but we still have a lot of yardage to cover. And until we make further progress in developing a common position, I would prefer not to lay out what our position is.

I don't think that would be helpful in bringing them to the position that we think is the right position.

מסיבת עתונאות של הנשיא ניקסון ב 27.1.69

Question: Mr. President, do you, or your Administration, have any plan outside the United Nations' proposal for achieving peace in the Middle East?

Answer. As you ladies and gentlemen are aware, the suggestion has been made that we have four-power talks. The suggestion has also been made that we use the United Nations as the primary forum for such talks. And, it has also been suggested that the United States and the Soviet Union bilaterally should have talks on the Mideast, and, in addition to that, of course, that the problem finally should be settled by the parties in the area.

We are going to devote the whole day on Saturday to the Mideast problem, just as we devoted the whole day this last Saturday on the problem of Vietnam. We will consider on the occasion of that meeting the entire range of options that we have. I shall simply say at this time that I believe we need new leadership on the part of the United States in order to cool off the situation in the Mideast.

I consider it a powder keg - very explosive - it needs to be defused, and I am open to any suggestions that may cool it off and reduce the possibility of another explosion - because the next explosion in the Mideast, I think, could involve, very well, a confrontation between the nuclear powers - which we want to avoid. I think it's time to turn to the left now.

נ ס פ ח

סודי ביותר

A Preliminary Document which it is suggested be used by the Governments of ISRAEL and UAR under Ambassador JARRING'S auspices as a basis for concluding a final binding accord between them on a just and lasting peace in accordance with Security Council Resolution of November 22, 1967.

PREAMBLE

ISRAEL and the UAR,

In consideration of their obligations under the Charter of the United Nations and under Security Council Resolution 242 of November 22, 1967.

Recognizing the inadmissibility of the acquisition of territory by war, and Recognizing also the need to establish a just and lasting peace in the MIDDLE EAST,

Undertake to name representatives to meet promptly under the auspices of the Special Representative of the Secretary-General, at a time and place to be designated by him, and starting on the basis of the following provisions, with a view to concluding between them a final and binding accord on a just and lasting peace.

1. The Parties would accept Security Council Resolution 242 and would agree to implement it in good faith in all its provisions in accordance with the terms of the final accord.

2. The parties would acknowledge that agreement between them on all provisions of a peaceful settlement must be achieved before implementation of the final accord would begin.

3. The parties would agree that a formal state of peace exists between them and that the state of war which has existed for 21 years would be terminated as of the date on which the final accord enters into effect.

4. The parties would agree on the location of the secure and recognized boundary between ISRAEL and the UAR, to be delineated on an agreed map

../ 2

to be appended to the final accord. ISRAEL would agree: (A) That the former international boundary between EGYPT and the mandated territory of PALESTINE is not necessarily excluded as the secure and recognized boundary between ISRAEL and the UAR; and (B) That upon agreement between the parties on the other provisions of the final accord and concurrently with its entry into effect, as provided for in Point 13, withdrawal of ISRAELI armed forces to the agreed secure and recognized boundary would take place in accordance with a time-table worked out by the parties.

5. The parties would further agree that the status of Gaza would be worked out between ISRAEL, JORDAN and the UAR under Ambassador JARRING'S auspices, and be recorded in the final accord between ISRAEL and the UAR and the final accord between ISRAEL and JORDAN.

6. Both parties would agree to terminate all claims or states of belligerency:

(1) Both parties would agree that no aggressive action by the armed and other forces, land, sea or air, of either party would be undertaken or threatened against the people or the armed forces of the other.

(2) Both parties would agree that the commission of any warlike act or act of hostility conducted from the territory of one state whether by governmental agencies, personnel, or private persons, or organizations against other states or against civilians within the rerritory of other states would be inconsistent with the state of peace.

Both parties would undertake to do all in their power to ensure that such acts do not originate from and are not committed within their respective territory.

(3) Both parties would accept that it is inconsistent with the state of peace for either party to place reservations on the applicability of treaties to the other party.

7. The parties would affirm that in their relations with each other they will be guided by the principles of the U.N. Charter in particular the following principles set forth in Article 2 of the said Charter:

(1) To settle their international disputes by peaceful means in such manner that international peace and security are not endangered.

(2) To refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the purposes and principles of the Charter of the U.N.

(3) Refrain from intervening directly or indirectly in each other's domestic affairs for any political, economic or other reasons.

8. The Government of the UAR would agree to respect and to acknowledge the sovereignty, territorial intergrity and political independence of the State of ISRAEL and its right to live in peace, free from threats or acts of force. The Government of ISRAEL would also undertake the identical obligations with respect to the UAR.

9. ISRAEL would agree to respect the territorial inviolability and political independence of the UAR; the UAR would undertake the indentical obligation with respect to the State of ISRAEL.

10. Both parties would agree that the areas from which ISRAELI armed forces are withdrawn in accordance with Point 4 above, would be demilitarized. Both parties would agree to work out under Ambassador JARRING'S auspices arrangements: (A) To supervise the demilitarization of the demilitarized zone; and (B) To guarantee freedom of navigation through the Gulf of AQABA (Strait of TIRAN) and the SUEZ CANAL by the ships of all nations.

11. Both parties would declare and acknowledge that the Gulf of AQABA (Strait of TIRAN) and the SUEZ CANAL are international waterways and they would undertake to insure that they and all other states will have freedom of navigation for their shipping without discrimination or interference.

../ 4

12. In order to bring about a just settlement of the refugee problem, both parties would accept the principle that the refugees from the war of 1948 who are under the mandate of UNRWA shall have the choice between repatriation to ISRAEL and resettlement with compensation. Both parties would agree that in order to implement such a settlement it would be necessary to define and to agree on procedures and conditions under which repatriation and resettlement would take place, as well as on the total number to be repatriated. Both parties would further agree that those proceedures, conditions and numbers would be worked out under Ambassador JARRING'S auspices by ISRAEL and the UAR and such other parties including, in particular, the Government of JORDAN whose participation Ambassador JARRING may determine to be desirable and necessary. Both parties would agree that implementation of all other parts of the final accord need not await the full implementation of a settlement of the refugee problem.

13. Both parties would agree that the final accord to be signed by both parties would be submitted to the Security Council for confirmatory action and to the U.N. for registration in accordance with article 102 of the U.N. Charter. The final signed accord would enter into force upon signature of the parties and after appropriate action by the Security Council on which date parties would begin fulfilling their obligations in accordance with the terms of the final accord.

ארכיב

תגובת ארה"ב מיום 5.2.69 להצעה הצרפתית מיום 16.1.69:

The U.S. Government has carefully considered the proposal of the French Government of January 16, 1969, for a meeting of the U.N. representatives of France, the USSR, The United Kingdom and the U.S. of the Middle-East.

The U.S. has a deep and abiding interest in the establishment of an agreed peace in the Middle-East which is in the interest of all peoples in the area. We have supported fully the mission of Ambassador Jarring to promote the agreement called for in the Security Council resolution of November 22, 1967.

The U.S. is prepared in principle to consider favorably a meeting of U.N. representatives of the four governments within the framework of the Security Council to discuss ways and means to assist ambassador Jarring to promote agreement between the parties in accordance with the Security-Council resolution of November 22, 1967. To this end, the U.S. suggests that there be promt preliminary discussion, in the first instance on a bilateral basis, in order to develope the measure of understanding that would make an early meeting of the representatives of the Four Powers a fruitful and constructive complement to Ambassador Jarring's mission.

משרד החוץ

סיווג

מ ז כ ר

סודי
לנמען בלבד

אל: המנכ"ל

מאת: מנהל מצפ"א

אל:

מאת:

971

הנדון: תשובת ארה"ב לסובייטים

ר"ב נוסח המיסמך האמריקני. סימנתי בו (על סמך מברק וושינגטון מס' 167) את השינויים שהוכנסו בו בין המועד שבו במסרה לנו מיוסתו לבין מועד ההגשה לסובייטים.

תוספות מסומנות בכתב יד. השמטות נתונות בסוגריים מרובעות.

ב ב ר כ ה,

מיכאל אליצור

העתק: לשכת שה"ח
מר א. לוריא

17.1.69

תאריך | חתימה

תאריך | חתימה

3.68 - 500x100

Subject: Substitute Teachers

[Proposed] United States Reply to Soviet Approaches of December 19 and December 30

We have studied the communications of the Soviet Government presented to Secretary Rusk on December 30. These communications have been brought to the attention of President Johnson who requests that this response of the United States Government be transmitted to Chairman Kosygin.

The United States Government has also studied the oral communication on the Middle East presented to Under Secretary Rostow by Minister Tcherniakov on December 19, 1968.

The United States Government welcomes the desire of the Soviet Government to cooperate with it in assisting Ambassador Jarring in his efforts to promote agreement on a peaceful settlement of the conflict in the Middle East. The United States values the continuing exchange of views with the Soviet Government concerning the Middle East, in particular since a continued impasse contains dangers of violence that could threaten the state interests of the United States.

and accepted

The United States Government has noted certain constructive [new] elements in the latest communications from the Government of the Soviet Union, particularly the recognition reflected in those communications of the principle that a settlement should be based upon agreement among the parties to establish a just and lasting peace in the Middle East, in accordance with the provisions and principles of the Security Council Resolution of November 22, 1967.

The United States Government notes that certain other aspects of the Soviet Government's communications reiterate positions and opinions which do not accord with United States views on responsibility for the hostilities in June, 1967, and for the impasse in the Jarring Mission, and on the proper interpretation of the Security Council Resolution.

The United States considers it important that there be no misunderstanding with the Soviet Union on this vital subject, and therefore offers the following comments:

1. The United States regards it as a matter of the highest priority that the Soviet Union, the United States and other countries use their full influence to arrest the dangerous increase in Arab terrorism in the area. Terrorism leads inevitably to reprisal. The cycle of terrorism and reprisal, in the judgment of the United States, may imperil the very possibility of reaching a peaceful settlement pursuant to the Security Council Resolution of November 22, 1967. Terrorist activities supported or tolerated by some [Arab] governments [are] a most serious violation of the cease-fire resolutions of the Security Council.

and the reprisals they provoke constitute

2. The Soviet communications raise again the question of Israeli acceptance of the November 22 Resolution and its readiness to implement it. In the view of the United States, Israel has accepted and agreed to implement the resolution by means of agreement. [The UAR has not made clear its acceptance of paragraph 3 of the Resolution.] It seems evident that the Arabs interpret these terms differently from the Israelis. In the view of the United States, the parties should now pursue the process of clarifying their positions on key substantive issues rather than debating this point further. The United States takes the plan given to us by Minister Tcherniakov on December 30 as an indication of Soviet agreement with this position.

3. The United States Government is glad to note that the Soviet Government considers that the points made to Foreign Minister Riad by Secretary Rusk contain constructive considerations. It would like to emphasize, however, that all the points made by the Secretary, including specifically that related to Israeli withdrawal, were based on the assumption that withdrawal would be part of a settlement agreed

between the parties which brought a just and lasting peace to the area. The United States does not share the view, expressed in the Soviet communication, that the UAR responded positively to Secretary Rusk's remarks. It had expected that the UAR would be prepared to move further in clarifying its position than it has so far been willing to do. The United States continues to hope that the Secretary's statements will ultimately have this result.

4. Both the Soviet communications of December 19 and December 30 misconstrue the views of the United States on the significance of the Israeli reference to the Armistice Agreements in Foreign Minister Eban's statement to Ambassador Jarring of November 4. The Armistice Agreements clearly specified that the Armistice Demarcation Lines were not definitive political boundaries but could be changed by agreement in the transition from armistice to a condition of true peace. As the United States emphasized in its communication of September 29, 1968, the heart of United States policy since June 5, 1967 has been that this transition must take place. This continues to be United States policy. At the same time, it has been and remains United States policy, as President Johnson said on September 10, 1968, that the secure and recognized boundaries required by the Security Council Resolution of November 22, 1967, cannot and should not reflect the weight of conquest. These principles are reflected in the Security Council Resolution which calls for the establishment of a just and lasting peace but does not specify that the secure and recognized boundaries to which Israeli forces would withdraw should be [precisely] the lines held prior to June 5, 1967, or on any other date. In the view of the United States, the essential purpose of the Resolution is to accomplish this transition to a condition of peace, and agreement between the parties on its elements, and not return to the status quo ante. The United States is convinced that continuation of the fragile armistice of the last twenty years would be a burden to world peace. The United States cannot speak for Israel, but believes it important to make its own views on this matter clear once more to the Soviet Government.

identical with ye #3.

5. In its communication of December 30, the Soviet Government states that "the fundamental problem" of a Middle East settlement is a withdrawal of Israeli forces from "the" Arab territories they occupy pursuant to the cease-fire resolutions to the Armistice Demarcation Lines of June 5, 1967. For the reasons given in the preceding paragraph, the United States does not regard this position as a correct interpretation of inadmissible under the Resolution of November 22, 1967. That Resolution which does not use the language employed in the Soviet note. The Resolution, in the view of the United States, requires Israeli withdrawal "from territories occupied in the recent conflict" to secure and recognized boundaries, to be established by an agreement of the parties pursuant to paragraph 3 of the Resolution. We believe this is the intendment of paragraph 2 of the Soviet plan given the United States on December 30.

6. That plan seems in form to be an agreement to make an agreement -- a provisional agreement among the parties dealing with the issues specified in the Security Council Resolution of November 22, 1967. This provisional agreement expressly calls for further consultations between the parties, to be organized by Ambassador Jarring, through which the definitive provisions of the final agreement required by paragraph 3 of the Resolution would be reached.

The United States finds the idea of a preliminary agreement or understanding between the parties a useful one, which could make it possible for Ambassador Jarring to hold productive meetings with the parties, and assist them to reach agreement on a definitive plan for fulfilling all the provisions of the Security Council Resolution, and on an agreed time schedule for carrying out such a plan. The United States is of the view that the agreement contemplated by the plan should comprise all aspects of the settlement between Israel and each of its neighbors, as a "package," before any steps for implementing the settlement be carried out.

7. The United States has found certain problems of textual interpretation in analyzing the Soviet Draft Plan. For example, paragraph 2 speaks of agreed provisions with regard to secure and recognized boundaries (with corresponding maps attached), while paragraph 4 contemplates withdrawal to the Armistice Demarcation Lines of June 5th. Paragraph 2, again, recognizes the possible utility of demilitarized zones, as mentioned in the Resolution. But paragraph 4 calls for the introduction of Arab troops into territories from which Israel withdraws. Paragraph 4 mentions restoring the situation on the frontier between Israel and the UAR which existed in May, 1967. But that situation, in the view of the United States, was the proximate cause of the war. And the preamble of the Soviet Plan calls for a condition of peace, not of armistice. Paragraph 4 also makes no mention of freedom of navigation for Israeli vessels in the Suez Canal. Paragraph 5 suggests that Israeli troop withdrawal should be completed before the obligations undertaken by the Arab governments become binding on the latter. This procedure appears inconsistent with paragraph 2 which recognizes the principle of a "package" settlement, and with the second introductory paragraph which recognizes the need for agreement on a plan for fulfillment of other provisions of the Security Council Resolution at the same time as there is agreement on a timetable and procedure for Israeli withdrawal.

8. The United States is prepared to discuss [in detail] the form in which the two governments could embody their views on how to achieve a "package" agreement among the parties, to be negotiated in detail not by the Soviet Union and the United States, but by the parties, meeting with Ambassador Jarring.

9. The United States and the Soviet Union are agreed that while both governments should do everything in their power to assist Ambassador Jarring and the parties to reach agreement, peace cannot be imposed by them, but should be established by the agreement of the parties. The United States has no objection to an agreed timetable for Israeli

withdrawal, if such a timetable is made part of the agreement of the parties. It considers that a timetable for fulfilling the agreement of the parties should be one of the problems taken up by Ambassador Jarring with them.

The United States should, however, comment at this point on two problems of security raised in the Soviet communications.

10. The Soviet statement of December 19 in paragraph 2, refers to the United States comment of November 8 regarding Israeli territorial claims respecting the UAR and adds the remark that Israel has raised "the question about the necessity of stationing her forces at Sharm-al-Sheikh." In the view of the United States, the process of reaching agreement and achieving a peaceful and accepted settlement, as provided in the November 22, 1967, resolution, must involve negotiation of the means for carrying out all the elements of a settlement as set forth in that Resolution, including the guarantee of maritime rights dealt with in paragraph 2(a) of the Resolution. It must be clearly appreciated that the June, 1967, conflict, like the conflict in 1956, was touched off by the issue of rights of passage through the Strait of Tiran. Only the most secure arrangements for the guarantee of these rights will make possible the realization of our hopes for peace. The choice among possible means of implementing paragraph 2(a) of the Security Council Resolution is for the parties, working with Ambassador Jarring. The United States takes no position at this time on the choice among alternative possible arrangements for guaranteeing maritime rights in the Strait of Tiran.

11. With respect to demilitarization of the Sinai, the eventual decision on this point also will depend on the parties themselves. The United States finds it difficult to believe, however, that the partial demilitarization suggested by the Soviet Government would provide the conditions of security necessary for the establishment of peace.

The 1967 war began as a direct result of events in Sinai, and activities in this area has led to the outbreak of hostilities ten years earlier. It is difficult to see, in the face of this history, how a lasting peace can be based on only partial demilitarization of this sensitive area.

12. The United States continues to believe that an understanding with respect to armament levels and arms limitation is a vital aspect of the quest for peace in the Middle East. It continues to regret Soviet policy in this regard, and urges that the problem be viewed as an indispensable element of the peaceful settlement of the Middle Eastern crisis.

נספח 2

UNITED STATES REPLY OF 15 JANUARY 1969

TO SOVIET APPROACHES OF 19 DECEMBER AND 30 DECEMBER 1968

The United States Government welcomes the desire of the Soviet Government to cooperate with it in assisting Ambassador Jarring in his efforts to promote agreement on a peaceful and accepted settlement of the conflict in the Middle East. The United States values the continuing exchange of views with the Soviet Government concerning the Middle East, in particular since a continued impasse contains dangers of violence that could threaten the state interests of the United States.

The United States Government has noted certain constructive elements in the latest communications from the Government of the Soviet Union, particularly the recognition reflected in those communications of the principle that a settlement should be based upon agreement among the parties to establish a just and lasting peace in the Middle East, in accordance with the provisions and principles of the Security Council Resolution of 22 November 1967.

The United States Government notes that certain other aspects of the Soviet Government's communications reiterate positions and opinions which do not accord with United States views on responsibility for the hostilities in June, 1967, and for the impasse in the Jarring Mission, and on the proper interpretation of the Security Council Resolution.

The United States considers it important that there be no misunderstanding with the Soviet Union on this vital subject, and therefore offers the following comments:

1. The United States regards it as a matter of the highest priority that the Soviet Union, the United States and other countries use their full influence to arrest the dangerous increase in Arab terrorism in the area. Terrorism leads inevitably to reprisal. The cycle of terrorism and reprisal, in the judgment of the United States, may imperil the very possibility of reaching a peaceful settlement pursuant to the Security Council Resolution of 22 November 1967. Terrorist activities supported or tolerated by some governments and the reprisals they provoke constitute a most serious violation of the cease-fire resolutions of the Security Council.

./.

2. The Soviet communications raise again the question of Israeli acceptance of the 22 November Resolution and its readiness to implement it. In the view of the United States, Israel has accepted and agreed to implement the resolution by means of agreement. It seems evident that the Arabs interpret these terms differently from the Israelis. In the view of the United States, the parties should now pursue the process of clarifying their positions on key substantive issues rather than debating this point further. The United States takes the plan given to us by Minister Tcherniakov on 30 December as an indication of Soviet agreement with this position.

3. The United States Government is glad to note that the Soviet Government considers that the points made to Foreign Minister Riad by Secretary Rusk contain constructive considerations. It would like to emphasize, however, that all the points made by the Secretary, including specifically that related to Israeli withdrawal, were based on the assumption that withdrawal would be part of a settlement agreed between the parties which brought a just and lasting peace to the area. The United States does not share the view, expressed in the Soviet communication, that the UAR responded positively to Secretary Rusk's remarks. It had expected that the UAR would be prepared to move further in clarifying its position than it has so far been willing to do. The United States continues to hope that the Secretary's statements will ultimately have this result.

4. Both the Soviet communications of 19 December and 30 December misconstrue the views of the United States on the significance of the Israeli reference to the Armistice Agreements in Foreign Minister Eban's statement to Ambassador Jarring of 4 November. The Armistce Agreements clearly specified that the Armistice Demarcation Lines were not definitive political boundaries but could be changed by agreement in the transition from armistice to a condition of true peace. As the United States emphasized in its communication of 29 September 1968, the heart of United States policy since 5 June 1967 has been that this transition must take place. This continues to be United States policy. At the same time, it has been and remains United States policy, as President Johnson said on 10 September 1968, that the secure and recognized boundaries required by the Security Council Resolution of 22 November 1967, cannot and should not reflect the weight of conquest. These principles are reflected in the Security Council Resolution which calls for the establishment of a just and lasting peace but does not specify that the secure and recognized boundaries to which Israeli forces would withdraw should be identical with the lines held prior to 5 June 1967, or on any other date. In the view of the United States the essential purpose of the Resolution is to accomplish this transition to a condition of peace, and agreement between the parties on its elements, and not return to the status quo ante. The United States is convinced that continuation of the fragile armistice of the last twenty years would be a burden to world peace. The United States cannot speak for Israel, but believes it important to make its own views on this matter clear once more to the Soviet Government.

./.

5. In its communication of 30 December, the Soviet Government states that "the fundamental problem" of a Middle East settlement is a withdrawal of Israeli forces from "the" Arab territories they occupy pursuant to the cease-fire resolutions to the Armistice Demarcation Lines of 5 June 1967. The United States does not regard this as a correct interpretation of the Resolution of 22 November 1967. That Resolution does not use the language employed in the Soviet note. The Resolution, in the view of the United States, requires Israeli withdrawal "from territories occupied in the recent conflict" to secure and recognized boundaries, to be established by an agreement of the parties pursuant to paragraph 3 of the Resolution. We believe this is the intendment of paragraph 2 of the Soviet plan given the United States on 30 December.

6. That plan seems in form to be an agreement to make an agreement - a provisional agreement among the parties dealing with the issues specified in the Security Council Resolution of 22 November 1967. This provisional agreement expressly calls for further consultations between the parties, to be organized by Ambassador Jarring, through which the definitive provisions of the final agreement required by paragraph 3 of the Resolution would be reached.

The United States finds the idea of a preliminary agreement or understanding between the parties a useful one, which could make it possible for Ambassador Jarring to hold productive meetings with the parties, and assist them to reach agreement on a definitive plan for fulfilling all the provisions of the Security Council Resolution, and on an agreed time schedule for carrying out such a plan. The United States is of the view that the agreement contemplated by the plan should comprise all aspects of the settlement between Israel and each of its neigbors, as a "package," before any steps for implementing the settlement be carried out.

7. The United States has found certain problems of textual interpretation in analyzing the Soviet Draft Plan. For example, paragraph 2 speaks of agreed provisions with regard to secure and recognized boundaries (with corresponding maps attached), while paragraph 4 contemplates withdrawal to the Armistice Demarcation Lines of 5 June. Paragraph 2, again, recognizes the possible utility of demilitarized zones, as mentioned in the Resolution. But paragraph 4 calls for the introduction of Arab troops into territories from which Israel withdraws. Paragraph 4 mentions restoring the situation on the frontier between Israel and the UAR which existed in May, 1967. But that situation, in the view of the United States, was the proximate cause of the war.

And the preamble of the Soviet Plan calls for a condition of peace, not of armistice. Paragraph 4 also makes no mention of freedom of navigation for Israeli vessels in the Suez Canal. Paragraph 5 suggests that Israeli troop withdrawal should be completed before the obligations undertaken by the Arab governments become

./.

binding on the latter. This procedure appears inconsistent with paragraph 2 which recognizes the principle of a "package" settlement, and with the second introductory paragraph which recognizes the need for agreement on a plan for fulfillment of other provisions of the Security Council Resolution at the same time as there is agreement on a timetable and procedure for Israeli withdrawal.

8. The United States is prepared to discuss the form in which the two governments could embody their views on how to achieve a "package" agreement among the parties, to be negotiated in detail not by the Soviet Union and the United States, but by the parties, meeting with Ambassador Jarring.

9. The United States and the Soviet Union are agreed that while both governments should do everything in their power to assist Ambassador Jarring and the parties to reach agreement, peace cannot be imposed by them, but should be established by the agreement of the parties. The United States has no objection to an agreed timetable for Israeli withdrawal, if such a timetable is made part of the agreement of the parties. It considers that a timetable for fulfilling the agreement of the parties should be one of the problems taken up by Ambassador Jarring with them.

The United States should, however, comment at this point on two problems of security raised in the Soviet communications.

10. The Soviet statement of 19 December in paragraph 2, refers to the United States comment of 8 November regarding Israeli territorial claims respecting the UAR and adds the remark that Israel has raised "the question about the necessity of stationing her forces at Sharm-al-Sheikh." In the view of the United States, the process of reaching agreement and achieving a peaceful and accepted settlement, as provided in the 22 November 1967 resolution, must involve negotiation of the means for carrying out all the elements of a settlement as set forth in that Resolution, including the guarantee of maritime rights dealt with in paragraph 2 (a) of the Resolution. It must be clearly appreciated that the June, 1967, conflict was touched off by the issue of rights of passage through the Strait of Tiran. Only the most secure arrangements for the guarantee of these rights will make possible the realization of our hopes for peace. The choice among possible means of implementing paragraph 2 (a) of the Security Council Resolution is for the parties, working with Ambassador Jarring.

11. With respect to demilitarization of the Sinai, the eventual decision on this point also will depend on the parties themselves. The United States finds it difficult to believe, however, that the partial demilitarization suggested by the Soviet Government would provide the conditions of security necessary for the establishment of peace.

./.

The 1967 war began as a direct result of events in Sinai, and activities in this area has led to the outbreak of hostilities ten years earlier. It is difficult to see, in the face of this history, how a lasting peace can be based on only partial demilitarization of this sensitive area.

12. The United States continues to believe that an understanding with respect to armament levels and arms limitation is a vital aspect of the quest for peace in the Middle East. It continues to regret Soviet policy in this regard, and urges that the problem be viewed as an indispensable element of the peaceful settlement of the Middle Eastern crisis.

המנכ"ל

דחוף - שדי בלתר

סיווג

משרד החוץ

מזכר

אל : שר החוץ	אל :
מאת: מ.קומיי	מאת:

הנדון:

הנדון: הערות לטיוטא האמריקאית

מברק רבין 120

בנוסף להערות השגריר רבין במברקו 125 להלן הערותי:

א. לפסקה 4 בהקדמה: מציע להסב תשומת לב לסכנה שהרוסים עלולים להשתמש בביטויים חיוביים כאלה מחוץ להקשר המסמך האמריקאי כולו, כדי ליצור רושם כאילו התגובה האמריקאית הכללית הנה חיובית. למשל, במסמך הסובייטי מ-19.12 הם מנסחים תגובות אהב כיותר קרובות לעמדות ברי"המ מאשר באמת.

ב. לסעיף 4: איזכור אפשרות שינויים טריטורייאלים לעומת קווי 4 ביוני משאיר מקום לשנויים קטנים בלבד. הכרחי להוציא את המלה precisely. הבבר [illegible]

ג. לסעיף 6: אהב מ~~ת~~ייחסת לברי"המ רעיון של הסכם פרוביזורי שיקדים הסכם סופי מפורט שיכלול את כל האלמנטים. יש צורך להבהיר עם אהב למה בדיוק כוונת אהב, כי המסמך הסובייטי מעורפל בנדון.

ד. לסעיף 7: המסמך מתייחס לביטוי ~~by~~ demilitarized lines והחלטת מועבי"ט מדברת על demilitarized zones. קווים לא יכולים להיות מפורזים רק שטחים.

ה. לסעיף 8: הנוסח עלול להיות מסוכן ולאפשר פרוש כאילו אהב מוכנה לדון עם ברי"המ באופן מפורט על הצורה שבה שתי המעצמות צריכות לתת ביטוי לשאלה איך להשיג הסכם בין הצדדים. לפחות להלכה יש בנוסח נכונות להגיע להבנה והסדר מוקדם עם בריה"מ לגבי תוכן ההסדר בין הצדדים. הנקודה הזאת דורשת הבהרה נוספת.

העתק:

מנכ"ל, מר לוריא, מר ביתן,

[illegible]

ב/ קומיי

4.67 250X100 ה

דבלב דרשמה לוחמ שומשל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי ביותר

מס. 120

חובר : 102000 יבו 68

הדפס : 111000

אל : המשרד ירושלים

מאת : ממישראל וושינגטון

בהול

ביתן .

ר"ב הצעת התשובה של ארה"ב לאגרת הסובייטית מ-30 דצמ. מסמך זה נמסר לי היום ע"י קצבאך והם מרכבים לקבל הערותינו . מבקשים התשובה לא יאוחר ז'ום ב' . פרטי השיחה עם קצבאך והערותינו במברק נפרד . הנני חוזר בכל לשון של בקשה שלא תודלף העובדה ש תשובתם נמסרה לעיונכם והערותינו לפני מסירתה לסובייטים .

WE HAVE STUDIED THE COMMUNICATIONS OF THE SOVIET GOVERNMENT PRESENTED TO SECRETARY RUSK ON DECEMBER 30 . THE COMMUNICATIONS HAVE BEEN BROUGHT TO THE ATTENTION OF PRESIDENT JOHNSON WHO REQUESTS THAT THIS RESPONSE OF THE U.S. GOVERNMENT BE TRANSMITTED TO CHAIRMAN KOSYGYN . (THE U.S. GOVERNMENT HAS ALSO STUDIED THE ORAL COMMUNICATION ON THE MIDDLE EAST PRESENTED TO UNDER SECRETARY ROSTOW BY MINISTER TCHERNIAKOV ON DECEMBER 19 1968 .

THE U.S. GOVERNMENT WELCOMES THE DESIRE OF THE SOVIET GOVERNMENT TO COOPERATE WITH IT IN ASSISTING AMBASSADOR JARRING IN HIS EFFORTS TO PROMOTE AGREEMENT ON A PEACEFUL SETTLEMENT OF THE CONFLICT IN THE MIDDLE EAST . THE U.S. VALUES THE CONTINUING EXCHANGE OF VIEWS WITH THE SOVIET GOVERNMENT CONCERNING THE MIDDLE EAST, IN PARTICULAR, SINCE A CONTINUED IMPASSE CONTAINS DANGERS OF VIOLENCE THAT COULD THREATEN THE STATE INTERESTS OF THE UNITED STATES .

THE U.S. GOVERNMENT HAS NOTED CERTAIN CONSTRUCTIVE NEW ELEMENTS IN THE LATEST COMMUNICATIONS FROM THE GOVERNMENT OF THE SOVIET UNION , PARTICULARLY THE RECOGNITION REFLECTED IN THOSE COMMUNICATIONS OF THE PRINCIPLE THAT A SETTLEMENT SHOULD BE BASED UPON AGREEMENT AMONG THE PARTIES TO ESTABLISH A JUST AND LASTING

../2

WE HAVE STUDIED THE COMMUNICATIONS OF THE SOVIET GOVERNMENT PRESENTED TO SECRETARY RUSK ON DECEMBER 30 . THE COMMUNICATIONS HAVE BEEN BROUGHT TO THE ATTENTION OF PRESIDENT JOHNSON WHO REQUESTS THAT THIS RESPONSE OF THE U.S. GOVERNMENT BE TRANSMITTED TO CHAIRMAN KOSYGYN . (THE U.S. GOVERNMENT HAS ALSO STUDIED THE ORAL COMMUNICATION ON THE MIDDLE EAST PRESENTED TO UNDER SECRETARY ROSTOW BY MINISTER TCHERNIAKOV ON DECEMBER 19 1968 .

THE U.S. GOVERNMENT WELCOMES THE DESIRE OF THE SOVIET GOVERNMENT TO COOPERATE WITH IT IN ASSISTING AMBASSADOR JARRING IN HIS EFFORTS TO PROMOTE AGREEMENT ON A PEACEFUL SETTLEMENT OF THE CONFLICT IN THE MIDDLE EAST . THE U.S. VALUES THE CONTINUING EXCHANGE OF VIEWS WITH THE SOVIET GOVERNMENT CONCERNING THE MIDDLE EAST, IN PART CULAR, SINCE A CONTINUED IMPASSE CONTAINS DANGERS OF VIOLENCE THAT COULD THREATEN THE STATE INTERESTS OF THE UNITED STATES .

THE U.S. GOVERNMENT HAS NOTED CERTAIN CONSTRUCTIVE NEW ELEMENTS IN THE LATEST COMMUNICATIONS FROM THE GOVERNMENT OF THE SOV ET UNION , PARTICULARLY THE RECOGNITION REFLECTED IN THOSE COMMUNICATIONS OF THE PRINCIPLE THAT A SETTLEMENT SHOULD BE BASED UPON AGREEMENT AMONG THE PARTIES TO ESTABLISH A JUST AND LASTING

../2

PEACE IN THE MIDDLE EAST, IN ACCORDANCE WITH THE PROVISIONS AND PRINCIPLES OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22,1967.

THE U.S. GOVERNMENT NOTES THAT CERTAIN OTHER ASPECTS OF THE SOVIET GOVERNMENTS COMMUNICATION REITERATE POSITIONS AND OPINIONS WHICH DO NOT ACCORD WITH U.S. VIEWS ON RESPONSIBLITIES FOR THE HOSTILITIES IN JUNE, 1967, AND FOR THE IMPASSE IN THE JARRING MISSION, AND ON THE PROPER INTERPRETATION OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION .

THE U.S. CONSIDERS IT IMPORTANT THAT THERE BE NO MISUNDERSTANDING WITH THE SOVIET UNION ON THIS VITAL SUBJECT, AND THEREFORE OFFERS THE FOLLOWING COMMENTS :

1. THE U.S. REGARDS IT AS A MATTER OF THE HIGHEST PRIORITY THAT THE SOVIET UNION, THE U.S. AND OTHER COUNTRIES USE THEIR FULL INFLUENCE TO ARREST THE DANGEROUS INCREASE IN ARAB TERRORISM IN THE AREA . TERRORISM LEADS INEVITABLY TO REPRISAL . THE CYCLE OF TERRORISM AND REPRISAL IN THE JUDGEMENT OF THE U.S. MAY IMPERIL THE VERY POSSIBILITY OF REACHING A PEACEFUL SETTLEMENT PURSUANT TO THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22,1967. TERRORIST ACTIVITIES SUPPORTED OR TOLERATED BY SOME ARAB GOVERNMENTS ARE A MOST SERIOUS VIOLATION OF THE CEASE-FIRE RESOLUTION OF THE SECURITY COUNCIL .

2. THE SOVIET COMMUNICATIONS RAISE AGAIN THE QUESTION OF ISRAELI ACCEPTANCE OF THE NOVEMBER 22 RESOLUTION AND ITS READINESS TO IMPLEMENT IT . IN THE VIEW OF THE U.S. , ISRAEL HAS ACCEPTED AND AGREED TO IMPLEMENT THE RESOLUTION BY MEANS OF AGREEMENT. THE U.A.R. HAS NOT MADE CLEAR ITS ACCEPTANCE OF PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION. IT SEEMS EVIDENT THAT THE ARABS INTERPRET THESE TERMS DIFFERENTLY FROM THE ISRAELIES . IN THE VIEW OF THE U.S. , THE PARTIES SHOULD NOW PURSUE THE PROCESS OF CLARIFYING THEIR POSITIONS ON THE SUBSTANTIVE ISSUES RATHER THAN DEBATING THIS POINT FURTHER . THE U.S. TAKES THE PLAN GIVEN TO US BY MINISTER TCHERNIAKOV, ON DECEMBER 30, AS AN INDICATION OF SOVIET AGREEMENT WITH THE POSITION.

...3

3. THE U.S. GOVENMENT IS GLAD TO NOTE THAT THE SOVIET GOVERNMENT CONSIDERS THAT THE POINTS MADE TO FOREIGN MINISTER RIAD BY SECRETARY RUSK CONTAIN CONSTRUCTIVE CONSIDERATIONS . IT WOULD LIKE TO EMPHASIZE, HOWEVER, THAT ALL THE POINTS MADE BY THE SECRETARY , INCLUDING SPECIFICALLY THAT RELATED TO ISRAELI WITHDRAWAL , WOULD BE PART OF A SETTLEMENT AGREED BETWEEN THE PARTIES WHICH BROUGHT A JUST AND LASTING PEACE TO THE AREA . THE U.S. DOES NOT SHARE THE VIEW EXPRESSED IN THE SOVIET COMMUNICATION THAT THE U.A.R. RESPONDED POSITIVELY TO SECRETARY RUSK REMARKS . IT HAD EXPECTED THAT THE U.A.R. WOULD BE PREPARED TO MOVE FURTHER IN CLARIFYING ITS POSITION THAN IT HAS SO FAR BEEN WILLING TO DO . THE U.S. CONTINUES TO HOPE THAT THE SECRETARY'S STATEMENTS WILL ULTIMATELY HAVE THE RESULT .

4. BOTH THE SOVIET COMMUNICATIONS OF DECEMBER 19 AND DECEMBER 30 MISCONSTRUE THE VIEWS OF THE U.S. ON THE SIGNIFICANCE OF THE ISRAELI REFERENCE TO THE ARMISTICE AGREEMENTS IN FOREIGN MINISTER EBAN'S STATEMENT TO AMBASSADOR JARRING ON NOVEMBER 4. THE ARMISTICE AGREEMENTS CLEARLY SPECIFIED THAT THE ARMISTICE DEMARCATION LINES WERE NOT DEFINITIVE POLITICAL BOUNDARIES BUT COULD BE CHANGED BY AGREEMENT IN THE TRANSITION FROM ARMISTICE TO A CONDITION OF TRUE PEACE . AS THE U.S. EMPHASIZED IN ITS COMMUNICATION OF SEPTEMBER 29, 1968, THE HEART OF U.S. POLICY SINCE JUNE 5, 1967 , HAS BEEN THAT THIS TRANSITION MUST TAKE PLACE . THIS CONTINUES TO BE U.S. POLICY . AT THE SAME TIME, IT HAS BEEN AND REMAINS U.S. POLICY, AS PRESIDENT JOHNSON SAID ON SEPTEMBER 10, 1968, THAT THE SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES REQUIRED BY THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22, 1967, CANNOT AND SHOULD NOT REFLECT THE WEIGHT OF CONQUEST. THESE PRINCIPLES ARE

REFLECTED IN THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION THAT CALLS FOR THE ESTABLISHMENT OF A JUST AND LASING PEACE BUT DOES NOT SPECIFY THAT THE SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES TO WHICH ISRAELI FORCES WOULD WITHDRAW SHOULD BE PRECISELY THE LINES HELD PRIOR TO JUNE 5, 1967, OR

.../4

3. The U.S. government is glad to note that the Soviet government considers that the points made to Foreign Minister Riad by Secretary Rusk contain constructive considerations. It would like to emphasize, however, that all the points made by the Secretary, including specifically that related to Israeli withdrawal, would be part of a settlement agreed between the parties which brought a just and lasting peace to the area. The U.S. does not share the view expressed in the Soviet communication that the U.A.R. responded positively to Secretary Rusk remarks. It had expected that the U.A.R. would be prepared to move further in clarifying its position than it has so far been willing to do. The U.S. continues to hope that the Secretary's statements will ultimately have this result.

4. Both the Soviet communications of December 19 and December 30 misconstrue the views of the U.S. on the significance of the Israeli reference to the Armistice Agreements in Foreign Minister Eban's statement to Ambassador Jarring on November 4. The Armistice Agreements clearly specified that the Armistice Demarcation Lines were not definitive political boundaries but could be changed by agreement in the transition from armistice to a condition of true peace. As the U.S. emphasized in its communication of September 29, 1968, the heart of U.S. policy since June 5, 1967, has been that a this transition must take place. This continues to be U.S. policy. At the same time, it has been and remains U.S. policy, as President Johnson said on September 10, 1968, that the secure and recognized boundaries required by the Security Council resolution of November 22, 1967, cannot and should not reflect the weight of conquest. These principles are reflected in the Security Council resolution that calls for the establishment of a just and lasting peace but does not specify that the secure and recognized boundaries to which Israeli forces would withdraw could be precisely the lines held prior to June 5, 1967, or

ON AN OTHER DATE . IN THE VIEW OF THE UNITED STATES, THE ESSENTIAL PURPOSE OF THE RESOLUTION IS TO ACCOMPLISH THIS TRANSITION TO A CONDITION OF PEACE AND AGREEMENT BETWEEN THE PARTIES ON ITS ELEMENTS, AND NOT RETURN TO THE STATUS QUO ANTE . THE U.S. IS CONVINCED THAT CONTINUATION OF THE FRAGILE ARMISTICE OF THE LAST TWENTY YEARS COULD BE A BURDEN TO WORLD PEACE . THE U.S. CANNOT SPEAK FOR ISRAEL, BUT BELIEVES IT IMPORTANT TO MAKE ITS OWN VIEWS ON THIS MATTER CLEAR ONCE MORE TO THE SOVIET GOVERNMENT .

5. IN ITS COMMUNICATION OF DECEMBER 30 , THE SOVIET GOVERNEMT STATES THAT "THE FUNDAMENTAL PROBLEM" OF A MIDDLE EAST SETTLEMENT IS A WITHDRAWAL OF ISRAELI FORCES FROM "THE" ARAB TERRITORIES THEY OCCUPY PURSUANT TO THE CEASE-FIRE RESOLUTIONS TO THE ARMISTICE DEMARCATION LINES OF JUNE 5 1967 . FOR THE REASONS GIVEN IN THE PRECEDING PARAGRAPH, THE U.S. REGARDS THIS POSITION AS INADMISSIBLE UNDER THE RESOLUTION OF NOVEMBER 22, 1967, WHICH DOES NOT USE THE LANGUAGE EMPLOYED IN THE SOVIET NOTE. THE RESOLUTION , IN THE VIEW OF THE U.S., REQUIRES ISRAELI WITHDRAWAL "FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT" , TO SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, TO BE ESTABLISHED BY AN AGREEMENT OF THE PARTIES PURSUANT TO PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION. WE BELIEVE THIS IS THE INTENDMENT OF PARAGRAPH 2 OF THE SOVIET PLAN GIVEN TO THE U.S. ON DECEMBER 30 .

6. THIS PLAN SEEMS IN FORM TO BE AN AGREEMENT TO MAKE AN AGREEMENT . - A PROVISIONAL AGREEMENT, AMONG THE PARTIES DEALING WITH THE ISSUES SPECIFIED IN THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22,1967. THIS PROVISIONAL AGREEMENT EXPRESSLY CALLS FOR FURTHER CONSULTATIONS BETWEEN THE PARTIES, TO BE ORGANIZED BY AMBASSADOR JARRING, THROUGH WHICH THE DEFINITIVE PROVISIONS OF THE FINAL AGREEMENT REQUIRED BY PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION WOULD BE REACHED .

THE U.S. FINDS THE IDEA OF A PRELIMINARY AGREEMENT OR UNDERSTANDING BETWEEN THE PARTIES A USEFUL ONE, WHICH COULD MAKE IT POSSIBLE FOR AMBASSADOR JARRING TO HOLD PRODUCTIVE MEETINGS

../5

ON AN OTHER DATE . IN THE VIEW OF THE UNITED STATES, THE ESSENTIAL
PURPOSE OF THE RESOLUTION IS TO ACCOMPLISH THIS TRANSITION TO A
CONDITION OF PEACE AND AGREEMENT BETWEEN THE PARTIES ON ITS ELEMENTS,
AND NOT RETURN TO THE STATUS QUO ANTE . THE U.S. IS CONVINCED
THAT CONTINUATION OF THE FRAGILE ARMISTICE OF THE LAST TWENTY YEARS
COULD BE A BURDEN TO WORLD PEACE . THE U.S. CANNOT SPEAK FOR
ISRAEL, BUT BELIEVES IT IMPORTANT TO MAKE ITS OWN VIEWS ON THIS
MATTER CLEAR ONCE MORE TO THE SOVIET GOVERNMENT .

5. IN ITS COMMUNICATION OF DECEMBER 30 , THE SOVIET GOVERNMENT
STATES THAT "THE FUNDAMENTAL PROBLEM" OF A MIDDLE EAST SETTLEMENT
IS A WITHDRAWAL OF ISRAELI FORCES FROM "THE" ARAB TERRITORIES
THEY OCCUPY PURSUANT TO THE CEASE-FIRE RESOLUTIONS TO THE
ARMISTICE DEMARCATION LINES OF JUNE 5 1967 . FOR THE REASONS
GIVEN IN THE PRECEDING PARAGRAPH, THE U.S. REGARDS THIS
POSITION AS UNACCEPTABLE UNDER THE RESOLUTION OF NOVEMBER 22, 1967,
WHICH DOES NOT USE THE LANGUAGE EMPLOYED IN THE SOVIET NOTE. THE
RESOLUTION , IN THE VIEW OF THE U.S., REQUIRES ISRAELI
WITHDRAWAL "FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT"
TO SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES, TO BE ESTABLISHED BY AN
AGREEMENT OF THE PARTIES PURSUANT TO PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION.
WE BELIEVE THIS IS THE INTENDMENT OF PARAGRAPH 2 OF THE SOVIET
PLAN GIVEN TO THE U.S. ON DECEMBER 30 .

6. THIS PLAN SEEMS IN FORM TO BE AN AGREEMENT TO MAKE AN AGREEMENT .
- A PROVISIONAL AGREEMENT AMONG THE PARTIES DEALING WITH THE ISSUES
SPECIFIED IN THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22,1967.
THIS PROVISIONAL AGREEMENT EXPRESSLY CALLS FOR FURTHER CONSULTATIONS
BETWEEN THE PARTIES, TO BE ORGANIZED BY AMBASSADOR JARRING,
THROUGH WHICH THE DEFINITIVE PROVISIONS OF THE FINAL AGREEMENT
REQUIRED BY PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION WOULD BE REACHED .

THE U.S. FINDS THE IDEA OF A PRELIMINARY AGREEMENT OR
UNDERSTANDING BETWEEN THE PARTIES A USEFUL ONE, WHICH COULD MAKE
IT POSSIBLE FOR AMBASSADOR JARRING TO HOLD PRODUCTIVE MEETINGS

../5

WITH THE PARTIES , AND ASSIST THEM TO REACH AGREEMENT ON A DEFINITIVE PLAN FOR FULFILLING ALL THE PROVISIONS ON THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION, AND ON AN AGREEMENT ...

A "PACKAGE" BEFORE ANY STEP FOR IMPLEMENTING THE SETTLEMENT BE CARRIED OUT .

7. THE U.S. HAS FOUND CERTAIN PROBLEMS OF TEXTUAL INTERPRETATION IN ANALYZING THE SOVIET DRAFT PLAN . FOR EXAMPLE, PARAGRAPH 2 SPEAKS OF AGREED PROVISIONS WITH REGARD TO SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES (WITH CORRESPONDING MAPS ATTACHED) WHILE PARAGRAPH 4 CONTEMPLATES WITHDRAWAL TO THE ARMISTICE DEMARCATION LINES JUNE 5 . PARAGRAPH 2, AGAIN, RECOGNIZES THE POSSIBLE UTILITY OF DEMILITARIZED LINES, AS MENTIONED IN THE RESOLUTION , BUT PARAGRAPH 4 CALLS FOR THE INTRODUCTION OF ARAB TROOPS INTO TERRITORIES FROM WHICH ISRAEL WITHDRAWS . PARAGRAPH 4 MENTIONS RESTORING THE SITUATION ON THE FRONTIER BETWEEN ISRAEL AND THE U.A.R. WHICH EXISTED IN MAY 1967, BUT THAT SITUATION , IN THE VIEW OF THE U.S. WAS THE PROXIMATE CAUSE OF THE WAR,AND THE PREAMBLE OF THE SOVIET PLAN CALLS FOR A CONDITION OF PEACE, NOT OF ARMISTICE . PARAGRAPH 4 ALSO MAKES NO MENTION OF FREEDOM OF NAVIGATION FOR ISRAEL VESSELS IN THE SUEZ CANAL . PARAGRAPH 5 SUGGESTS THAT ISRAEL TROOPS' WITHDRAWAL SHOULD BE COMPLETED BEFORE THE OBLIGATIONS UNDERTAKEN BY THE ARAB GOVERNMENTS BECOME BINDING ON THE LATTER . THIS PROCEDURE APPEARS INCONSISTENT WITH PARAGRAPH 2 WHICH RECOGNIZES THE PRINCIPLE OF A "PACKAGE" SETTELEMENT, AND WITH THE SECOND INTRODUCTORY PARAGRAPH WHICH RECOGNIZES THE NEED FOR AGREEMENT ON A PLAN FOR FULFILLMENT OF OTHER PROVISION OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION AT THE SAME TIME AS THERE IS AGREEMENT ON A TIMETABLE AND PROCEDURE FOR ISRAELI WITHDRAWAL .

.../6

8. THE U.S. IS PREPARED TO DISCUSS IN DETAIL THE FORM IN WHICH THE TWO GOVERNMENTS SHOULD EMBODY THEIR VIEWS ON HOW TO ACHIEVE A "PACKAGE"AGREEMENT AMONG THE PARTIES TO BE NEGOTIATED IN DETAIL NOT BY THE SOVIET UNION AND THE U.S. BUT BY THE PARTIES MEETING WITH AMBASSADOR JARRING .

9. THE U.S. AND THE SOVIET UNION ARE AGREED THAT WHILE BOTH GOVERNMENTS SHOULD DO EVERYTHING IN THEIR POWER TO ASSIST AMBASSADOR JARRING AND THE PARTIES TO REACH AGREEMENT , PEACE CANNOT BE IMPOSED BY THEM, BUT SHOULD BE ESTABLISHED BY THE AGREEMENT OF THE PARTIES . THE U.S. HAS NO OBJECTION TO AN AGREED TIMETABLE FOR ISRAELI WITHDRAWAL, IF SUCH A TIMETABLE IS MADE PART OF THE AGREEMENTS OF THE PARTIES . IT CONSIDERS THAT A TIMETABLE FOR FULFILLING THE AGREEMENT OF THE PARTIES SHOULD BE ONE OF THE PROBLEMS TAKEN UP BY AMBASSADOR JARRING WITH THEM .

THE U.S. SHOULD HOWEVER COMMENT AT THIS POINT ON TWO PROBLEMS OF SECURITY RAISED IN THE SOVIET COMMUNICATIONS .

10. THE SOVIET STATEMENT OF DECEMBER 19 IN PARAGRAPH 2, REFERS TO THE U.S. COMMENT OF NOVEMBER 8 REGARDING ISRAELI TERRITORIAL CLAIMS RESPECTING THE UAR AND ADDS THE REMARK THAT ISRAEL HAS RAISED "THE QUESTION ABOUT THE NECESSITY OF STATIONING HER FORCES AT SHARM-AL-SHEIKH" IN THE VIEW OF THE U.S., THE PROCESS OF REACHING AGREEMNT AND ACHIEVING A PEACEFUL AND ACCEPTED SETTLEMENT, AS PROVIDED IN THE NOVEMBER 22, 1967 RESOLUTION, MUST INVOLVE NEGOTIATION OF THE MEANS FOR CARRYING OUT ALL THE ELEMENTS OF A SETTLEMENT AS SET FORTH IN THAT RESOLUTION, INCLUDING THE GUARANTEE OF MARITIME RIGHTS DEALT WITH IN PARAGRAPH 2(A) OF THE RESOLUTION . IT MUST BE CLEARLY APPRECIATED THAT THE JUNE 1967 CONFLICT, LIKE THE CONFLICT IN 1956, WAS TOUCHED OF BY THE ISSUE OF RIGHTS OF PASSAGE THROUGH THE STRAIT OF TIRAN. ONLY THE MOST SECURE ARRANGEMENTS FOR THE GUARANTEE OF THESE RIGHTS WILL MAKE POSSIBLE THE REALIZATION OF OUR HOPES FOR PEACE . THE CHOICE AMONG

../7

מברק נכנס - מסווג

POSSILBE MEANS OF IMPLEMENTING PARAGRPAH 2(A) OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION IS FOR THE PARTIES , WORKING WITH AMBASSADOR JARRING . THE U.S. TAKES NO POSITION AT THIS TIME ON THE CHOICE AMONG ALTERNATIVE POSSIBLE ARRANGEMENTS FOR GUARNTEEING MARITIME RIGHTS IN THE STRAIT OF TIRAN .

11. WITH RESPECT TO DEMILITARIZATION OF THE SINAI, THE EVENTUAL DECISION ON THIS POINT ALSO WILL DEPEND ON THE PARTIES THEMSELVES . THE U.S. FINDS IT DIFFICULT TO BELIEVE, HOWEVER, THAT THE PARTIAL DEMILITARIZATION (חסרה שורה - ציקון ...) ..... SOVIET GOVERNMET COULD PROVIDE THE CONDITIONS OF SECURITY NECESSARY FOR THE ESTABLISHMENT OF PEACE. THE 1967 WAR BEGAN AS A DIRECT RESULT OF EVENTS IN SINAI, AND ACTIVITIES IN THIS AREA HAS LED TO THE OUTBREAK OF HOSTILITIES TEN YEARS EARLIER . IT IS DIFFICULT TO SEE, IN THE FACE OF THIS HISTORY , HOW A LASTING PEACE CAN BE BASED ON ONLY PARTIAL DEMILITARIZATION OF THIS SENSITIVE AREA .

12. THE U.S. CONTINUES TO BELIEVE THAT AN UNDERSTANDING WITH RESPECT TO ARMAMENT LEVELS AND ARMS LIMITATION IS A VITAL ASPECT OF THE QUEST FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST . IT CONTINUES TO REGRET SOVIET POLICY IN THIS REGARD , AND URGES THAT THE PROBLEM BE VIEWED AS AN INDISPENSABLE ELEMENT OF THE PEACEFUL SETTLEMENT OF THE MIDDLE EASTERN CRISIS .

ר ב י ן

(לפי בקשת השגריר , בא לתת תפוצה מצומצמת ביותר למברק זה)

שהח3 רוהמ3 מבכל3 לוריא ביתן

לב/אב

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סודי בידוד

מברק נכנס - מסווג

מס' 143

אל : המשרד ירושלים

מאת: ממישראל רושיבגטרן

חובר : 201500 דצמבר 68

הודפס: 211200

מ י ד י

ביתך.

להלן הבייר שהגיש הממוצה הסובייטי ליוגין רוסטאו ב-19 דצא.

NOTICE WAS TAKEN IN MOSCOW OF SOME LATEST STATEMENT OF THE QUESTIONS OF MIDDLE EASTRN SETTLEMENT MADE BY AMERICAN OFFICIALS IN CONVERSATIONS WITH SOVIET REPRESENTATIVES IN WASHINGTON AND NEW YORK INCLUDING OBSERVATIONS MADE ON THE INSTRUCTIONS OF THE SECRET OF STATE BY UNDER SECRETARY EUGENE ROSTOW IN THE CONVERSATION WITH THE SOVIET AMBASSADOR ON NOVEMBER 8, THIS YEAR.

WE TOOK A POSITIVE VIEW OF THE STATEMENT BY THE AMERICAN SIDE OF ITS INTEREST TO CONTINUE SOVIET - AMERICAN CONTACTS AND REGULAR EXCHANGE OF OPINIONS ON THE PROBLEMS OF MIDDLE EASTERN SETTLEMENT. WE, ON OUR PART, CONSIDER THE CONTACTS TO BE USEFUL AND ARE READY TO CONTINUE THEM.

AMERICAN REPRESENTATIVES HAVE CUT FORWARD A NUMBER OF CONSIDERATIONS ON THE QUESTIONS RELATED TO A SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST. THESE CONSIDERATIONS ARE OF CERTAIN INTEREST, AND WE WOULD LIKE TO EXPRESS OUR OPINION IN CONNECTION WITH SOME OF THEM.

1. THE SOVIET GOVERNMENT NOTES WITH SATISFACTION THE STATEMENT OF THE AMERICAN SIDE TO THE EFFECT THAT ISRAEL IS NOW RESTING THE WHOLE TERRITORIAL QUESTION ON THE ARMISTICE AGREEMENTS OF 1949, THAT IS, IN OTHER WORDS, SHE DOES NOT HAVE ANY TERITORIAL CLAIMS AGAINST THE ARAB STATES.

../2

IT WOULD BE VERY IMPORTANT THAT SUCH A CLEAR - CUT AND UNEQUIVOCAL STATEMENT BE ALSO BROUGHT BY THE ISRAELIS TO THE NOTICE OF ARAB REPRESENTATIVES (FOR INSTANCE, THROUGH MR. JARRING) SUCH A STATEMENT, IN OUR OPINION, WOULD UNDOUBTEDLY FACILITATE PROGRESS IN THE CASE OF MIDDLE EASTERN SETTLEMENT, IT WOULD LEAD TO A SITUATION, WHEN NEW POSITIVE CHANGES WOULD BEGIN TO SHOW IN THIS QUESTION.

2. CONSIDERATIONS WERE EXPRESSED FROM THE AMERICAN SIDE THAT THE ONLY TERRITORIAL CLAIM BY ISRAEL, SO FAR AS THE UAR CONCERNED, IS THE QUESTION OF GUARANTEEING FREEDOM OF NAVIGATION THROUGH STRAIT OF TIRAN, SINCE ISRAEL RAISES THE QUESTION ABOUT THE NECESSITY OF STATIONING HER FORCES AT SHARM EL SHEIKH. SUCH A SUGGESTION REVEALS ONE MORE THE LACK OF REALISTIC APPROACH WITH THE ISRAELI LEADERS TOWARDS THE PROBLEMS OF SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST, THEIR UNWILLINGNESS TO TAKE THE PATH OF INTRODUCING REASONABLE AND CONSTRUCTIVE PROPOSALS CAPABLE OF MOVING FORWARD THE PROBLEM OF SETTLEMENT.

3. IN THE CONVERSATION OF NOVEMBER 8 THE AMERICAN SIDE DREW OUR ATTENTION TO THE TWO POINTS IN EBAN'S DOCUMENT OF NOVEMBER 4, TO THE NECESSITY ON THE PART OF THE UAR TO CLARIFY HER ATTITUDE TOWARDS A NUMBER OF ASPECTS OF MIDDLE EASTERN SETTLEMENT AND TO THE FACT THAT THE QUESTION OF BOUNDARIES BETWEEN ISRAEL AND THE UAR COULD BE DISCUSSED WITH(?) THE EGYPTIAN'S STATEMENT ABOUT THEIR READINESS TO ESTABLISH A LASTING PEACE WITH ISRAEL.

../3

AS WE THINK, THE UAR POSITION IS DETERMINED NOT ONLY BY THE FACT OF ITS OFFICIAL RECOGNITION OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22, 1967, AND BY THE STATEMENT OF READINESS OF THE UAR TO IMPLEMENT THE PROVISIONS OF THAT RESOLUTION, BUT ALSO BY THE CONSTRUCTIVE RESPONSE OF THE UAR GOVERNMENT TO THE KNOWN "SEVEN POINTS", OUTLINED BY MR. D. RUSK. IT IS SAID IN THIS ANSWER: "AS TO THE TERMINATION OF THE STATE OF BELLIGERENCY, IT WILL COME INTO FORCE ON THE ARAB SIDE SINCE THE MOMENT OF WITHDRAWAL OF ISRAEL'S FORCES FROM THE ENTIRE ARAB TERRITORY OCCUPIED AFTER JUNE 5, 1967". AT THE SAME TIME THE ARAB STATES HAVE REASONS TO BE DISSATISFIED WITH THE FACT, THAT ISRAEL, SO FAR, HAS NOT MADE A CLEAR AND PRECISE STATEMENT ABOUT THE RECOGNITION OF THIS RESOLUTION AND THE READINESS TO IMPLEMENT IT, THAT IS, THE STATEMENT SIMILAR TO THE CORRESPONDING STATEMENT BY THE ARAB SIDE.

MORE OVER, THE UAR IS KNOWN TO HAVE PROPOSED TO DRAW A TIME-TABLE OF IMPLEMENTATION OF THE RESOLUTION, THAT IS, OF ALL ITS PROVISIONS, AND IN THIS CONNECTION HAS PUT FORWARD SPECIFIC SUGGESTIONS. THE SECRETARY OF STATE ALREADY HAD AN OPPORTUNITY TO GET ACQUAINTED WITH THESE SUGGESTIONS. AS TO ISRAEL, WE ARE UNAWARE OF ITS ATTITUDE NOT ONLY TO THESE SPECIFIC SUGGESTIONS, BUT EVEN TO THE VERY IDEA OF DRAWING UP A CONCRETE PROGRAM OF MEASURES TO IMPLEMENT THE RESOLUTION, WHICH COULD LEAD TO THE ESTABLISHMENT OF PEACE AND TRANQUILLITY IN THE MIDDLE EAST. THE AMERICAN SIDE, IT SEEMS TO US, AGREES WITH THE NECESSITY OF A CONCRETE APPROACH TO THE QUESTIONS OF SETTLEMENT. THE MORE FOUNDED THEN IS THE PROPOSAL OF THE ARAB SIDE FOR THE NECESSITY OF WORKING OUT A PLAN OF CONCLUDE STEPS FOR THE IMPLEMENTATIONS OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION OF NOVEMBER 22 1967.

../4

PERHAPS IT WILL BE RIGHT IF THE AMERICAN AND SOVIET SIDES UNDERTAKE EFFORTS TO ASSIST THE SIDES IN WORKING OUT SUCH A PLAN. WE WOULD LIKE TO REMIND IN THIS CONNECTION THAT WE ALREADY CONVEYED TO THE SECRETARY OF STATE OUR CONSIDERATIONS TO THIS EFFECT ON SEPTEMBER 4 1968.

4. MOSCOW AGREES WITH THE IDEA OF RENDERING MORE ACTIVE THE MISSION OF MR. JARRING, WHO COULD PUT FORWARD PROPOSALS BY HIMSELF TAKING INTO ACCOUNT THE POSITIONS OF THE SIDES KNOWN TO HIM - THE PROPOSALS WHICH WOULD FACILITATE BRINGING THESE POSITIONS CLOSER.

5. WE BELIEVE THAT THE SO CALLED SEVEN POINTS, ENUMERATED BY THE AMERICAN SIDE, CONTAIN SOME CONSTRUCTIVE CONSIDERATIONS. IN PARTICULAR WE NOTED THAT THE FIRST PLACE AMONG THEM IS GIVEN TO THE QUESTION OF ISRAEL'S WITHDRAWAL FROM THE ARAB TERRITORIES SEIZED AFTER JUNE 5 1967. NATURALLY THE ATTITUDE OF THE MIDDLE EASTERN COUNTRIES TO THESE PROPOSALS IS OF CRUCIAL IMPORTANCE. AS IT IS KNOWN, THE UAR GOVERNMENT HAS ALREADY REPLIED TO THESE AMERICAN CONSIDERATIONS. ON THEWHOLE, THE UAR LEADERSHIP REGARDED THE U.S. "SEVEN POINTS" FAVORABLY STIMULATING THAT THE QUESTION CAN BE THAT OF THE WITHDRAWAL OF THE ISRAELI TROOPS FROM ALL OCCUPIED ARAB TERRITORIES, I.E. NOT ONLY FROM THE TERRITORY OF THE UAR BUT ALSO FROM THOSE OF JORDAN AND SYRIA.

6. AS TO THE PROPOSAL SET FORTH BY THE AMERICAN SIDE FOR THE DEMILITARIZATION OF THE ENTIRE SINAI PENINSULA, WE DO NOT BELIEVE THAT IT WILL BE ACCEPTABLE TO THE UAR.

../5

HAVING IN MIND THE INCOMMENSURABILITY OF THE SINAI AND NEGEV, IT WOULD BE FEASIBLE IN OUR OPINION, TO SPEAK ONLY ABOUT THE POSSIBILITY OF CREATING SEPARATE DEMILITARIZED ZONES ALONG BOUNDARIES IN THIS AREA,

7. NOW, AS NEVER BEFORE, THERE IS A NEED FOR THE CLAIRITY AND UNAMBIGUITY IN THE POSITIONS OF THE SIDES. ONE CANNOT BUT ADMIT THAT UNTIL NOW EFFORTS HAVE BEEN UNSUCCESSFUL TO OBTAIN SUCH A CLAIRITY FROM THE ISRAELIS. WHILE THE ARAB SIDE HAS MADE A NUMBER OF CONCRETE AND REALISTIC PROPOSALS, WHICH LARGELY CONTRIBUTED TO THE DEVELOPMENT OF SOME POSITIVE CHANGES. IN THE MATTER OF MIDDLE EASTERN SETTLEMENT, ONE CANNOT SAY THIS ABOUT ISRAEL. HER POSITION CONTINUES TO BE THE MAIN OBSTACLE ON THE WAY TO ACHIEVE A SETTLEMENT IN THE MIDDLE EAST.

THEREFORE, WE WOULD LIKE TO HOPE THAT THE US GOVERNMENT WILL EXERCISE ITS INFLUENCE UPON THE ISRAELI GOVERNMENT SO THAT THE LATTER ADOPT A MORE REALISTIC POSITION.

THE SOVIET GOVERNMENT EXPRESSES ITS READINESS FOR FURTHER EXCHNGE OF OPINIONS WITH THE AMERICAN SIDE ON THE QUESTIONS OF MIDDLE EASTERN SETTLEMENT.

א ר ג ו ב

שחחל דוחמל דיין מבכלל ביתן קומיי הלל אבגר בן חורין מירון שלום מיכאל חקר

רמ2 ר/אמן

טב/קל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סודי ביותר

תקון מברק

נמברק 43" מוושינגטון מה-20 דנא נא לקרוא דף 4 סעיף 5 משפט 4 כלהלן:

AS IT IS KNOWN, THE UAR GOVERNMENT HAS ALREADY REPLIED TO THESE AMERICAN CONSIDERATIONS.

ותר

קשר

שהח3 הדהס3 דיין מנכל3 ביתן קומיי הלל אבנר בן הורין מירון שלוש מיכאל/הקר

רב2 ר/עמן

התכנית הסובייטית החדשה

טבלה השוואתית

מס'	השלבים	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68 (התכנית "החדשה")	הערות
	א	ב	ג	ד
1	ההקדמה (הגדרת היעד והשיטה)	(1) ישראל ומדינות ערב	(1) ישראל ומדינות ערב "השכנות לישראל שיהיו מוכנות להשתתף בבצוע התכנית".	(1) הכרה כביכול באפשרות הסדרים נפרדים.
		(2) מצהירות קבלת החלטת מועבי"ט ובכונות לבצועה.	(2) מאשרות הסכמתן להחלטה ומכריזות על בכונותן לבצע את כל הקביעות שבה	(2) השוני איננו איפוא בתוכן אלא כלבוש המילולי (פתוי)
		(3) בו-בזמן, מסכימות שבאמצעות יארינג או בצורת התיעצות אחרת (במועבי"ט) או מחוצה לה): א. ייקבע מועד לבסיגת כוחות צה"ל. ב. הכפוף לכך, ישורטטו קווים לתכנית בצוע של יתר סעיפי ההחלטה.	(3) בעשותם זאת, מסכימות שבאמצעות מגעים דרך יארינג:- א. יוכנו לוח זמנים והפרוצדורה לבסיגת כחות צה"ל מהשטחים שבכבשו משך סכסוך 67. ב. באותו זמן יובחו קווים של תכנית מוסכמת לממוש עיי הצדדים של יתר סעיפי ההחלטה.	(3) יש כאן בסיגה מהנוסח הקודם: הפעם אין צורך בתוספת להכרזה שבסעיף (2) שאריכה לשמש כשלעצמה אשור להכנת לוח זמן לבסיגה וממוש בשלב מאוחר יותר (וללא כניסה לפרטים) של יתר סעיפי ההחלטה. א. הפעם באמר במפורש בסיגה מכל השטחים ב. המלים "מוסכמת" ו-"ע"י הצדדים" איבן מוסיפות או מורידות משום שגם הפעם אין פרוט שלבים והתחייבות מפורשת בשום נקודה פרט לבסיגה

3/..

שודי ביותר

מס'	הסלבים	תכבית ספט' 68	תכבית דצמ' 68 (התכבית "החדשה")	הערות
	א	ב	ג	ד
	(4)	(4) אין	(4) כשהשאיפה (bearing in mind) היא כבון שלום צודק ובר-קיום במזה"ת, במסגרתו תוכל כל מדינה באזור לחיות בבטחון.	(4) תוספת זו באה כמובן להגביר את "הפתוי" ללא משמעות מעשית.
		(5) ההתי, ויות להגיע להסכם על הצעדים המעשיים הבאים לבצוע החלטת מועבי"ט	(5) מטרת המגעים (דרך יארינג) היא להשיג הסכמה על הצעדים המעשיים לבצוע ההחלטה	(5) בכך נחשפת גם הפעם הכוונה האמתית הייבו בצוע ההחלטה כלומר בסיגת צה"ל, הפעם תוך הדגשת מה שמכונה "שאיפה לכבון שלום".
2	התכבית שלב א (הצהרות)	(1) ישראל מצהירה, בכונות/להתחיל בבסיגה החל ממועד מוסכם.	(1) יושג הסכם על הצהרות בר-זמניות של ישראל ושל מדינות ערב המוכנות להשתתף בתכבית, על בכונות: א. להתקדם לקראת סיום מצב המלחמה ביניהן. ב. להגשים הסדר של שלום (PEACEFUL) אחרי בסיגת כחות צה"ל משטחי הכבוש (2) ישראל תצהיר בכונותה להתחיל במועד שנקבע את הבסיגה מהשטחים הערביים שבכבשו בקיץ 67.	(1) לעומת הצהרה ישראלית על צעד מעשי, בדרשים הערבים להצהרת כוונה כללית לה להתקדם לקראת....אחרי הבסיגה. (2) למניעת אי-הבנות מודגש מחדש שהבסיגה תכלול את כל השטחים כיוון שכך מלכתחילה אין המגעים צריכים לנגוע בבעית הגבולות אלא במועד הבסיגה
3	שלב ב (תחילת הבסיגה)	(1) ביום תחילת הבסיגה-בשלבים תחת פקוח בצעד האו"מ. יפקידו ישראל והמדינות ערב המשתתפות בתכבית הכרזה באו"מ בדבר סיום מצב המלחמה, כבוד והכרת הריבונות השלמות הטריטוראלית והעצמאות הפוליטית של כל המדינות הבוגעות, וזכותם לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים כלומר בהתאם להחלטת מועבים	(1) חלק זה זהה מילולית פרט לכך שהמדובר בהפקדת מסמכים מתאימים הבוגעים ל...וכו' (ממקום הכרזה)	(1) השבוי הוא מלולי כשהדגש הוא על מסמך (בפרד) הבוגע ולא הקובע סיום מצב המלחמה וכו'. בולט במיוחד שהמדובר על הכרה ב"זכות לחיות בגבולות מוכרים ובטוחים" ולא על קביעת גבולות וכו'.

מס'	השלבים	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68 (התכנית "החדשה")	ה ע ר ו ת
	א		ג	ד
			(2) בהתאם ל"הבנה" שתושג באמצעות ראר"ג, יוסכם גם על קביעת/ סדורים (Procedures) במה שבוגע לגבולות מוכרים וגטרחים (בצרוף מפות), שיוכרו על הופס השיט הגתיעם בינלאומיים באזור, הסדר צודק של בעית הפליטים, הבטחת אי-פגיעות מדיגיטלית ורצמאות כדיבית של המדיבדת (אפשרי ע"י צעדים שיכללו כגון אזורים מפורזים. הכוונה היא שהיוס ל"הבנה" זו יהיה כאל תמיבה אות הבוגעת לכל האספקטים של ההסדר <u>באזור המזה"ת</u> <u>כולל</u>, בהתאם <u>להחלטת גוב</u>.	תוספת זו היא אחיזת קיבים בדלתת מסום שהיא מדברת על קביעות (לפי מבוח החלמת מוקבי"ם) לבצוע בתיד בלתי מוגדר. כדי למבוע אי-הבבות באי הסייפא הדואג לקשר את כל הדבריה יחד, כלומר כמעבים אחד בשבי ובכלל זה ב'פתחון' בעית הפליטים, בהתאם לפרוש הסובייטי-ערבי של ההחלטה. יתר על כן, יוסם לב כי:- א. בסוגית הגבולות אין ההצעה קובסת בפורש, בבוד לסעיפי הבסיבה, שהכוונה לקווי יבי. יש כאן מקום למעון ערבי כי גבולות ישראל המוכרים מבחיבה בינלאומית הם גבולות החלוקה. ב. בסוגית השיט, המדובר הוא בגתיבים בינלאומיים. כידוע אין הערבים מכירים במעמד הבינלאומי של מיצרי טיראן (ואכן בהמשך ההצעה צריכה מוקבי"ם לקבוע שיט ישראלי במפרץ אילת) ובודאי לא של תעלת סואץ. ג. בקבץ בפרוש שכל זה ייכבס לתוקף אם בכלל רק במסגרת הסדר באזור כולו - דהייבו, להבדיל מהבסיבה עצמה, רק לאחר הסדר עם המדיבות שאיבן שותפות לתכבית זו (סוריה, עיראק והאחרות) ועם הפלסטיבאים.
4	שלב ג (השלמת בסיבה חלקית)	(1) תוך תודש יתבצע שלב ראשון של הבסיבה לקו שבקבע מראש בסיני, בגדמ"ע (ממשמ סוריה).	(1) במשך התודש (או כפי שיוסכם) תושלם הבסיבה דקו בימים בסיני, בגדמ"ע (ממשמ סוריה).	

מס	השלבים	תכנית ספט' 68	תכנית דצמ' 68 (התכנית "החדשה")	ה ע ר ו ת
	א	ב	ג	ד
		(2) בשטחים המפונים יוחזר המינהל הערבי ויוכנסו כחות משטרה של מדינות ערב.	(2) אין	(2) סעיף זה - תוך "שפור" - הועבר לשלב הסופי של הנסיגה.
		(3) עם גמר הפנוי לקו-הביניים בסיני - למשל 30 - 40 ק"מ מהתעלה - תכנים מצרים כחות צבא לאזור התעלה ותחל בנקוי התעלה לקראת חדוש השיט.	(3) סעיף זהה לתכנית הקודמת.	
5	שלב ד (נסיגה לקווי ה-5 יוני)	(1) תוך חודש נוסף תתבצע נסיגת צה"ל לקוים של שלפני ה-5 יוני 67	(1) משך החודש השני (או כפי שיוסכם) תתבצע נסיגת צה"ל לקו שהחזיקו לפני ה-5 יוני 67.	
		(2) אין (ראה שלב ג')	(2) לאחר מכן יוחזר במלואו המנהל בשטחים אלה ויוכנסו בהם כחות צבא ומשטרה ערביים.	(2) בתכנית הראשונה דובר רק על כחות משטרה (ראה שלב ג'). הדגשה ב"מלואו"- שלא היתה קיימת בתכנית המקורית-רומזת כנראה על רצועת עזה.
		(3) ביום התחלת שלב זה, יצהירו ישראל ומצרים (או מצרים לבד אם תסכים לכך) על הסכמתן לפריסת כחות או"מ בקרבת קו ה- 5 יוניבסיני, בשרם, אל-שיח וברצועה-כלומר יוחזר המצב שהיה קיים לפני ה-5 יוני 67.	(3) ביום התחלת שלב זה, יצהירו ישראל ומצרים (או מצרים לבד אם תסכים לכך) על הסכמתן להצבת כחות או"מ וכו' (ללא שבוי)	
		(4) מועבי"ט תקבל החלטה לשגר כחות או"מ בהתאם למגילה ותאשר את עקרון חופש השיט דרך מיצרי טיראן ובמפרץ עקבה לאוניות כל המדינות.	(4) סעיף זהה	(4) אשור שיט ישראלי ל אילת בשאר איפוא אקט ביבלאומי ולא התחייבות מצרית.

סודי ביותר
למכותב בלבד

עותק מס'

מס'	השלבים	תכבית ספט' 68	תכבית דצמ' 68 (התפבית"החדשה")	הערות
	א	ב	ג	ד
6	שלב ה' (עתידית)	(1) אחרי השלמת הבסיגה לקו התיחום בין המדיבות, ייבתן תוקף להצהרות שהופקדו קודם לכן ע"י מדיבות ערב וישראל וזאת אם באמצעות מועבי"ט ואם ע"י חתימת מ מסמך מולטילטראלי.	(1) אחרי השלמת הבסיגה לקו התיחום הביבמדיבתי, ייכבסו לתוקף המסמכים של מדיבות ערב וישראל שהוכקדו קודם לכן, וזאת אם באמצעות חתימה על מסמך מולטילטראלי ואם (חסר-כבראה באמצעות מועבי"ט).	(1) יושם לב למובח "קו התיחום הבין מדיביתי" שאיבו מוגדר כגבולות ה-4 יובי. הסעיף פתוח איפוא לטעון ערבי כי "ההתחייבויות" הערביות בכבסות לתוקף רק עם בצוע החלטת החלוקה (ראה סעיף 3-(2)(ג)).
		(2) מועבי"ט, מובחית ע"י המגילה, תקבל החלטה לערוב לגבולות ערב-ישראל (אפשרית ערבות של 4 החברות הקבועות של המועצה).	(2) בהסתמך על המגילה תקבל מועבי"ט החלטה על ערבויות לגבולות ערב-ישראל (אפשריות גם ערביות שהמעצמות ו. החברות הקבועות של המועצה).	
		(3) בהשתתפות הצדדים הבוגעים, המשיך מועבי"ט לחפש פתרון לבעית הפליטים הפלשתיבאים לחופש המעבר לאבירות ישראליות בתעלה ולמעמד ירושלים.	(3) הושמט	(3) אין איפוא בתכבית כל . . ד התיחסות לשיט בסואץ, החמרה בוספת בתכבית החדשה היא ותור על עסוק במעמד ירושלים-מתוך הבחה כי ה. ל החלק המזרחי בכלל בבסיגה.

SECRET

Texts

U.S. — U.S.S.R. Agreement on Middle East

Goldberg—Gromyko version 1 (20 July 1967)

The General Assembly,
Having examined the grave situation in the Middle East, considering that the crisis in the Middle East merits the attention of all member States and indeed requires the full participation of all members to achieve a just and lasting peace

1. Declares that peace and final solutions to this problem can be achieved within the framework of the Charter of the United Nations.

2. Affirms the principle under the Charter of:

A. Without delay withdrawal by the parties to the conflict of their forces from territories occupied by them in keeping with the inadmissibility of the conquest of territory by ~~force~~ war

B. Without delay acknowledgement by all member States of the United Nations in the area that each enjoys the right to maintain an independent national State of its own and to live in peace and security, and renunciation of all claims and acts inconsistent therewith:

Goldberg—Gromyko version 2 (20 July 1967)

The General Assembly,
Having examined the grave situation in the Middle East, considering that the crisis in the Middle East merits the attention of all member States and indeed requires the full participation of all members to achieve a just and lasting peace

1. Declares that peace and final solutions to this problem can be achieved within the framework of the Charter of the United Nations:

2. Affirms the principle that conquest of territory by war is inadmissible under the United Nations Charter, and consequently that the withdrawal by the parties to the conflict to the positions they occupied before June 5, 1967 is expected:

3. Affirms likewise the principle that acknowledgement by all member States in the area that each of them enjoys the right to maintain an independent national State of its own and to live in peace and security and renunciation of all claims and acts inconsistent therewith are expected:

Goldberg paper (10 August 1967)

Having further considered the grave situation in the Middle East, bearing in mind Resolution No. 2256 at the Fifth Emergency Session of the General Assembly and having taken note of the record that Session
Considering that the crisis in the Middle East merits the attention of all member States and indeed requires the full participation all members to achieve a just and lasting peace

1. Declares that peace and final solutions to this problem can be achieved within the framework of the Charter of the United Nations.

2. Affirms the principle under the U. N. Charter of:

A. Without delay withdrawal by the parties to the conflict of their forces from territories occupied by them in keeping with the inadmissibility of the conquest of territory by war.

B. Without delay acknowledgement by all member States of the U. N. in the area that each enjoys the right to maintain an independent national State of its own and to live in peace and security and renunciation of all claims and acts inconsistent therewith.

3. Requests the Security Council to continue examining the situation in the Middle East with a sense of urgency, working directly with the parties and utilizing a United Nations presence in order to achieve an appropriate and just solution.

4. Requests the Security Council to continue examining the situation in the Middle East with a sense of urgency, working directly with the parties and utilizing a United Nations presence in order to achieve an appropriate and just solution of all aspects of the problem, in particular bringing to an end the long-deferred one of the refugees and guaranteeing freedom of transit through international waterways.

3. Determines to work directly with the parties and utilize a U. N. presence in order to achieve an appropriate and just solution of all aspects of the problems in particular bringing to an end the long deferred one of the refugees and guaranteeing freedom of transit through international waterways accordingly that the Secretary-General appoint a personal representative to assist him in seeking implementation of the present Resolution in agreement with the parties concerned.

8. Decides to continue examining the situation in the Middle East with a sense of urgency and requests the Secretary-General to keep the Security Council advised of the progress and results of the consultations by the personal representative with the States concerned.

Note: The texts have been copied from cables received in the Misrad.

U. S. INFORMATION SERVICE, AMERICAN EMBASSY
71, Hayarkon St., Tel-Aviv, Tel. 36171 Ext. 200/207

News Report

VOL. II, NO. 161
JUNE 19, 1967

19.6.67

PRESIDENT JOHNSON ON MIDDLE EAST

WASHINGTON, JUNE 19 -- Following is the section of the President's address today to a foreign policy conference on the Middle East.

NOTE: This text is unofficial. The following version is based on the President's prepared text with any changes which USIS noted via VOA's direct broadcast. An "as delivered" official text will be issued when received.

--Now, finally, let me turn to the Middle East -- and to the tumultous events of the past months.

Those events have proved the wisdom of the five great principles of peace in the region.

The first and the greatest principle is that every nation in the area has a fundamental right to live, and to have this right respected by its neighbors.

For the people of the Middle East, the path to hope does not lie in threats to end the life of any nation. Such threats have become a burden to the peace, not only of that region, but a burden to the peace of the entire world.

In the same way, no nation would be true to the United Nations' Charter, or to its own true interests, if it should permit military success to blind it to the fact that its neighbors have rights and its neighbors have interests of their own. Each nation must therefore accept the right of others to live.

Second. This last month, I think, shows us another basic requirement for settlement. It is a human requirement: Justice for the refugees.

A new conflict has brought new homelessness. The nations of the Middle East must at last address themselves to the plight of those who have been displaced by wars. In the past, both sides have resisted the best efforts of outside mediators to restore the victims of conflict to their homes, or to find them other proper places to live and work. There will be no peace for any party in the Middle East unless this problem is attacked with new energy by all, and certainly primarily, by those that are immediately concerned.

(more)

A third lesson from this last month is that maritime rights must be respected. Our nation has long been committed to free maritime passage through international waterways, and we, along with other nations, were taking the necessary steps to implement this principle when hostilities exploded. If a single act of folly was more responsible for this explosion than any other, I think it was the arbitrary and the dangerous announced decision that the Straits of Tiran would be closed. The right of innocent maritime passage must be preserved for any nation.

Fourth, this last conflict has demonstrated the danger of the Middle Eastern arms race of the last twelve years. Here the responsibility must rest not only on those in the area -- but upon the larger states outside the area. We believe that scarce resources could be used much better for technical and economic development. We have always opposed this arms race, and our own military shipments to the area have consequently been severely limited.

Now the waste and the futility of the arms race must be apparent to all the peoples of the world and now there is another moment of choice. The United States of America, for its part, will use every resource of diplomacy, and every counsel of reason and prudence, to try to find a better course.

As a beginning, I should like to propose that the United Nations immediately call upon all of its members to report all shipments of all military arms into this area, and keep those shipments on (one word missing) for the peoples of the world to observe.

Fifth, the crisis underlines the importance of respect for political independence and territorial integrity of all the states of the area. We reaffirmed that principle at the height of this crisis. We reaffirm it again today, on behalf of all.

This principle can be effective in the Middle East only on the basis of peace between the parties. The nations of the region have only fragile and violated truce lines for twenty years. What they now need are recognized boundaries and other arrangements that will give them security against terror, destruction, and war. Further, there just must be adequate recognition of the special interest of three great religions in the holy places of Jerusalem.

These five principles are not new, but we do think they are fundamental. Taken together, they point the way from uncertain armistice to durable peace. We believe, there must be progress toward all of them if there is to be progress toward any.

There are some who have urged, as a single, simple solution, an immediate return to the situation as it was on June 4. As our distinguished and able ambassador, Mr. Arthur Goldberg has already said, this is not a prescription for peace, but for renewed hostilities.

So certainly troops must be withdrawn, but there must also be recognized rights of national life -- progress in solving the refugee problem -- freedom of innocent maritime passage -- limitation of the arms race -- and respect for political independence and territorial integrity.

But who will make this peace where all others have failed for twenty years or more?

Clearly the parties to the conflict must be the parties to the peace. Sooner or later it is they who must make a settlement in the area. It is hard to see how it is possible for nations to live together in peace if they cannot learn to reason together.

(more)

But we must still ask: Who can help them? Some say, it should be the United Nations, some call for the use of other parties. We have been first in our support of effective peace-keeping in the United Nations and we also recognize the great values to come from mediation.

We are ready (garbled) to see any method tried, and we believe that none should be excluded altogether. Perhaps all will be useful and all will be needed.

So, I issue an appeal to all to adopt no rigid view on these matters. I offer assurance to all that this Government of ours, the Government of the United States, will do its part for peace in every form, at every level, at every hour.

Yet there is no escape from the fact: the main responsibility for the peace of the region depends upon its own peoples and its own leaders of that region. What will be truly decisive in the Middle East will be what is said and what is done by those who live in the Middle East.

They can seek another arms race if (garbled) but they will seek it at a terrible cost to their own people -- and to their very long-neglected human needs. They can live on a diet of hate -- though only at the cost of hatred in return. Or they can move toward peace with one another.

The world this morning is watching, watching for the peace, because that is really what is at stake. It will look for patience and justice, it will look for humility and moral courage. It will look for signs of movement from prejudice and the emotional chaos of conflict, gradual slow shaping steps that lead to learning to live together and learning to help mold and shape peace in the area and in the world.

The Middle East is rich in history, rich in people and its resources. It has no need to live in permanent civil war. It has the power to build its own life, as one of the prosperous regions of the world in which we live.

And if the nations of the Middle East will turn toward the works of peace, they can count with confidence upon the friendship, and the help, of all the people of the United States of America.

In a climate of peace, we here will do our full share to help with a solution for the refugees. We here will do our full share in support of regional cooperation. We will do our share, and do more, to see that the peaceful promise of nuclear energy is applied to the critical problems of desalting water, helping to make the deserts bloom.

Our country is committed -- and we here reiterate that commitment today -- to a peace that is based on five principles:

-- First, the recognized right of national life;

-- Second, justice for the refugees;

-- Third, innocent maritime passage;

-- Fourth, limits on the wasteful and destructive arms race;

-- Fifth, political independence and territorial integrity for all.

This is a time, not for malice, but for magnanimity; not for propaganda, but for patience; not for vituperation, but for vision.

On the basis of peace, we offer our help to the people of the Middle East. That land, known to everyone of us since childhood as the birth place of great religions, learning, can flourish once again in our time. And we here in the United States shall do all in our power to help make it so. Thank you.

****

N161:rz